

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΕΙΩΝ

ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:
Είς 3000 αντίτυπα

* Συνδρομή Έτησίαι: Ἀθηνῶν Δρ. 8
Ἐξωτ. Δρ. 9 - Ἐξωτ. Φρ. 9 *

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ:
Είς 3000 αντίτυπα

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
Α. Ε. ΤΥΠΑΛΔΟΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΦΟΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. Σ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑΜΙΑΣ
Ι. ΦΡΑΓΚΙΑΔΗΣ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΑΦΗ

Διευθυντοῦ τοῦ Γυμναστηρίου
τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

ΜΕΡΟΣ Α΄,
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Κίνησις. — Ἀκίνησις. — Τὸ ὀρυμέφυτον τῆς κινήσεως παρὰ τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς ζώοις. — Λίτια τῆς παρὰ τοῖς μαθηταῖς παρατηρουμένης ἀποστροφῆς πρὸς τὴν ἀκίνησιν. — Ἡ ἕξις τῆς ἀκινήσεως καὶ τὰ ἀνθυγιεινὰ αὐτῆς ἀποτελέσματα. — Ἡ κακὸς ἐννοουμένη πειθαρχία. — Παιδαγωγικὰ σφάλματα.

(Συνέχεια).

Ὀνομάζομεν κίνησιν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς λειτουργίας τῶν μυῶν, ὅπερ ἔχει σκοπὸν νὰ σχετίσῃ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα μὲ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον. Ἡ κίνησις ἐνδείκνυται παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ὀργανισμοῦ του, ἡ δὲ τάσις πρὸς κίνησιν οὐ μόνον παρ' αὐτῷ ἀλλὰ καὶ παρ' ἄλλοις τοῖς ζώοις εἶνε αἰσθημα ἀνάλογον πρὸς τὸ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης. Ὅταν ἡ τάσις αὕτη δὲν πληροῦται, ἐπέρχεται κατάστασις γενικῆς ἀνψυχίας, στενοχωρίας καὶ νευρικῆς διεγέρσεως, ἡ ὁποία δὲν καθησυχάζεται εἰμὴ διὰ τῆς κινήσεως καὶ μόνως. Οὐδεμίαν ζῶσα ὑπαρξίς ὑπεκ-

φεύγει τὸ λυπηρὸν αἰσθημα τὸ παρακολουθοῦν τὴν στέρνησιν τῆς κινήσεως, ὅπερ παρὰ τοῖς αἰχμαλώτοις μάλιστα ζῶοις ἐκδηλοῦται διὰ παντοίων προσπαθειῶν, τεινουσῶν νὰ κινήσωσι τοὺς μῦς. Τὰ θηρία τῶν θηριοτροφείων δὲν παύουσι βαδίζοντα ἐντὸς τοῦ κλωβοῦ των, ὅστις δὲ εἶδε ὀρνιθῶνα καθ' ἣν στιγμὴν ἀνοίγεται ἴν' ἀφεθῶσιν ἐλεύθερα εἰς βοσκὴν τὰ ἐν αὐτῷ πτηνά, αἰγιοστάσιον τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου τοῦ ποιμνίου ἢ σχολαῖον τὴν στιγμὴν τῆς ἐξόδου τῶν μαθητῶν, καὶ μάλιστα μικρῶν, ἀφεύκτως θὰ παρετήρησεν, ὅτι τόσον τὰ ζῶα ὅσον καὶ τὰ παιδιά διὰ ζωηρῶν κινήσεων, ἀναπνήσεων, σκιρτημάτων καὶ φωνῶν δίδουσι διεξοδὸν εἰς νευρικὴν ὑπερδιέγερσιν ἣν ἡ καταναγκαστικὴ ἀκίνησις συνεσώρευσεν ἐν ἑαυτοῖς καὶ τῆς ὁποίας πάντα τὰ μέλη ἠσθάνθησαν τὴν ὀδυνηρὰν ἐπίδρασιν.

Ἐξαιρετικῶς ὁμως ὁ ἀνθρώπος ὑφίσταται πλείτερον παντὸς ἄλλου ζῶου, τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα τῆς ἀκινήσεως καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὴν νεότητα καὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν αὐτοῦ. Εἰς πλήρωσιν δὲ τῆς πρὸς κίνησιν τάσεως ἀποδοτέαι αἱ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραδόσεως ἀταξίαι τῶν μαθητῶν ὅποτε ἡ καταναγκαστικὴ ἀκίνησις στενοχωρεῖ καὶ ἐρεθίζει αὐτοὺς.

Ἐν τούτοις μετὰ τὴν ἀνωτέρω διατυπωθεῖσαν θεωρίαν πῶς δύναται νὰ ἐξηγηθῆ ἢ φωνῆ τοῦ κινδύνου ἢ ρηγνύουσιν ἀπὸ ἐτῶν οἱ περὶ τὰ γυμναστικά ἀσχολούμενοι ὅτι **δὲν ἔχουν ὄρεξι τὰ παιδιά γὰρ γυμναστική**, καὶ πῶς ἐκ τῶν 30 χιλιάδων παιδῶν καὶ ἐφήθων οἵτινες κατοικοῦσι τὰς Ἀθήνας οὔτε 500 καθ' ἐκάστην δὲν φοιτῶσιν εἰς τὰ δύο μοναδικὰ μας Γυμναστήρια; Διατί εἰς αὐτὰ τὰ ἐν τοῖς σχολείοις παραδιδόμενα **μαθήματα γυμναστικῆς** οὐ μόνον δὲν φοιτῶσι τακτικῶς πάντες οἱ μαθηταὶ ἀλλὰ καὶ οἱ γονεῖς καὶ πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἰατροὶ προθυμοποιοῦνται νὰ πιστοποιῶσιν, ὅτι διάφοροι μαθηταὶ δὲν δύναται ἔνεκα ὑγιεινῶν λόγων νὰ ἀκολουθήσωσι μαθήματα γυμναστικῆς; Διατί μεθ' ὅλας τὰς ἐτησίας ἐπιδείξεις γυμναστικῆς τῶν ἐν Ἀθήναις σχολείων, τοὺς τοπικοὺς ἀγῶνας τῶν Γυμναστικῶν Συλλόγων καὶ αὐτοὺς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς, ἢ φυσικὴ πρὸς κίνησιν ῥοπή τοῦ παιδὸς δὲν ἐξεδηλώθη ἀκατάσχετος ὠθοῦσα αὐτὸν πρὸς τὸ Γυμναστήριον, ἐνθα θὰ εἴρη τὰ μέσα πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς;

Διότι αἱ συνθηκαὶ ὑπὸ τὰς ὁποίας ζῶσιν οἱ παῖδες ἡμῶν ἐν τε τῇ οἰκογενεῖα καὶ τῷ σχολείῳ καὶ αἱ ἔξεις αἵτινες ἐκ τῆς καθημερινῆς ταύτης ζωῆς ἀποκτῶσιν, εἰσὶν ἐν διαρκεί συγκρούσει μετὰ τὰς φυσικὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ τὰ ἐνστικτα. Ἀφιεμένον εἰς τὴν ὀρμέμφυτον του ἐκδήλωσιν τὸ παιδίον τρέχει, πηδᾷ, φωνάζει, καὶ ἐν γένει ἐξωτερικεῖ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντονώτερον τὰ διάφορα αἰσθήματα, ἅτινα τῷ ἐμποιεῖ τὸ περιβάλλον αὐτὸ μέρος καὶ τὴν εὐχαρίστησιν ἢ τῷ παρέχει ἢ ἀντίληψις ἢ σχέσις ἐνὸς ἐκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἀλλ' ἐν τῷ σχολείῳ τούναντιον ὀφείλει νὰ **μένῃ ἀκίνητον** ὡς πτηνὸν ἐν τῷ κλωβῷ, ἀναίσθητον εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν περιβαλλόντων αὐτὸ ἀντικειμένων, χωρὶς κίνησιν, χωρὶς ὀμιλίαν, χωρὶς ἐναλλαγὰς ἀκόμη φυσιογνωμίας. Ἡ κατάχρησις δ' αὐτῆς τῆς ἀκινήσεως ἐν τε τῷ σχολείῳ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ οἰκογενεῖα, ἵνα μὴ ἐνοχλῆ τοὺς μεγαλειτέρους διὰ φωνῶν, εἶνε ἐκεῖνη, ἥτις φονεῖ ἐν τῷ παιδίῳ τὴν ὀρμέμφυτον ἐκείνην τάσιν πρὸς τὴν κίνησιν, πρὶν ἢ αὐτὴν δυνῆθαι

νὰ τὸ προκίση δι' ἔξεων, ἔχουσῶν σωτηρίαν ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασιν, οἷαι αἱ **σωματικαὶ ἀσκήσεις**. Τὸ σωτήριο ἐκεῖνο πρὸς τὴν κίνησιν ἐνστικτὸν ἐξαφανίζεται πρὸ τῆς ἔξεως τῆς ἐπιβεβλημένης ἀκινήσεως καὶ βαθμιδῶν ὑποκαθίσταται ἐντελῶς ὑπὸ τοῦ ἀντιθέτου αἰσθήματος τῆς ἀποστροφῆς πρὸς τὴν κίνησιν. Τὸ πτηνὸν τὸ γεννηθὲν ἐλεύθερον δύναται ὅταν ἐκφύγῃ τοῦ κλωβοῦ νὰ ἐνθυμηθῆ ὅτι εἶχε ποτὲ πτέρυγας. Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ ἐγεννήθη ἐντὸς αὐτοῦ ἀγνοεῖ τὴν χρῆσιν τῶν πτερύγων. Ἀνοίξατε τὴν θύραν εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ κλωβίου γεννηθὲν καναρίνιον· θὰ εἶνε ἀνίκανον νὰ πετάξῃ μακρὰν, ἵνα ἐκφύγῃ τοὺς ὄνυχας τοῦ γάτου. Ἴσως τινὲς μοὶ ἀντιλέξωσιν, ὅτι οἱ γάτοι ἐάν εἶνε ἐπικίνδυνοι εἰς τὰ πτηνά, εἰς τὰ παιδιά ὅμως εἶνε ἀκίνδυνοι. Θὰ μοὶ ἐπιτρέψωσιν ὅμως νὰ τοῖς ὑπομνήσω τινὰ ἐκ τῶν φοβερῶν θηρίων, εἰς ἃ εἶνε ἐκτεθειμένοι οἱ παῖδες καὶ οἱ ἐφηβοί, ἀναφέρων ἐνταῦθα ἐξ αὐτῶν μόνον **τὴν ἀργίαν, τὰς ἐξ αὐτῆς ὀλεθρίας ἔξεις καὶ τὰς νεανικὰς καταχρήσεις**.

Ἡ ἔξις, εἶνε ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον, δὲν ἐπίδρα μόνον ἐπὶ τοῦ ἥθους· εἶνε πρωτίστως ἀποτέλεσμα **οὐσιαστικῶν μεταλλαγῶν τοῦ ὀργανισμοῦ, ἔνεκα νέων βιωτικῶν συνθηκῶν** (*) ἢ εἰς ἀκινήσιν ἔξις δὲν ἀποκτᾶται μόνιμος εἰμὴ μετὰ ἐξασθένησιν τῶν κινητηρίων ὀργάνων. Ἐφ' ὅσον τὸ ζῶον ἐξοικειοῦται πρὸς τὴν στέρησιν τῆς κινήσεως τὰ μέλη του συνειθίζουσι καὶ αὐτὰ εἰς τὴν ἐλάττωσιν ταύτην τῆς ἐνεργείας τῶν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῆς δυνάμεώς των. Ἄς θέσωμεν τὴν κνήμην ἐνὸς ἀνθρώπου ἐντὸς συσκευῆς τοιαύτης ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ πᾶσαν αὐτῆς κίνησιν, ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην. Τὰς πρώτας ἡμέρας ὁ ἀνθρώπος θὰ ὑποφέρῃ πολὺ ἔνεκα τῆς καταναγκαστικῆς ἀκινήσεως. Κατόπιν σὺν τῷ χρόνῳ θὰ ἐλαττωθῆ ἢ στενοχωρία καὶ αἱ ἀλγυδόνες καὶ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἐβδομάδας δὲν θὰ αἰσθάνεται πλέον τίποτε ἀπὸ τὰς ὀδυνηρὰς ἐκείνας ἀνησυχίας ἃς παρήγεν ὁ ἀπρακτῶν μῦς. Ἡ ἔξις ἔχει τελειῶς ἀποκατασταθῆ. Ἦδη ὅμως ἃς ἀφαιρέσωμεν τὴν συσκευὴν· ἀμέ-

(*) Dr Lagrange. Hygiène de l'exercice chez les enfants et les jeunes gens.

σως θέλομεν παρατηρήσει καταπληκτικὴν μεταβολήν. Ὁ ὄγκος τῆς κνήμης ἠλαττώθη ἐπαισθητῶς, οἱ μῦς ἐγενίαν μαλακοὶ ἐντελῶς, τὸ δέριμα ἄχρουν καὶ κυριολεκτικῶς πανιασμένον καὶ αἱ ἀρθρώσεις δύσκαμπτοι. Ἡ ἰσχὺς καὶ ἡ πρὸς κίνησιν ἱκανότης τοῦ μέλους ἔχουσι τόσον ἐλαττωθῆ ὥστε ἐξοβελίζουσι τελειῶς τὴν πρὸς κίνησιν ἐπιθυμίαν.

Οὕτω λοιπὸν εἰς πᾶν ζῶον ὑποκείμενον, πᾶν ἐμπόδιον πρὸς τὴν πλήρωσιν τῆς εἰς κίνησιν ἀνάγκης, ἐλαττώνει τὴν ἀνάγκην αὐτὴν καθιστῶν τοῦτο ὀλιγότερον κατάλληλον πρὸς πλήρωσιν αὐτῆς. Ἴδου δὲ διατί οἱ μαθηταὶ μας ἀποκρούουσιν ἐπὶ τοσοῦτον τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις. Πῶς εἶνε δυνατόν **νὰ ἔχουν ὄρεξι γὰρ γυμναστική**, ἀφοῦ μεταχειρίζομεθα πᾶν μέσον ὅπως ἐξαλείψωμεν ἐν αὐτοῖς τὴν πρὸς κίνησιν τάσιν καὶ ἐλαττώσωμεν τὴν πρὸς τὴν ἀσκήσιν σωματικὴν ἰδιοφυμίαν;

Ἐπὶ τὸ πρόσχημα τῆς εἰς τὴν πειθαρχίαν ὑπαγωγῆς ὑποβάλλομεν τὸ παιδίον ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς αὐτοῦ ἡλικίας εἰς σύστημα ὀλοκλήρον ἀνατροφῆς, τὸ ὁποῖον εἶνε αὐτόχρονον σταθερὸν ἐμπόδιον διὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ ἐνστικτοῦ τῆς κινήσεως.

Ὁ μαθητὴς 8 ὥρας ἐπὶ 10 εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ τηρῆ τελείαν ἀκινήσιν ἐν τε τῇ παραδόσει, τῇ ἰδιαιτέρῳ μελέτῃ καὶ αὐτῇ ἀκόμη τῇ οἰκίᾳ ἐνίοτε. Τὸ ἰδανικὸν τῆς σχολικῆς ἡμῶν ἀγωγῆς φαίνεται ὅτι εἶνε ἡ ἀπόλυτος ἀκινήσιν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐξοικειοῦται τέλος εἰς τὴν πειθαρχίαν καὶ χωρὶς νὰ ὑποφέρῃ καὶ πάρα πολὺ. Ἐνταῦθα ὅμως κεῖται τὸ κακόν. Ἐάν ἡ καταναγκαστικὴ ἀκινήσιν δὲν τὸν ἐνοχλεῖ τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι κατεστράφη ἐν αὐτῷ τὸ ἐνστικτὸν τῆς κινήσεως, ἢ ἀνάγκη αὐτῆς τῆς κινήσεως ἢ τόσον κρατοῦσα παρὰ τοῖς ζώοις καὶ τοῖς ἀνθρώποις.

Ἡ μὴ ἔχουσα καὶ σπουδαίαν παιδαγωγικὴν σημασίαν αὐστηρὰ αὐτῆ ἐπιβολή, πρὸ παντὸς ἄλλου, τῆς ἀκινήσεως καὶ τῆς σιωπῆς, ὑπὸ ὑγιεινῶν ἐποψῶν κρυμμένη, ἀποφέρει ἀποτελέσματα φοβερότατα οὐχὶ διὰ τῆς ὑποβολῆς ἢ ἀσκει ἐπὶ τοῦ παιδός, ἀλλὰ διότι ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ καταπολεμῇ ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὴν

πρὸς κίνησιν ὀρμέμφυτον τάσιν, ὅποθεν προέρχεται καὶ ἡ πρὸς τὴν ἀσκήσιν ἀποστροφή. Εἶνε μωρὸς καὶ σχολαστικὸς θρίαμβος, ἐπιφέρων τὴν ἐξόντωσιν τῆς νεανικῆς ὀρμητικότητος, ἀληθοῦς σωτῆρος τῆς ὑγείας, βελτιοῦντος τὴν καθόλου λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ διὰ τῆς μυϊκῆς λειτουργίας.

Ἐπὶ τούτοις μετὰ τῶν μαθητῶν καὶ τινες ζωηροί, εὐκίνητοι, μετὰ χρῶμα εἰς τὰς παρειάς, μετὰ καλῶς ἀνεπτυγμένας κνήμας, μετὰ σπῆθος προπετὲς καὶ οὐχὶ κεκυρωμένον, μετὰ βλέμμα ζωηρὸν καὶ σπινθηρίζον, πλήρεις ὑγείας καὶ εὐεξίας μετὰ φωνὴν ὀξεῖαν καὶ διαπεραστικὴν, οἵτινες ἅμα τῷ ἤχῳ τοῦ κώδωνος τῆς ἐξόδου ὡς ἵπποι ἀτίθασσοι ἐξογκοῦσι τοὺς ῥόθωνας, ρηγνύουσι κραυγὴν χαρᾶς καὶ κατέρχονται τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος ἀνὰ τέσσαρας καὶ πλέον, ὁσάκις δὲ εἶνε ἡ ὥρα τῆς γυμναστικῆς πρῶτοι πάντων τρέχουσιν εἰς τὴν μάνδραν τῆς ἀσκήσεως οιακρινόμενοι ἀπὸ ὅλους τοὺς συμμαθητὰς τῶν εἰς τὰς ἀσκήσεις, ἀκούραστοι, σφριγῶντες, ἰσχυροὶ καὶ ἐν τούτοις ὑπαγομενοὶ κατὰ τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου εἰς πειθαρχίαν. Ποῖοι δὲ εἶνε οὗτοι;

Οἱ μαθηταὶ οὗτοι εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες ἔνεκεν ἐξοχῶς ἰσχυροῦ ὀργανισμοῦ διεξέφυγον τὸν ζυγὸν τῆς πειθαρχίας καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ἔκτασιν· εἶνε ἐκεῖνοι, οἵτινες δὲν κύπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐξ ἀνεξήγητον φόβου πρὸ τοῦ διδασκάλου, ἐξεταζόμενοι δὲ ἀπαντῶσιν ἀμέσως, μετὰ θάρρους καὶ παρησίας καὶ μετὰ φωνὴν ζωηρὰν· εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες διέτηρησαν τὸ ἐνστικτὸν τῆς κινήσεως χαρακτηριζόμενοι ὡς ἐξυπνοὶ μὲν καὶ εὐφρεῖς, ἀλλ' **ἄτακτοι καὶ στραβοκέφαλοι** παρὰ τε τοῦ διδασκάλου, τοῦ **κυρίου ἐπιστάτου** καὶ τῶν γονέων, ἐκεῖνοι τέλος, οὓς ἡ φιλοσοφία τῆς ἐποχῆς, ἢ φύσις, ἐπροέκισε διὰ προτερημάτων, ἅτινα ἐξασφαλίζουσιν αὐτοῖς τὴν **ὑγείαν, τὴν διαυγῆ διάνοιαν** καὶ τὸ **θάρος**, προσόντων, ἅτινα θὰ τοῖς δώσωσι τὴν νίκην εἰς τε τὸ μέλλον αὐτῶν ἔργον καὶ εἰς οἰονδήποτε βιωτικὸν ἀγῶνα. Εἶνε παῖδες μέλλοντες νὰ γίνωσι πολῖται τοιοῦτοι ὥστε νὰ δύναται νὰ ζήσωσι διὰ τῆς ἀτομικῆς τῶν ἐργασίας καὶ

δραστηριότητος, νέοι τούς όποιους τó γραφεΐον τού δημοσίου μικρούπαλλήλου δέν θά χωρέση, αλλά θά ζητήσωσιν άλλου έστω καί δι' έπιπονωτέρας έργασίας ευρύτερον στάδιον· θαρραλέοι καί ουχί αιδύμονες ή ντροπαλοί, έχοντες συναίσθησιν τού έγώ των, φυτά ύγια καί εύρωστα μη έχοντα ανάγκην βουλευτικών στηριγμάτων ίνα ζήσωσι καί άνθίσωσιν, 'Αμερικανοί τέλος καί ουχι. . . Ρωμοί!

Βεβαίως τ' άνωτέρω θά ήχήσωσι κακώς εις πολλά διδασκαλικά ώτα ευμύνοντα εις τινας όλεθρίας παιδαγωγικάς προλήψεις καί συνειθισμένα μόνον εις τήν μουσικήν των γραμματικών κανόνων καί των έξαιρέσεων, των αύξήσεων καί τού αναδιπλασιασμού· εΐνε καιρός όμως τó παμμέγιστον Σινικόν τεΐχος τού σχολαστικισμού καί των προλήψεων, νά καταπέση καί ν' άφεθή έλευθέρα ή είσοδος εις τόν άέρα, τó φώς, τήν αλήθειαν. Η Φυσιολογία καί ή από ταύτης απορρέουσα Υγιεινή δέον νά χρησιμοποιήσιν ως βάσεις επί των όποιών νά ιδρυθί τó σύστημα τής καθόλου άγωγής των νεωτέρων Έλλήνων καί πρωτίστως τής σωματικής αύτων παιδεύσεως.

(Έπεται συνέχεια)

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ ΙΠΠΕΥΤΙΚΗΣ ΕΚΓΥΜΝΑΣΕΩΣ ΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΖΕΥΞΕΩΣ

ΕΡΑΝΙΣΘΕΙΣΑ ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ

J. LENOBLE DU TEIL

διδασκάλου Ιπποδαμαστού

έν τή σχολή των άθηνικών Ιπποφορβαίων.

ΤΟ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ Θ. ΗΠΙΤΗ

ταγματάρχου τού πυροβολικού.

(Όρα προηγούμενα εις φυλλάδιον 15-16 σελ. 241).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙV.

ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

Έκκίνησις τού ίππου.

Τών ίππων άδηγηθέντων έν τώ ίππευτηρίω, ό προγυμναστής δικτιθήσιν αυτούς εις τó μέσον καί επί τής αύτης γραμμής μέ διαστήματα τριών μέτρων. Έκαστος ίππεύς επιθεωρεί τήν σάξιν (harnachement) τού ίππου του, ήππει έπιτηδείως τούς ρυτήρας άνωθεν τής κεφαλής

επί τού αύχένος τού ίππου καί τοποθετείται παρά τήν άριστεράν ώμοπλατην, κρατών τούς ρυτήρας διά τής δεξιάς χειρός εις 15 έως 20 έκαστοστούμετρων άπόστασιν έκ τού στόματος τού ίππου, τούς άνυχας πρós τά κάτω, τού λιχανού περωμένου μεταξύ των δύο ρυτήρων.

Διά τού παραγγέλματος: ΠΗΛΗΣΑΤΕ ΕΠΙ ΤΟΝ ΙΠΠΟΝ, ό ίππεύς τίθεται άντικρύ τού άριστερού ώμου τού ίππου έκτελών κλίσιν επί δεξιά· δραττεται τής χαιτης διά τής άριστεράς χειρός, των τριχών διερχομένων έκ τού μικρού δακτύλου· τίθησι τήν δεξιάν, κρατούσαν τούς ρυτήρας, επί τού σφαιρώματος τής σέλλης (pommeau de la selle)· πηδάζ ζωηρώς ύψούμενος επί των χειρών· διακίμενι πρós στιγμήν έν τή θέσει ταύτη καί καθηται έλκφρώς επί τής σέλλης.

Ακμύθαινε έκαστερον των ρυτήρων τού χαλινίσκου έν έκαστέρω των χειρών, έχων τούς δακτύλους κεκλεισμένους, τας πυγμάς εις τó ύψος των άγκώνων καί 15 έκαστοστούμετρα άλλήλων κεχωρισμένας, τούς δακτύλους άντικειμένους καί τής άνω άκρας των ρυτήρων έξερχομένης τού άντίχειρος.

Διά τού παραγγέλματος: ΠΗΛΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ (mettre pied à terre), ό ίππεύς λαμβάνει τούς ρυτήρας έν τή δεξιά χειρί· δραττεται των τριχών τής χαιτης διά τής άριστεράς καί τίθησι τήν δεξιάν επί τού σφαιρώματος· ύψούται επί των πυγμών· φέρει τόν δεξιόν μηρόν πλησίον τού άριστερού· μένει πρós στιγμήν έν τή θέσει ταύτη καί φθάνει έλκφρώς επί τής γής.

Διά τού παραγγέλματος: ΛΑΒΕΤΕ ΤΟΥΣ ΡΥΤΗΡΑΣ ΕΝ ΤΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑΙ (croisez vos rênes dans la main gauche), ό ίππεύς φέρει τήν άριστεράν άπέναντι τού μέσου τού σώματος, δίδει ταύτη τόν ρυτήρα τής δεξιάς καί άφήσιν τήν τελευταίαν νά καταπέση παρά τó πλευρόν.

Διά τού παραγγέλματος: ΧΩΡΙΣΑΤΕ ΤΟΥΣ ΡΥΤΗΡΑΣ (séparez vos rênes), ό ίππεύς δραττει διά τής δεξιάς χειρός τόν δεξιόν ρυτήρα, όστις εύρίσκειται έν τή άριστερά, καί άπομακρύνει τας πυγμάς 15 έκαστοστούμετρα άλλήλων.

Κατά παρόμοιον τρόπον ό ίππεύς λαμβάνει τούς ρυτήρας έν τή δεξιά χειρί καί διαχωρίζει τούτους.

Πρós έξίσωσιν των ρυτήρων ό ίππεύς συμπλησιάζει τας πυγμάς άλλήλαις καί δραττε-

ται, διά τού άντίχειρος καί τού δείκτου μιας των χειρών άνωθεν καί πλησίον τού έτέρου άντίχειρος, τόν ρυτήρα όν θέλει νά βραχύνη.

Μετά τó επί τού ίππου πήδημα καί τήν λήψιν των ρυτήρων ό ίππεύς κανονίζει τήν στάσιν τού σώματός του, ως έλέχθη έν Κεφαλαίω Η σελ. 162.

Τά παραγγέλματά εΐσι προειδοποιητικά (commandements préparatoires ou d'avertissement) καί έκτελεστικά (commandements d'exécution).

Τó προειδοποιητικόν παραγγέλμα έτοιμασθήτε διά τήν δεΐνα κίνησιν (préparez-vous pour tel mouvement) εΐνε ή ένδειξις τής έκτελεσθησομένης κινήσεως.

Πρós τής έναρξεως έκαστης κινήσεως ό ίππεύς συστρέφει (προετοιμαζει) τόν ίππον. Ίνα συστρέψη τόν ίππον ό ίππεύς πλησιάζει μικρόν τας κνήμας καί άνυψοΐ τας πυγμάς· τής κινήσεως γενομένης, μετατίθησι τας πυγμάς καί τας κνήμας εΐτε όπως καταστήση όμοίαν τήν έέργειαν αύτων, εΐτε όπως παύση ταύτην.

Βάδισμα ευθύ εις βήμα. (marche directe au pas).

Τó βήμα εΐνε βραδύς βηματισμός άνυψομένων διαδοχικώς των ποδών καί έναποτιθεμένων κατά γής καθ' ήν τάξιν άνυψώθησαν· ούτω π. χ. εάν ό δεξιός πούς άρξηται τού βηματισμού, οί έτεροι ύψοϋνται καί έναποτίθενται κατά τήν έπομένην τάξιν: άριστερός όπίσθιος, άριστερός εμπρόσθιος, δεξιός όπίσθιος, καί ούτως ώστε δύο μέν πόδες νά ώσιν ύψωμένοι καί δύο νά στηρίζωνται.

Τó βήμα πρέπει νά ή έλευθερον καί άρκετά έκτενές, όπως ό ίππος διατρέχη 110 μέτρα κατά λεπτόν.

Συστραφέντος τού ίππου, όπως άνωτέρω είπομεν, ό προγυμναστής παραγγέλλει: ΒΑΔΙΣΑΤΕ (portez-vous en avant). Εις τó τέλος τού έκτελεστικού τούτου παραγγέλματος ό ίππεύς χαμηλοΐ όλίγον τας πυγμάς καί κλείει βαθμηδόν τας κνήμας. Τού ίππου ύπακούσαντος, έπαναφέρει τας πυγμάς καί χαλαροΐ όλίγον τας κνήμας, τηρών αύτάς άρκετά πλησίον των πλευρών τού ίππου ίνα συγκρατήση τόν βηματισμόν καί διευθινή τόν ίππον έκ συμφώνου μέ τήν έέργειαν των πυγμών.

Οί ίππεΐς τηροϋσι μεταξύ των άπόστασιν 2 μ., λογίζομένην από τής κεφαλής τού ίππου μέχρι των γλουτών τού προηγούμενου.

Διάβασις γωνίας εις βήμα. (passage du coin).

Ό ίππος διευθύνεται ευθείως άνυγιόμενου όλίγον τού έξωτερικού ρυτήρος καί ύποστηριζομένης τής κινήσεως διά τού έσωτερικού ρυτήρος καί τής έσωτερικής κνήμης τηρουμένης πλησίον των έπόχων. Όταν ό ίππος φθάση εις τó άκρον τού στίβου ή τού μέρους ένθα όφείλει νά στρέψη, άνοίγεται όλίγον ό έσωτερικός ρυτήρ καί κλείεται ή έσωτερική κνήμη τηρουμένη πλησίον των έπόχων, κανονίζεται δέ ή κίνησις τής στροφής τού ίππου διά τού έξωτερικού ρυτήρος τηρουμένου όλίγον χαμηλότερον, καί διά τής έξωτερικής κνήμης όλισθηνούσης (glissée) όπισθεν των έπόχων, ίνα έμποδίση τά ισχία από τού νά βεβήωσιν επ' άριστερά.

Μετά τήν στροφήν ό ίππεύς φέρεται κατ' ευθείαν εμπρός, έπαναφέρειν τας χείρας καί τας κνήμας εις τήν κανονικήν των θέσιν.

Τó σώμα τού ίππεύς δέον νά στρέφηται συγχρόνως μετά τού σώματος τού ίππου, ούτως ώστε ή γραμμή των ώμων νά εύρίσκηται πάντοτε επί τής έπεκτάσεως τής άκτίνας τής διατρεχομένης περιφερείας. Τοιουτοτρόπως ό ίππεύς τηρή μετά τού ίππου τήν σχέσηιν ως πρós τήν διεύθυνσιν καί τήν ευστάθειάν του (aplomb).

Μίκυνσις τού βήματος. (augmenter l'allure).

Διά τού παραγγέλματος: ΜΗΚΥΝΑΤΕ (allongez), ό ίππεύς έλαττωΐ βαθμηδόν τήν διάτασιν των ρυτήρων, ήτοι χαμηλοΐ τας χείρας καί αύξάνει βαθμηδόν τήν έέργειαν των κνήμων, δίδων ούτως έλευθερίαν εις τόν αύχένα, κανονίζει δέ τήν θέσιν αύτου πρós τήν αναχαιτίσιν τού ίππου καί φέρει τó βάρος τού σώματος όπισω.

Τού ίππου ύπακούσαντος ό ίππεύς έπαναφέρει βαθμηδόν τας χείρας καί τας κνήμας εις τήν θέσιν των.

Βραχύνσις τού βήματος. (ralentir l'allure).

Διά τού παραγγέλματος: ΒΡΑΧΥΝΑΤΕ (ralentissez), ό ίππεύς αύξάνει βαθμηδόν τήν διάτασιν των ρυτήρων πλησιάζων τας χείρας πρós τó σώμα του κατά διεύθυνσιν μάλλον ή ήττον όριζόντιον, αναλόγως τής θέσεως τής κεφαλής τού ίππου, τηρών τας κνήμας έγγύς

μέχρις ότου ο ίππος επιβραδύνει άρκούντως τó βήμα του.

Στάσις (arrêter).

Διά του παραγγέλματος: ΣΤΗΤΕ (arrêtez), ο ίππεύς έδραιώνει τó κάθισμά του εκτείνων τó άνω του σώματος προς τά όπισω, ύψοι ταύτοχρόνως και βαθμηδόν τás πυγμάς ίνα επιβραδύνη, ως άνωτέρω, ή παύση σόν βηματισμόν, τηρών τás κνήμας έγγύς, ίνα έμποδίση τόν ίππον νά όπισθοχωρήσῃ ή σταθῇ πλαγίως.

Τού ίππου ύπακούσαντος, ο ίππεύς άναλαμβάνει τήν κανονικήν του στάσιν. Έάν ο ίππος άνθιστήται ο ίππεύς προνίτζει διά τού χαλινίσκου (scier du bridon), ήτοι ένεργεί έναλλάξ επί τών ρυτήρων του χαλινίσκου, ίνα ή ένεργεια επί τού στόματος τού ίππου ή ένεργητικώτερη. Η ένεργεια αύτη εκτελείται εκ τών κάτω προς τά άνω ύψούντες τás χείρας.

Άλλαγαι διευθύνσεως. (changements de direction).

Όσάκις θά εκτελεσθῇ άλλαγή διευθύνσεως δέον νά προειδοποιήται ο ίππος, ίνα προετοιμαζήται διά τήν νέαν κίνησιν, ήτοι δέον νά συστρέφῃται, όπως άνωτέρω εις τó περί παραγγελάτων εξετέθη.

Άλλαγή στίβου ή άλλαγή διευθύνσεως. (le doubler, doublement).

Η άλλαγή διευθύνσεως συνίσταται, όταν παραδείγματος χάριν ίππεύσιν έν δεξιᾷ, εις τó νά εκτελέσωσι κλίσιν επί δεξιᾷ, νά διέλθωσι καθέτως τó ίππευτήριον κατά τó πλάτος ή τó μήκος αύτου, εις οίονδήποτε σημείον τού στίβου⁽¹⁾, και φθάνοντες προς τόν έτερον άπέναντι στίβον, νά εκτελέσωσιν έτέραν κλίσιν επί δεξιᾷ και νά εισέλθωσιν εις τόν στίβον ίππεύοντες και πάλιν έν δεξιᾷ.

Όταν ίππεύσιν έν άριστερᾷ, ή άλλαγή διευθύνσεως εκτελείται καθ' όμοιον τρόπον διά δύο κλίσεων, επ' άριστερᾷ.

Οί ίππεύς ίππεύουσιν έν δεξιᾷ, ύπόταν έχωσι τήν δεξιάν πλευράν των έστραμμένην προς τά έσω του ίππευτηρίου, έν άριστερᾷ δέ, όταν

(1) Καλεῖται στίβος (piste) ή σειρά τών ίχνών τών ποδών τών ίππων επί του εδάφους.

έχωσι τήν άριστεράν πλευράν προς τά έσω του ίππευτηρίου.

Η άλλαγή (le doubler) δέν επιφέρει μεταβολήν ίππασίας (changement de main).

Διά του παραγγέλματος: ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΠΛΑΤΟΣ (changement de direction large ou doublez large successivement), έκαστος ίππεύς εκτελεῖ κλίσιν επί δεξιᾷ (ή επ' άριστερᾷ) όταν φθάσῃ 3 βήματα πρό του μέσου τῆς μεγάλης πλευράς, διέρχεται τó ίππευτήριον κατά τó πλάτος αύτου, κατευθυνόμενος άκριβῶς καθέτως επ' ού διευθύνεται στίβου και εισέρχεται εις αύτόν διά δευτέρας κλίσεως επί δεξιᾷ (ή επ' άριστερᾷ).

Διά του παραγγέλματος: ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΜΗΚΟΣ (changement de direction étroit ou doublez étroit), ή άλλαγή διευθύνσεως εκτελείται κατά τó μήκος του ίππευτηρίου επί τών αύτῶν άρχῶν.

Διά του παραγγέλματος: ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ (changement de direction ou doublez individuellement), οί ίππεύς άλλάσσουν διευθύνσιν κατά μήκος ή κατά πλάτος επ' ού σημείον τού στίβου εύρεθῶσι. Οί πολυπλησίον τῆς γωνίας εύρισκόμενοι ίππεύς εξακολουθοῦσι βαδίζοντες επί του στίβου και υπερβάντες τήν γωνίαν άλλάσσουν διευθύνσιν κανονικῶς κατά πλάτος ή κατά μήκος.

Μεταβολή τῆς ίππασίας. (changement de main).

Διά του παραγγέλματος: ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΙΠΠΑΣΙΑΣ (changez de main), έκαστος ίππεύς διαβάς τήν γωνίαν και βαδίσας 3 βήματα επί τῆς μεγάλης πλευράς διευθύνεται διαγωνίως ούτως ώστε νά ταχθῇ έν τῷ άντικειμένῳ στίβῳ εις 6 βημάτων άπόστασιν πρό τῆς γωνίας ίππεύων έν δεξιᾷ.

Η μεταβολή τῆς ίππασίας εκτελείται προς τούτοις και κατά πλάτος και κατά μήκος του ίππευτηρίου, καθέτως από του ενός προς τόν έτερον στίβον διά τών παραγγελάτων: Μεταβολή τῆς ίππασίας κατά πλάτος (changement de main large), ή Μεταβολή τῆς ίππασίας κατά μήκος (changement de main étroit).

Πρός περτωσιν τῆς άσκήσεως ο προγυμναστής σταματᾷ τούς ίππεύς επί τῆς μεγάλης πλευράς, είτα δέ διά του παραγγέλματος: ΕΙΣ ΖΥΓΟΝ, έκαστος τούτων έρχεται και τοποθετεῖται εις τó μέσον του ίππευτηρίου και επί

τῆς αύτῆς γραμμῆς μέ διαστήματα τριῶν μέτρων· ο προγυμναστής είτα παραγγέλλει: ΠΗΔΗΣΑΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΗΝ, όπερ εκτελείται όπως εξετέθη έν τῇ άρχῇ του παρόντος μαθήματος και κατόπιν διακλύει τούτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V

ΜΑΘΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Βάδισμα εὐθὺ εἰς τροχασμόν. (marche directe au trot).

Τροπή τοῦ βήματος εἰς τροχασμόν. (passer du pas au trot).

Τῶν ίπέων βαινόντων βήμα, δίδεται τó παράγγελμα: ΤΡΟΧΑΣΑΤΕ (marchez au trot).

Έκαστος ίππεύς εκτελεῖ ό,τι προείπομεν κατά τήν μήκυσιν του βήματος διά του παραγγέλματος μικύνατε, φροντίζων νά έπαυξήσῃ τήν ένεργειαν τών συνεργημάτων (aides) αναλόγως τῆς ευαισθησίας του ίππου.

Η ταχύτης του τροχασμοῦ, ούτινος ο μηχανισμός του βαδίσματος εξετέθη εις τó περί τροχασμοῦ, εις 240 περίπου μέτρα κατά λεπτόν. Ο ίππος άντέχει έν τροχασμῷ πλέον ή έν κλπασμῷ. Ο βηματισμός ούτος εις ο καταλληλότερος ίνα διελαύνωνται ταχέως εκτενῆ διαστήματα.

Ίνα ο ίππεύς διατηρήσῃ τήν στάσιν του κατά τόν βηματισμόν τούτον, δέον νά διατηρῇ τήν ευσταθειαν του σώματός του, όπως είπομεν εις τά περί τῆς στάσεως του ίππεως· προς τούτο δέον νά παρέχῃ εις τήν σπονδυλικήν αύτου στήλην τήν αναγκαίαν ευκαμψίαν, ίνα μετριάξῃ τás του ίππου άντωθήσεις και νά διατηρῇ όσον οίον τε τήν προσκόλλησιν τών γλουτῶν μετά τῆς σέλλης· δέον ν' αποφεύγῃ από του νά τηρῇ δυσκάμπτους τούς μηρούς και τás κνήμας, ίνα χρησιμοποιῶνται ως αντίρροπον (contre-poids) διά τήν διανομήν και προσκόλλησιν τών γλουτῶν έν τῷ βάθει τῆς σέλλης, ήτοι νά έπανορθῇ τás παρεκτροπὰς τῆς στάσεως του μάλλον διά τῆς ίσορροπίας πρὸς διά τῆς ίσχύος.

Μικύνσεις και βράχυνσεις τοῦ τροχασμοῦ.— Άλλαγή διευθύνσεως.— Μεταβολή ίππασίας.— Τροπή τοῦ τροχασμοῦ εἰς βήμα.

Αί κινήσεις διά τήν μήκυσιν, βράχυσιν,

άλλαγήν διευθύνσεως, μεταβολήν ίππασίας, εκτελοῦνται διά τών μέσων και συμφώνως μέ τás άρχάς, ως εξεθέσαμεν εις τó προηγούμενον Κεφάλαιον διά τó βήμα.

Εἶδομεν, ότι δι' άπάσας τás άλλαγὰς διευθύνσεως, ως θ' άπαιτήσωμεν από τόν ίππον, εις ένε ανάγκη νά συστρέψωμεν τούτον, ήτοι νά τόν προετοιμάσωμεν, πρό τῆς ένάρξεως τῆς κινήσεως. Τó αύτό δέον νά εκτελεῖται και πρό πάσης άλλαγῆς βηματισμοῦ.

Η εις τόν ίππον εκτελεσθησομένη συστροφή δέον νά ή τοσοῦτον ένεργητικώτερη, όσον περισσότερο διαφορά υπάρχει μεταξύ τῆς ταχύτητος του έγκαταλειπομένου βηματισμοῦ από τόν ληφθησόμενον, ή έάν ή άλλαγή διευθύνσεως δέον νά εκτελεσθῇ επί κύκλου μικροτέρου.

Εἶνε ούσιῶδες, κατά τás έν τροχασμῷ άλλαγὰς διευθύνσεως, νά ύποστηρίζωσι τόν έξωτερικόν ρυτήρα καθ' ήν στιγμήν ο ίππος διέρχεται τó ίππευτήριον, καθότι, όσον περισσότερο ο βηματισμός εις ταχύτερος κατά τás άλλαγὰς διευθύνσεως, κατά τοσοῦτον οί ίπποι τείνουσι νά εκτρέπωνται προς τά έξω μετά τήν εκτέλεσιν τῆς άλλαγῆς, ιδίως έάν ο έσωτερικός ρυτήρ έφερε πολυ προς τά έσω τήν κεφαλήν του ίππου.

Διά τήν τροπήν του τροχασμοῦ εις βήμα, ο ίππεύς θ' αύξήσῃ βαθμηδόν τήν διάτασιν τών ρυτήρων πλησιάζων τás χείρας προς τó σῶμά του κατά διευθύνσιν μάλλον ή ήττον όριζόντιον, αναλόγως τῆς θέσεως τῆς κεφαλῆς του ίππου, φέρων τó βάρος του σώματος προς τά όπισω και τηρών τás κνήμας έγγύς μέχρις ότου ο ίππος επιβραδύνει άρκούντως τόν βηματισμόν του χωρίς νά σταματήσῃ.

Τού ίππου ύπακούσαντος, ο ίππεύς επαναφέρει βαθμηδόν τás χείρας και τás κνήμας εις τήν θέσιν των.

Διάβασις γωνίας τροχάδην.

Διά τήν διάβασιν τῆς γωνίας τροχάδην μεταχειρίζονται τά αύτά μέσα ως διά τήν διάβασιν εις βήμα.

Έν τῇ κυκλικῇ γραμμῇ ήν τινα διατρέχει ο ίππος τροχάδην κατά τήν διάβασιν τῆς γωνίας, τó σῶμά του κλίνει τοσοῦτον περισσότερο προς τó κέντρον του καταγραφόμενου κύκλου, όσον ο βηματισμός εις ταχύτερος, συνεπῶς τó σῶμα του ίππεως θά λάβῃ έπίσης παρομοίαν κλίσιν, ίνα διατηρήσῃ τήν αύτήν προς τó σῶμα του ίππου σχέσηιν. Ο ίππεύς

δέν να ἔχη τὴν γραμμὴν τῶν ὤμων τοῦ καὶ τὰ ἰσχία τοῦ ἐπὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀκτίνας τῆς διατρεχομένης περιφέρειας, ἵνα τὸ σῶμα τοῦ ἵππεως στρέφη συγχρόνως μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἵππου.

Κυκλοτερὲς βᾶδισμα. (marche circulaire au pas).

Τὸ κυκλοτερὲς βᾶδισμα εἶνε κίνησις, ἐν ἣ ὁ ἵππος περιτρέχει ἐπὶ καμπύλης γραμμῆς.

Διὰ τοῦ παραγγέλματος: Εἰς κύκλον (marchez en cercle), ὁ ὀδηγὸς ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν ἵππεων περιελαύνει εἰς κύκλον μετὰ τῶν δύο στίβων.

Ὁ ἵππεύς κρατῆι τοῦ ἐσωτερικοῦ ῥυτῆρος, ἵνα φέρῃ τὸ ἐμπρόσθιον τμήμα τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς κυκλικῆς γραμμῆς, ὑποβοηθῶν τὸν βηματισμὸν διὰ τῆς ἐσωτερικῆς κινήσεως, ρυθμίζει δὲ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ῥυτῆρος διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κλείει τὴν ἐξωτερικὴν κινήτην ἵνα διευθύνῃ τὰ ἰσχία τοῦ ἵππου ἐπὶ τῆς κυκλικῆς γραμμῆς, ὑποστηρίζει δὲ ταῦτα καὶ ρυθμίζει τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐξωτερικῆς κινήσεως διὰ τῆς ἐσωτερικῆς.

Τὸ σῶμα τοῦ ἵππεως δέν να στρέφηται συγχρόνως μετὰ τοῦ σώματος τοῦ ἵππου, οὕτως ὡστε ἡ γραμμὴ τῶν ὤμων να εὐρίσκηται πάντοτε ἐπὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἀκτίνας τῆς διατρεχομένης περιφέρειας, τοιοῦτοτρόπως δὲ ὁ ἵππεύς τηρῆ μετὰ τοῦ ἵππου τοῦ τὴν σχέσιν ὡς πρὸς τὴν διευθύνσιν καὶ τὴν εὐσταθειάν του, μὴ ἐγκαταλείπων τὸν ὤμον ἢ τὸ ἐξωτερικὸν ἰσχίον ὀπισθεν.

Διὰ τοῦ παραγγέλματος: Εἴθεσι, ὁ ἵππεύς εὐθύνει τὸν ἵππον (redresser) καὶ βραδίζει ἐπὶ τοῦ στίβου, ἀκολουθοῦμενος ὑπὸ τῶν ἑτέρων.

Ἀλλαγὴ διευθύνσεως εἰς τὸ κυκλοτερὲς βᾶδισμα ἢτοι ἀλλαγὴ κύκλου. (changement de cercle).

Οἱ ἵππεῖς ἀσκῶνται ἵππεύοντες ἐν δεξιᾷ ἢ ἐν ἀριστερᾷ εἰς κύκλον, χρᾶσσοντες νέον κύκλον καὶ μεταβαλλόντες ἵπκασίαν. Πρὸς τοῦτο διὰ τοῦ παραγγέλματος: Εἰς κύκλον ἐπ' ἀριστερᾷ (ἢ ἐπὶ δεξιᾷ) (changer de cercle), ὁ ὀδηγὸς βραδίζει βήματα τινα εὐθείως πρὸς αὐτοῦ καὶ περιγράφει νέον κύκλον ἐπ' ἀριστερᾷ (ἢ ἐπὶ δεξιᾷ) μετὰ τῶν δύο στίβων. Ἀναλόγως τοῦ κύκλου ὁ ἵππεύς φθά-

σας εἰς τὸ μέσον τῶν δύο στίβων, ἐκτελεῖ κύκλον ἀντιθέτως, χρώμενος τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων μέσων.

Ὅπισθοχώρησις. (du reculer).

Διὰ τοῦ παραγγέλματος: Ὅπισθοχωρησατέ, οἱ ἵππεῖς συστρέφουσι τοὺς ἵππους, φέροντες τὸ σῶμα αὐτῶν ὀλίγον πρὸς τὰ ὀπίσω, ἵνα ἀντιστώσιν εἰς τὴν τάσιν ἣν ἔχει ὁ ἵππος καὶ προχωρήσῃ. Τηροῦσι τὰς κνήμας ἕγγυς καὶ ὑψοῦσι τὰς πυγμὰς βαθμηδόν. Ἄμκα ὁ ἵππεύς ἀισθανθῆ τὸν ἵππον τοῦ ἑτοιμον να ἐκκινήσῃ, χαλαροῖ τὰς κνήμας καὶ συσφίγγει τοὺς δακτύλους, στερεώνων τὰς χεῖρας, ἵνα σταματήσῃ τὴν πρὸς τὰ ἐμπρός κίνησιν καὶ δὲν χαλαροῖ τοὺς ῥυτῆρας, ἤτοι δὲν χαμηλώνει τὰς πυγμὰς εἰμὴ ἀφοῦ ὁ ἵππος ἐκτέλει ἐν βήματι ἢ μέρῳ τούτου πρὸς τὰ ὀπίσω. Εἰς ἕκαστον πρὸς τὰ ὀπίσω βήμα τοῦ ἵππου, ὁ ἵππεύς ἀλληλοδιαδόχως ἀνυψώνει καὶ καταβιβάζει τὰς πυγμὰς, ἵνα κάμῃ τὸν ἵππον να ὀπισθοχωρήσῃ, τοῦτο δὲ καλεῖται ἀνέχεῖν καὶ ἐνδοιδόναι (ἢ ἐντεινεῖν καὶ χαλαρώνειν, arrêter et rendre).

Ἴνα ἐπιτύχωμεν εὐκολον ὀπισθοχώρησιν ἢ μάλλον ἵνα ὁ ἵππος δυνηθῆ να ὀπισθοχωρήσῃ, δέν να θέσωμεν τοῦτον εἰς κίνησιν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἦν τινα κίνησιν ἐπωφελοῦμεθα ὅπως προκαλέσωμεν ἀμέσως τὴν ὀπισθοχώρησιν. Ἡ ὀπισθοχώρησις ὀφείλουσα να ἄρξῃ διὰ δύο διαγωνίων ποδῶν, ἔάν ὁ τράχηλος τοῦ ἵππου ἦν ἐν κανονικῇ θέσει, ἢ διὰ τοῦ ἐνός ὀπισθίου ποδός, ἔάν ὁ τράχηλος ἦν καταβιβασμένος, δέν προφανῶς να κινήθῃ τὸ ὀπίσθιον τμήμα τοῦ ἵππου, ἵνα δυνηθῆ να ἀνυψῶθῃ ἐν ὀπίσθιον ἄκρον. Ἡ ἐνέργεια τῶν κνημῶν τοῦ ἵππεως, προκαλοῦσα τὴν πρὸς τὰ ἐμπρός κίνησιν, εἰς ἐμπρόσθιος ποὺς ἀνυψοῦται ἀκολουθοῦμενος ἀμέσως ἐκ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ διαγωνίως ὀπισθίου ποδός· κατὰ τὴν στιγμήν ταύτην ἢ χεῖρ τοῦ ἵππεως, παρεμποδίζουσα τὴν πρὸς τὰ ἐμπρός κίνησιν, ἀναγκάζει τὸν ὀπίσθιον πόδα, ὅστις ἀνυψῶθη τελευταῖος, να κινήθῃ πρὸς τὰ ὀπίσω συγχρόνως μετὰ τοῦ ἐμπροσθίου ποδός ὅστις ἔχει ἤδη ὑψῶθῃ.

Τῆς ὀπισθοχωρήσεως ἀρξάμενης, τὰ ἕτερα βήματα διαδέχονται ἄλληλα διὰ τῆς ἀλληλοδιαδόχου ἀνυψώσεως καὶ καταβιβάσεως τῶν πυγμῶν· αἱ κνήμαι τοῦ ἵππεως ἀφ' ἑτέρου θά παρεμποδίσωσιν ὀπισθοχώρησιν λίαν ταχείαν,

ἢτις προηγεῖται πάντοτε τοῦ παλιμπύγνδον βηματισμοῦ τοῦ ἵππου (acculement).⁽¹⁾

Ὁ παλιμπύγνδον βηματισμὸς προκαλεῖ ὀπισθοχώρησιν βιαίαν καὶ πείσιμονα, ἀνεξερτήτως τῆς θέλησεως τοῦ ἵππεως. Λέγουσιν ἐπίσης διὰ τὸν συγκατατόμενον ἵππον, ὅστις ἀρνείται να προχωρήσῃ, ὅτι οὗτος βραίνει παλιμπύγνδον (acculé). Εἰς ἀμφοτέρω τὰς περιστασεῖς ὁ ἵππος ἀμύνηται καὶ προετοιμάζεται ἰδίως εἰς ἀνανχητισμὸν⁽²⁾.

Ἐάν ὁ ἵππος λοξέη κατὰ τὴν ὀπισθοχώρησιν, ἦτοι ῥίπτῃ τὰ ἰσχία πλαγίως, ὁ ἵππεύς κλείει τὴν κνήμην τῆς πλευρᾶς αὐτῆς, ἐάν δὲ καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ ἵνα ἐπικρατήσῃ τὸν ἵππον εὐθείως, ἀνοίγων ἔλκει τὸν ῥυτῆρα τῆς πλευρᾶς πρὸς ἡν ῥίπτῃ τὰ ἰσχία, ὑποστηρίζων διὰ τοῦ ἀντιθέτου ῥυτῆρος, ὅπερ καλεῖται ἀντιθέναι τοὺς ὤμους πρὸς τὰ ἰσχία.

Ἀνθισταμένου τοῦ ἵππου κατὰ τὴν ὀπισθοχώρησιν ἢ ἐμμένοντος εἰς λοξὴν τοιαύτην, ἵνα τὸν ἐπικρατήσῃ εὐθείως, ὁ ἵππεύς ποιεῖ βήματα τινα ἐμπρός καὶ κλείει τὴν κνήμην, ἵνα μεταθέσῃ τὰ ἰσχία, σταματᾷ δὲ αὐτὸν ἵνα ἐπαναρχίσῃ τὴν ὀπισθοχώρησιν, ὅταν ὁ ἵππος τοποθετήσῃ εὐθείως τοὺς ὤμους καὶ τὰ ἰσχία.

Ἐάν ὁ ἵππος ὀπισθοχωρῆ λίαν ταχείως, ὁ ἵππεύς ἐλαττοῖ τὴν ἐνέργειαν τῶν ῥυτῆρων καὶ κλείει ἐν ἀνάγκῃ τὰς κνήμας.

Ἡ ὀπισθοχώρησις δέν να ἐκτελεῖται βήματα πρὸς βήματα, χωριζομένων τούτων δι' ἴσων χρονικῶν διαστημάτων καὶ ἀρκετᾷ βραδέως.

Διὰ τοῦ παραγγέλματος: Στήθε, ὁ ἵππεύς παύει τὴν ἐνέργειαν τῶν ῥυτῆρων καὶ κλείει τὰς κνήμας.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὅτι ἅπαν τὸ σύστημα τῶν ἐκ τῆς προαιρέσεως ἡμῶν κινουμένων μυῶν, τὸ

(1) Acculement, s'acculer. Βραίνειν παλιμπύγνδον (πισόκωλα), ἢ ἵππικῆ ἐνοσεί τοὺς ἵππους, οἵτινες ἀνεξερτήτως τῆς θέλησεως τοῦ ἵππεως, βιαίως καὶ μετὰ πεισιμονῆς ἐξακολουθητικῶς ὀπισθοχωροῦσιν, ὅπερ συμβαίνει ἐπίσταν καὶ ἐξ ἀδόκητος τοῦ ἵππεως, ὅστις ἐπιζητεῖ να στηριχθῆ εἰς τοὺς ῥυτῆρας κατὰ τὰς ἀτάκτους κινήσεις τοῦ ἵππου.

(2) Ἀνανχητισμὸς (pointe) καλεῖται ἡ ἀνύψωσις τοῦ ἵππου, κατ' ἣν οὗτος μετεωριζόμενος διὰ τῶν προσθίων καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ὀπισθίων, λαμβάνει σχεδὸν κάθετον στάσιν, ὡς ὁ κύων.

ὁποῖον ἀποτελεῖ μέγα μέρος τοῦ ὅλου ἡμῶν σώματος, ὅλου τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ σώματος ἡμῶν τὴν εὐτροφίαν καὶ εὐτονίαν ἐπιφέρει διὰ τῆς προσηκούσης αὐτῷ ἀσκίσεως καλῶς καὶ κατὰ φύσιν τρεφόμενον. Ὅτι δ' ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς προαιρέσεως ἡμῶν τούτων κινουμένων μυῶν ἢ εὐτροφία καὶ εὐτονία μεταδίδεται καὶ ἐπὶ τοὺς μῦς ἐκείνους, τοὺς μὴ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας βουλήσεως ἐξαρτωμένους, τοὺς ἀποτελοῦντας καὶ τούτους ἕτερον οὐ μικρὸν μέρος τοῦ ὅλου ἡμῶν σώματος, συγχρόνως δ' ἐπικτείνεται ἀπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πλεῖστα τοῦ σώματος ὄργανα, τὰ μετέχοντα μυϊκοῦ ἴστου.

Ὅτι ἡ κίνησις τῶν μυῶν μεγάλως συντελεῖ καὶ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ αἵματος κίνησιν ἐν τοῖς μεταξὺ αὐτῶν ἵκουσιν ἀγγεῖαις, κατ' ἐξοχὴν δὲ τοῦ διὰ τῶν βλεθῶν πρὸς τὴν καρδίαν ἐπιστρεφόμενου, βεβαίως δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ ἐν τοῖς λεμφικοῖς ἀγγείαις κινουμένου λέμφους.

Ὅτι πᾶσα μὲν κίνησις, τῆ συνεργείᾳ τοῦ πρὸς αὐτὸν ἵκοντος νεύρου γινομένη, καὶ τοῦ νεύρου τούτου διὰ τῆς συχνῆς τοῦ μὲν ἀσκίσεως συνεπιφέρει τὴν ἐντελεστέραν ἀνάπτυξιν καὶ δι' αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὰ κέντρα τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἐπωφελῶς ἐπενεργεῖ.

Ὅτι διὰ τῆς προσηκόντως τηρουμένης ἀνταγωνιστικῆς ἐνεργείας τῶν μυῶν διαφυλάττεται καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν ὅλου ἡ ὀρθὴ στάσις, καὶ τῶν διαφόρων μελῶν ἡ συμμετρία, καὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν ἡ φυσικὴ διευθύνσις, καὶ τοῦ μέλους αὐτοῦ τὸ σχῆμα, καὶ ἡ περὶ τῆς κινήσεως ὅλου τοῦ σώματος καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀκρίβεια.

Ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ θώρακος, τοῦ τόσον πολυτίμου τοῦ σώματος ἡμῶν μέρους, ὡς περικλείοντος τὰ ἀναπνευστικά ἡμῶν κατ' ἐξοχὴν ὄργανα, ἡ εὐρύτης καὶ ἡ συμμετρία, ὅθεν καὶ αὐτῶν τῶν ἐν αὐτῷ ἐγκλειομένων πνευμόνων ἢ κατὰ τὸ εἶδος ἀνάπτυξις, δι' ὅλου τοῦ βίου ἡμῶν, ἐξαρτᾶται ἀπὸ τῆς προσηκούσης εὐτροφίας καὶ ἐνεργείας τῶν περὶ τὸν θώρακα ἡμῶν τεταγμένων καὶ εἰς τὴν ἀναπνοὴν ἐργαζομένων μυῶν· ἐν ᾧ τανάπαλιν ἡ ἀτροφία

αὐτῶν ἀφεύκτως συνεπιφέρει διὰ τῆς ἀτελεστέρας γιγνομένης ἀναπνοῆς οὐ μόνον διαφόρους τοῦ θώρακος δυσμορφίας καὶ στενοχωρίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν πνευμόνων αὐτῶν περὶ τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν αὐτῶν ἀνωμαλίας καὶ δυσκολίας, καὶ δι' αὐτῶν καὶ ἀληθεῖς τοῦ αἵματος δυσκρασίας γεννᾶ, πολλάκις καὶ αὐτὴν τὴν πνευμονικὴν φθίσιν οὕτω προπαρασκευάζουσα.

Ὅτι δ' ἐν γένει ἡ κίνησις τοῦ σώματος διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ὑπαρχόντων ἐκ φύσεως μυῶν καὶ διὰ τῆς συνεργείας εἰς ἡν συνελκύνονται τῇ κινήσει αὐτῶν καὶ οἱ ὀργανικοὶ λεγόμενοι μῦς μεγίστην ἔχουσιν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς τακτικῆς λειτουργίας τῶν πλείστων τοῦ σώματος ἡμῶν ὀργάνων, ὡς ἐκ τῶν λεχθέντων ἤδη φανερόν, περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ἐπὶ πλεόν. Ἐκαστος γνωρίζει τὴν ἐπιρροὴν τῶν κινήσεων τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς ἀναπνοῆς, ἐπὶ τῶν κινήσεων τῆς καρδίας καὶ ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκρίσεων καὶ ἀποεκκρίσεων.

Ἄν λοιπὸν ταύτας θέσωμεν τὰς φυσιολογικὰς ἀρχάς, τῶν ὁποίων ἡ ἀλήθεια καθ' ἡμέραν ἀποδεικνύεται, εὐκόλως θέλομεν συμπεράνει ἤδη καὶ θεωρητικῶς τὰ διάφορα καὶ ποικίλα νοσήματα, πρὸς θεραπείαν τῶν ὁποίων μεγάλως δύναται νὰ συντελέσῃ καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ἡ γυμναστική, μεθοδικῶς γινομένη καὶ ἰατρικῶς ὀριζομένη κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις· καὶ ἡ γινομένη δι' αὐτῆς πείρα ἀξίων ἰατρῶν ἀποδεικνύει καὶ ἐπιβεβαιῶν ὡς ἐκ περισσοῦ τὴν ἀλήθειαν ταύτην.

Οὕτω λοιπὸν ἀδύνατοι καὶ ἀτροφικοὶ μῦς διὰ τῆς γυμναστικῆς τονοῦνται καὶ τρέφονται. Ἐπομένως καὶ ἀτροφίαί μελῶν τινῶν τοῦ σώματος ἐκ τοιαύτης ἀρχῆς προελθοῦσαι διασκεδάζονται. Παρέσεις καὶ παραλύσεις μυῶν διὰ τῆς συνεχοῦς ἀσκήσεως αὐτῶν διαλύονται· ὅθεν καὶ δυσμορφίαί μελῶν ἐκ τοιαύτης αἰτίας πηγάζουσαι παύονται καὶ συνολκαὶ ἢ σπαστικαὶ ἀκαμψίαί αὐτῶν λύονται. Κυφώσεις καὶ σκολιώσεις τῆς σπονδυλικῆς στῆλης, ὅθεν καὶ τοῦ σώματος παρεκκλίσεις ἀπὸ τῆς ὀρθῆς στάσεως, τοσοῦτον συχνὰ εἰς νέας διὰ τὸ εἶδος τῆς ἀνατροφῆς αὐτῶν καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐργασιῶν, εἰς ἃς νυχθημερόν

ἀσχολοῦνται, εὐκολώτερον ἢ διὰ πάσης ἄλλης μέχρι τῆς σήμερον γνωστῆς μεθόδου θεραπεύονται. Δυσμορφίαί τοῦ θώρακος συχνόταται καὶ εἰς παῖδας καὶ εἰς νέας, καὶ εἰς τοσαῦτα ἄλλα πάθη τὸ σῶμα προπαρασκευάζουσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μάλιστα ἔπειτα πάντῃ ἀθεράπευτα, λύονται, ὅθεν καὶ πνεύμονες ἀσθενεῖς, ἀτροφικοὶ καὶ μικροὶ ἐνδυναμοῦνται καὶ τρέφονται καὶ ἀναπτύσσονται, καὶ ἐμφυσήματα πνευμονικὰ ὑπάρχοντα θεραπεύονται, καὶ φθίσεως πνευμονικῆς ἀρχαὶ πολλάκις προλαμβάνονται. Διάφορα χρόνια κοιλιακὰ νοσήματα ἐκ χαλαρότητος τοῦ ἐντερικοῦ σωλῆνος προερχόμενα, καὶ μυρίων εἰδῶν εἰς τοὺς πάσχοντας φέροντα ἐνοχλήσεις καὶ πάθη, ριζικῶς θεραπεύονται. Διάφορα ἄλλα ἐξ ὁμοίων παθῶν τῆς κοιλίας πηγάζοντα νοσήματα, ὡς κεφαλαλγίαί καὶ σκοτοδινιάσεις καὶ ἀσθματα καὶ παλμοὶ τῆς καρδίας καὶ νευρικὰ διάφορα παθήματα καὶ συσπάσεις θεραπεύονται· διάφοροι ἐκ τῆς κακῆς αἱματοποιήσεως ὀρμώμενοι δυσκρασίαί καὶ χοιραδικὰ πάθη διαλύονται.

Ὅθεν δικαίως ἡ γυμναστική, οὐ μόνον παιδαγωγικὴ καὶ προφυλακτικὴ νοσημάτων, ἀλλὰ καὶ θεραπευτικὴ πολλῶν τούτων κατέστη σήμερον· καὶ ὅσῳ μᾶλλον ὁ βίος ἡμῶν διὰ τοῦ λεγομένου πολιτισμοῦ πολυειδῶς ἐπαπειλεῖται τὴν σήμερον καὶ φθείρεται, τοσοῦτω ἀναγκαιοτέρα καὶ ἀναπόφευκτος καθίσταται ὁσήμεραι ἡ ἐπιμελῆς αὐτῆς ἐφαρμογὴ καὶ εἰς παῖδας καὶ εἰς νέας καὶ εἰς πάντα ἄνθρωπον. Μὴ λησμονώμεν δὲ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ γήρατι ὑπὲρ πᾶν ἄλλο συντελεῖ εἰς εὐεξίαν καὶ μακροβιότητα ἡ μετρία καὶ καθημερινὴ τοῦ σώματος ἀσκήσις· μετ' αὐτῆς δὲ καὶ ἡ μετρία τοῦ νοῦς ἐνασχόλησις· οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐκτείνῃ ἐπὶ μακρὸν τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ὁ ἄνθρωπος· διότι καὶ ἡ τοῦ ἐγκεφάλου ἀδράνεια, ὡς εἶνε ἀποδεδειγμένον ἐπιταχύνει τὴν ἐκπτώσιν τῶν λοιπῶν τοῦ σώματος δυνάμεων, ἄρα καὶ τῆς ζωῆς τὸ μῆκος βραχύνει.

K. A. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΔΗΣ

LAWN - TENNIS

Ὀλίγιστα ἀθλητικὰ παιδιὰ διεδόθησαν τόσον ταχέως καὶ κατέκτησαν τοσοῦτον ἔδαφος ἔσον τὸ Lawn-Tennis· εἶνε μόλις εἰκοσαετία ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς εὐρέσεώς του καὶ ἐν τούτοις παίζεται χερμῶνα καὶ θέρος παντοῦ ἔπου δύναται νὰ ταθῇ ἐν δίκτυον ἢ νὰ χαραχθῇ μία αὐλή.

Πρὸ τῆς εὐρέσεως τοῦ Tennis αἱ διὰ τῆς παλάμης παιδιὰ (jeux de paume) ἦσαν ἤδη πολὺ ἀριθμοὶ (jeux de longue et de courte paume, balle au mure et au tamis) παίζόμενα εἴτε διὰ τῆς παλάμης εἴτε διὰ τοῦ σφαιροπλήκτρον (raquette). Ἄλλα αἱ παιδιὰ αὐταὶ εἰσὶ λίαν δύσκολοι ἔσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κανονικὴν καὶ τελείαν οὕτως εἰπεῖν ἐκτέλεσιν αὐτῶν καθότι ἀπαιτοῦσι καὶ σωματικὴν ἰδιοφυίαν καὶ ῥώμην καὶ δόσιν τινὰ ἀντοχῆς τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα ν' ἀπαιτήσωμεν ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμον. Τὸ tennis ὀφείλει τὴν εὐρύτητα τῆς διαδόσεώς του εἰς τὸ ὅτι παίζεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν φύλων οἵασδήποτε ἡλικίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1873 εἰς ἀξιωματικὸς Ἀγγλος ὁ Ταγματάρχης Wingfield, εὐρισχόμενος τότε ἐν Ἰνδίας, προσεπάθησε νὰ καταρτίσῃ παιδιὰν ὀλιγώτερον δύσκολον καὶ ἐντονον τῆς paume καὶ ἤτις νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ παίζεται καὶ ὑπὸ κυριῶν. Παρέλαβε τὸ δίκτυον τῆς courte paume, τὸ ἔδαφος εἰς διαστάσεις μᾶλλον καθωρισμένας τῆς longue-paume, καὶ συνεδύασε κανόνας σχεδὸν ὁμοίους πρὸς τοὺς τῶν δύο τούτων παιδιῶν, οὔτινες ὑπέστησαν τινὰς τροποποιήσεις ἐπιβληθείσας ὑπὸ τῆς πράξεως μέχρις οὗ φθάσωσιν εἰς τοὺς σημερινοὺς κανόνας.

Δὲν ἔπαται ἕως ἐκ τούτου ὅτι τὸ Lawn-tennis εἶνε παιδιὰ ἀποκλειστικὴ τῶν κυριῶν. Κατ' ἀρχάς, εἶνε ἀληθές, ὅτι ἡ παιδιὰ συνίσταται ἀπλῶς εἰς τὸ νὰ ῥίπτῃ τις κατὰ τοὺς κανόνας τὰς σφαῖρας ὑπεράνω τοῦ δικτύου· ἀλλ' ὅταν οἱ παῖκται εἶνε μᾶλλον ἐξησχημένοι δὲν θὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν εὐκολον ταύτην ἀσκήσιν ἀλλὰ θ' ἀναζητήσωσι τὰς δυσκολίας μετὰ τὰς services

τὰς ἀποστελλομένας σχεδὸν ἐν ἐπαφῇ τοῦ δικτύου καὶ μετὰ ταχύτητος τοιαύτης ὥστε νὰ χρειάζεται πολὺ ἐπιδεξιότης διὰ νὰ τὰς ἐπανακτυπήσῃ ὁ ἄκρος παίκτης· μετὰ τὰς σφαῖρας tournées καὶ πρὸ πάντων ἕνεκα τῆς εὐκολίας μετ' ἧς οἱ παῖκται κατορθώνουν νὰ τοποθετοῦν (placer) τὰς σφαῖρας, τὸ Lawn-Tennis ἐγένετο μία τῶν ἐλκυστικωτέρων παιδιῶν, μία ἐξαιρετικὴ ἀσκήσις πρωτίστως δι' ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ἢ ἡ ἡλικία ἢ ἡ σωματικὴ κατασκευὴ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ἐπιδίδωνται εἰς ἐντονωτέρας ἀσκήσεις.

Τὸ Lawn-Tennis εἶνε μία τῶν εὐχαριστοτέρων διασκεδάσεων καὶ, ἐπειδὴ παίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν ὑπαίθρῳ, τῶν ὑγιεινοτέρων. Ἡ εἰς αὐτὸ ἐξάσκησις δίδει εἰς τὸ σῶμα εὐκινησίαν, χάριν καὶ χαρακτηριστικὴν εὐστροφίαν ἀναπτύσσει τὰς κνήμας καὶ τοὺς βραχίονας καὶ ἰσχυροποιεῖ τὰ ἀναπνευστικὰ ὄργανα. Ἡ ἐγκατάστασις του εἶνε εὐκόλος ὅπουδήποτε καὶ ἀνευρίσθηται τις εἰς τὴν ἐξοχὴν, εἰς τὸ παραθαλάσσιον παντοῦ τέλος εἶνε εὐκόλον νὰ ταθῇ ἐν δίκτυον καὶ νὰ καχθῇ τὸ Tennis.

Ἡ παιδιὰ συνίσταται εἰς τὸ ῥίψιμον διὰ τῆς βρακέττας καισυμφῶνως πρὸς ὠρισμένους κανόνας σφαιρῶν τινων ἐκ καουτσούκ ὑπεράνω δικτύου τεταμένου καθέτως ἐπὶ τινος χώρου ὃν καλοῦσιν αὐλήν (cours).

Αἱ κανονικαὶ σφαῖραι εἶνε ἐκ καουτσούκ κοίλαι· καὶ περιβε-

βλημένα διὰ πηλμάτος ἢ ἐριούχου ἔχουσαι 0,063 — 0,065 τοῦ μέτρου διάμετρον καὶ βάρους 55 — 60 γράμμων.

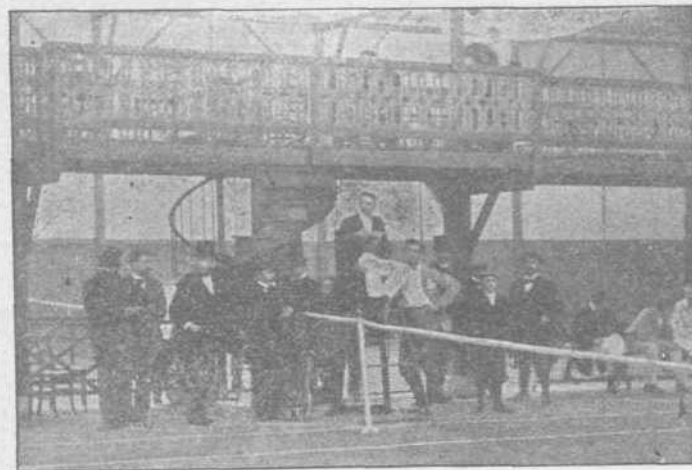
Τὰ σφαιρόπληκτρα (raquettes) εἶνε ἕμοια πρὸς τὰ τῆς παιδιᾶς paume, ἀλλ' ἑλαφρότερα καὶ ἔχοντα μῆκος 0,65 — 0,70.

Ἰδωμεν τώρα πῶς παίζεται τὸ Lawn-Tennis μετὰ δύο, τρεῖς ἢ τέσσαρας παίκτας.

Οἱ παῖκται ἴστανται πρὸς τὰ δύο μέρη τοῦ πεδίου τὰ χωριζόμενα ὑπὸ τοῦ δικτύου.

Ἐκεῖνος ὅστις ἀρχίζει καλεῖται *servant* ὁ δὲ ἀντίπαλος *lanceur*.

Ἡ σφαῖρα ἤτις ἀνοίγει τὸ παιγνίδιον κατὰ τὴν ἀρχὴν ἢ μετὰ λάθους ἢ μετὰ ἕνα πόντον κερδηθέντα ἢ χαθέντα καλεῖται *service*.

Ὁ Ἑλληνοδίκης (L'EMPIRE)

Καλοῦσιν *volée* τὸ κτύπημα τῆς σφαίρας πρὶν ἢ αὐτὴ ἐγγίσῃ ἔδαφος.

Τὸ πλεονέκτημα τῆς *service* κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης παρτίδος ἀφίεται εἰς τὴν τύχην· ὁ κερδίζων τὴν *service* ἐγκαταλείπει εἰς τὸν ἕτερον τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέρους καὶ ἀντιστρόφως.

Μεθ' ἐκάστην παιδιὰν οἱ παίζοντες ἀλλάσσουν μέρος· ὅστις εἶδεν τὰς *services* κατὰ τὸ τελευ-

Παίζεται Lawn-Tennis τοῦ Ὁμίλου τοῦ Tennis-Club τῶν Παρισίων.

ταῖον παιγνίδιον (*jeu*) τῆς τελευταίας παρτίδος. τὰς λαμβάνει κατὰ τὸ πρῶτον παιγνίδιον τῆς ἐπομένης παρτίδος καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ὁ *servant* πρέπει νὰ ἔχῃ τὸν ἕνα πόδα ἐντὸς τῆς γραμμῆς τῆς βάσεως καὶ τὸν ἕτερον ἐκτὸς· πρέπει νὰ σερβίρῃ ἀλληλοδιαδόχως δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀρχίζων δεξιὰ καὶ στέλλων τὴν σφαῖραν ὑπεράνω τοῦ δικτύου διαγωνίως εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς αὐλῆς· ἡ σφαῖρα πρέπει νὰ πέσῃ εἰς τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ *lanceur* (X ἐν τῷ διαγράμματι) μεταξὺ τοῦ δικτύου τῆς γραμμῆς τῆς *service* καὶ τῆς πλαγίας γραμμῆς. Ὁ ἀντίπαλός του τότε πρέπει νὰ βίψῃ ἐκ νέου τὴν σφαῖραν ὑπεράνω τοῦ δικτύου ἀφοῦ αὐτὴ ἐγγίσῃ τὸ ἔδαφος μόνον μίαν φοράν.

Ἡ *service* δὲν ἐπαναστρέφεται *de volée*.

Ὁ *servant* ἐπαναστρέφει τὴν σφαῖραν καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρις ὅτου χάσῃ τὴν *service* του.

Παιδιὰ ἀπλῆ ἢ μετὰ δύο παικτῶν.

Διὰ τὴν παιδιὰν δύο μόνον παικτῶν ἡ αὐλὴ ἔχει 23,80 μέτρα μῆκος καὶ 8,26 πλάτος. Εἰς τὰ σημεῖα PP ἐπὶ τῶν στυλῶν οἵτινες πρέπει νὰ προέχῃσι κατὰ 0,92 ἀμφοτέρωθεν αὐλῆς

στερεοῦται τὸ δίκτυον ἔχον ὕψος 1,08 εἰς τὰ ἄκρα καὶ 0,92 εἰς τὸ κέντρον.

Εἰς ἀμφοτέρα τὰ ἄκρα τῆς αὐλῆς ἢ παραλλήλως τῷ δικτύῳ καὶ εἰς ἀπόστασιν 6,40 μέτρων χαράσσεται ἡ εὐθεῖα EF καὶ καὶ GH ἢ εὐθεῖα IK διαιροῦσα τὴν αὐλὴν καθ' ἕλον αὐτῆς τὸ μῆκος.

Παιδιὰ διπλῆ ἢ μετὰ τέσσαρας παίκτας.

Διὰ τὴν παιδιὰν ταύτην ἡ αὐλὴ ἔχει μῆκος 23,80 μέτρα καὶ πλάτος 11· ἐσωτερικῶς τῶν πλαγίων γραμμῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν 1,37 μέτρων χαράσσονται αἱ πλαγίαι γραμμαὶ τῆς *service* EF καὶ FH εἰς 6,40 μέτρων ἀπόστασιν ἐξ ἐκάστης πλευρᾶς τοῦ δικτύου. Αἱ γραμμαὶ αὗται τῆς *service* δὲν ὑπερβαίνουν τὰ σημεῖα EF καὶ FH.

Κατὰ τὴν παιδιὰν ταύτην οἱ παῖκται τοποθετοῦνται πρὸς τὰ δύο μέρη τοῦ δικτύου ἕκαστος ἐφ' ἑνὸς τῶν τετραγώνων. ὁ *servant* βίπτει τὴν σφαῖραν ὑ-

περάνω τοῦ δικτύου ἐκ τοῦ δεξιοῦ πρὸς τὸ ἀριστερὸν τετράγωνον· ἡ σφαῖρα ἐκπεμπομένη ἐκ τῆς γραμμῆς ΚΔ π. χ. πρέπει νὰ πέσῃ εἰς τὸ τετράγωνον X. Ὁ παίκτης τοῦ τετραγώνου τούτου τὴν ἀναρρίπτει ἀφοῦ αὐτὴ ἀπαξ ἐγγίσῃ τὸ ἔδαφος. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν μένει ἄλλο δι' ἕκαστον στρατόπεδον εἰμὴ

Παίζεται Lawn-Tennis τοῦ Queen's Club τοῦ Λονδίνου.

νὰ βίπτῃ τὴν σφαῖραν ὑπεράνω τοῦ δικτύου καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς παιδιᾶς. Ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναστραφῇ ἡ σφαῖρα πρὶν ἐγγίσῃ γῆν, ὅταν δὲν εἴνῃ ἡ πρώτη βίψις· οὐδέποτε ὅμως ἐπιτρέπεται νὰ ἐπαναστραφῇ ἀφοῦ κἀμὴ δύο ἀναπηδήσεις. Δι' ἕκαστον λάθος μετρά 15 ὁ ἀντί-

παλός· δύναται οὕτω νὰ κερδίσῃ τις εἰς τέσσαρα κτυπήματα δεκαπέντε, τριάντα, σαρανταπέντε παιγνίδια· (*jeu, game*) ὅπως καὶ εἰς τὴν *raume*.

Ὅταν δύο ζεύγη ἔχουσιν ἀμφοτέρα σαράντα τότε χρειάζονται δύο πόντοι· συνεχεῖς (*de suite*) διὰ νὰ κερδίσῃ ἕν ἐξ αὐτῶν ὁ πρῶτος πόντος καλεῖται *avantage* καὶ ὁ δεύτερος *jeu*. Μία παρτίς ἀποτελεῖται συνήθως ἀπὸ ἐξ *jeux* κερδιθέντα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ζεύγους.

Εἰς παιδιὰν τεσσάρων οἱ δύο παῖκται οἱ *servant* κατὰ τὸ πρῶτον παιγνίδιον θὰ συμφωνήσωσι μεταξὺ τῶν τίς θὰ σερβίρῃ πρῶτος· ὁ σύντροφος τοῦ σερβίραντος εἰς τὴν πρώτην παρτίδα θὰ σερβίρῃ εἰς τὴν τρίτην καὶ ὁ σύντροφος τοῦ σερβίραντος εἰς τὴν δευτέρα θὰ σερβίρῃ εἰς τὴν τετάρτην καὶ οὕτω καθεξῆς μέχρι τέλους τῆς παιδιᾶς.

Οἱ παῖκται λαμβάνουσι τὴν *service* ἀλληλοδιαδόχως καθ' ἕλην τὴν διάρκειαν τῆς παιδιᾶς. Εἰς παίκτης δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν διὰ τὸν σύν-

τροφόν του προωρισμένην *service* καί, ἂν σταματήσωσιν ἐν τῷ μεταξὺ, ἢ τάξῃ τῆς *service* δὲν δύναται ν' ἀλλάξῃ οὔτε οἱ *lanceurs* ν' ἀλλά-

ξῶσι μέρος διὰ νὰ δεχθῶσι τὴν *service* πρὸ τοῦ τέλους τῆς παρτίδος. Οὕτω ὁ A καὶ B σύντροφοι ὄντες κατέχουσιν ἀμοιβαίως τὸ δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν μέρος τοῦ εἰς αὐτοὺς ἀναλογούντος τμήματος τῆς αὐλῆς. Ὁ A κάμνει τὴν *service* ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ μέρους πρὸς τὸ ἀντίθετον δεξιὸν μέρος· ἂν ὁ A κερδίσῃ ἢ χάσῃ ἕνα πόντον ἀλλάσσει μέρος καὶ μεταχειρί-

«Coup de revers»

ζεται τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς αὐλῆς καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἄν ὁ χώρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἐγκατάστασιν δύο αὐλῶν μιᾶς διὰ τὴν παιδιὰν τῶν δύο καὶ μιᾶς διὰ τὴν τῶν τεσσάρων τότε ἀπλούστατα ἡ αὐλὴ τῶν τεσσάρων χρησιμεύει καὶ ὡς αὐλὴ τῶν δύο. Ἄρκει νὰ ἐπιμηκύνωσι τὰς πλαγίας γραμμάς EF καὶ FH μέχρι τῶν γραμμῶν τῆς βάσεως AB καὶ ΣΔ. Τὸ ἐσωτερικὸν τοῦτο παραλληλόγραμμον θὰ δώσῃ τὰς τελευταίας διαστάσεις αὐλῆς διὰ τὴν παιδιὰν τῶν δύο.

(ἔπεται συνέχεια)

ΙΩΑΝ. ΧΡΥΣΑΦΗΣ

ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΒΟΛΩ

Τὴν 21 Μαΐου ἐτελέσθησαν ἐν Βόλῳ ἀθλητικοὶ καὶ γυμναστικοὶ ἀγῶνες, διοργανωθέντες ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἐστέφθησαν ὑπ' ἀρκούσης ἐπιτυχίας, ἂν καὶ ἐτελοῦντο πρώτην φοράν καὶ ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Συλλόγου, ὅπερ ἔνεκεν ἐλλείψεως ἐπαρκούς χρόνου καὶ τόπου δὲν ἦτο τελείως παρεσκευασμένον.

Κόσμος πολλὸς παρίστατο εἰς τοὺς ἀγῶνας, ἐνθαρρύνων διὰ τῆς παρουσίας του τὸ ἄξιον θερμῆς ὑποστηρίξεως ἔργον τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου Βόλου.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ ἑξῆς:

Εἰς τὸ ἄλμα εἰς μῆκος ὁ Ξενοφ. Ζέζος, πηδήσας 5 μ. 25', εἰς τὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ὁ Ἄχ. Κανταρζῆς, 2 μ. 40, εἰς τὴν ἀναρρίχτησιν ἐπὶ κάλῳ ὁ Ἰωάν. Βαλαῆς, εἰς 17, εἰς τὰς ἀσκῆσεις ἐπὶ μονοζύγου οἱ Γ. Οἰκονόμου καὶ Ν. Σεϊτανίδης, εἰς τὸν δρόμον 6 χι-

λιομέτρων ὁ Σπυρ. Συρμακέζης καὶ εἰς τὸν δρόμον τῶν 10 χιλιομέτρων ὁ Γ. Παρασκευόπουλος εἰς 35'.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγῶνων τούτων καὶ ἰδιὰ τῶν δρόμων καὶ τῆς ἀναρρίχτησεως ἐπὶ κάλῳ εἴνε ἐπιτυχέστατα. Ἐκείνο δὲ τὸ ὅποτον δέον νὰ σημειωθῇ ἰδιαίτερος εἶνε, ὅτι πάντες οἱ συμμετασχόντες ἐκτὸς τῶν νικητῶν εἰς τὰς ἀσκῆσεις ἐπὶ μονοζύγου, ἀνάγονται εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐφήδων, οἵτινες προπονούμενοι ἐπιτυχῶς θέλουσι καταλάβει ἐπίζηλον θέσιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων πρωταθλητῶν.

Εὐχόμενοι, ὅπως οἱ μέλλοντες ἀγῶνες τοῦ Γυμναστικοῦ Συλλόγου Βόλου στεφθῶσιν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ἐκφράζομεν τὰ εὐκρινῆ ἡμῶν συγχαρητήρια εἰς τὸν Σύλλογον Βόλου καὶ τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Γ. Τσολάκη διὰ τὸ ἔθνωφελές ἔργον ὅπερ ἀνέλαβε, τῆς διαδόσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ τῆς γυμναστικῆς ἐν ἀπάσῃ τῇ Θεσσαλίᾳ.

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΗ ΠΡΟΠΟΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια και τέλος)

Ἄφ' οὗ ὁ δρομεὺς ἤθελε κατορθώσῃ νὰ διανύσῃ ἀμφοτέρως τὰς ἀποστάσεις τῶν τε 10 χιλιομέτρων καὶ τῶν 300 μέτρων εἰς χρόνους ἐπιτυχεῖς καὶ τοιοῦτοι εἶπομεν ὅτι εἶνε τῆς πρώτης ἀποστάσεως 15', τῆς δευτέρας 22''-23'', δεόν νὰ προσπαθῆσῃ, ὥπως ἀμέσως μετὰ τὴν διάνυσιν τῶν 10 χιλιομέτρων καὶ ἄνευ τινος διακοπῆς ἐπιλαμβάνηται emballage 100 μέχρι 300 μέτρων· τοῦτο δὲ χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιῆ τὸ emballage αὐτοῦ καὶ ἐν τῇ ἀν περιπτώσει μὲ μεγίστην ταχύτητα ἤθελε τυχὸν διεξαχθῆ ὁ ἀγὼν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὁ δρομεὺς ὀφείλει εὐθὺς ὡς ἤθελεν ἴδῃ ὅτι ὁ χρόνος ὁ διανυόμενος ἡμέρας τινὰς εἶτε εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 10,000 μέτρων εἶτε εἰς τὴν ἀπόστασιν τῶν 300 μέτρων εἶνε μεγαλύτερος τῶν προηγουμένων, νὰ ἀναβάλλῃ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας τὴν ἀσκήσιν αὐτοῦ καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ τηρῆ τὸν γενικὸν κανόνα, καθ' ὃν, ἀσκήσιν ποιῆται μόνον πρὸς ἀπόκτησιν δυνάμεων καὶ οὐχὶ πρὸς ἐξάντλησιν αὐτῶν. Δύο ἢ τρία emballages, ἅτινα μόνον καθ' ἕκαστον ἀπόγευμα ἐκτελεῖ ὁ δρομεὺς ἐπὶ ἀποστάσεως 200 μέχρι 300 μέτρων, ὑπεραρκοῦσιν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ τὴν ἀπόστασιν τῶν 10 χιλιομέτρων ὀφείλει νὰ σμικρύνῃ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν emballages νὰ ἐλαττώσῃ εὐθὺς ὡς ἤθελεν αἰσθανθῆ κόπωσιν τῶν δυνάμεών του.

Ἐπίσης ἐντελῶς ἀπαραίτητον εἶνε καὶ λίαν συντείνει εἰς τὴν μεγαλητέραν ταχύτητα καὶ ἀντοχὴν ἢ ὑπὸ τοῦ ἀσκουμένου ὀλιγωτέρα εἰσπνοή, ἥτις ἐπιτυγχάνεται ὅταν μένῃ ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον κεκλεισμένον τὸ στόμα.

Προκειμένου μετὰ τοιαύτην γύμνασιν δρομεὺς νὰ λάβῃ μέρος εἰς ἀγῶνας ταχύτητος, δεόν νὰ συμμετάσχῃ ἄνευ φόβου, χωρὶς νὰ εἶνε ἐξηρηθισμένος, ἔχων τελείαν πεποίθησιν εἰς τὰς δυνάμεις του. Ἰδίως ὀφείλει νὰ μὴ μεταβάλλῃ ποσῶς διαίταν καὶ ἀσκήσιν. Νὰ ἀφαιρέσῃ μόνον τὴν ἀσκήσιν τῆς ἐσπέρας τῆς προηγουμένης ἡμέρας ὡς καὶ τὴν τῆς αὐτῆς ἡμέρας. Νὰ μὴ ἐπασχολῆ πολὺ τὸ πνεῦμα του εἰς τὸν ἀγῶνα εἰς ὃν πρόκειται νὰ λάβῃ μέρος καὶ ὀφείλει νὰ προγευμα-

τίσῃ εἰς ὥραν τοιαύτην, ὥστε καθ' ἣν στιγμὴν ἤθελε τρέξῃ νὰ ἔχῃ ἐπέλθῃ ἐντελῶς ἢ χώνευσις.

β'. Εἰς ἀντοχὴν.

Ἄφ' οὗ εἰς ἀντοχὴν προπονούμενος ὀφείλει κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἀσκήσεώς του νὰ ὑποστῇ τὴν αὐτὴν ἐπὶ δρόμου προπόνησιν, ἣν ὑφίσταται καὶ ὁ δρομεὺς ταχύτητος. Ἐντὸς τοῦ ποδηλατοδρομίου ὅμως ἐπάναγκες εἶνε νὰ ἀκολουθῆσῃ ἐντελῶς διαφορετικὸν σύστημα προπονήσεως· ὁ μὲν sprinter δι' ἀσκήσεως τακτικωτάτης ἐπιδιώκει ταχύτητα ἰδανικὴν ἑκατοντάδων τινῶν μέτρων, ὁ δὲ stayer ἐπιδιώκει ἀντοχὴν εἰς πορείαν (train) ἀρκετὰ ταχεῖαν καὶ τοῦτο, καθόσον ἀγὼν ἀντοχῆς δὲν κερδίζεται δι' ἐνὸς μόνον τελικοῦ emballage.

Ἄφ' οὗ stayer ὀφείλει ἀπαξ τῆς ἡμέρας νὰ γυμνάζεται καὶ νὰ προσπαθῆ νὰ διανύσῃ τὴν ἀπόστασιν τῶν 10 χιλιομέτρων κατὰ πρῶτον μὲν ἄνευ προελαυνόντων ταχύτερον καὶ κανονικώτερον. Ἐκεῖνο ἰδίως εἰς τὸ ὅποιον ὀφείλει νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του εἶνε ἡ κανονικότης τῆς πορείας του. Ἄμα δ' ἤθελε κατορθώσῃ νὰ δύναται νὰ διανύσῃ ἀπόστασιν 10-20 χιλιομέτρων κανονικῶς καὶ μὲ ταχύτητα τεσσαράκοντα χιλιομέτρων, τότε ὀφείλει νὰ εὕρῃ καταλλήλους προελαυνόντας, ὅπισθεν τῶν ὁποίων νὰ τρέξῃ μὲ ταχύτητα ἀνωτέραν τῶν 45 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

Ἡ ταχύτης τῶν προελαυνόντων πρέπει νὰ αὐξάνῃ καθ' ἑκάστην ἡμέραν σὺν τῇ αὐξήσει τῶν δυνάμεων τοῦ δρομεῦς καὶ ἰδίως νὰ προσπαθῆ νὰ ἐπιτυγχάνῃ νὰ τίθηται ὅσον τὸ δυνατόν πλησιέστερον τῶν προελαυνόντων του. Πολλοὶ διάσημοι ξένοι ποδηλάται stayers κατορθώνουσι νὰ ἀκουσθῶσι σχεδὸν τὸν ἐμπρόσθιον τροχὸν τοῦ ποδηλάτου τῶν εἰς τὸν ὀπίσθιον τῶν προελαυνόντων.

Ἄφ' οὗ ἀντοχῆς δρομεὺς ὀφείλει νὰ προπονηταὶ κατ' ἀρχὰς ἐπ' ὀλίγον χρόνον καὶ βραδύτερον ἐπὶ ὀλόκληρον ὥραν καθ' ἑκάστην. Ἐὰν ἐκ τῆς ἀσκήσεως ταύτης ἤθελεν αἰσθανθῆ τὰς δυνάμεις του καταβαλλομένας, ἀπαραίτητον εἶνε ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ ἀπόσχῃ ἡμέραν τινὰ τῆς ἀσκήσεως, ἀφ' ἑτέρου νὰ σμικρύνῃ τὸν χρόνον τῆς ἀσκήσεώς του.

Καὶ εἰς τὸν τῆς ἀντοχῆς δρομέα ὀφέλιμον εἶνε νὰ τελειώνῃ τὴν καθημερινὴν γύμνασιν ὅπι-

σθεν τῶν προελαυνόντων του διανυόντων ταχύτητα ἀπόστασιν ἐνὸς χιλιομέτρου.

Ἄφ' οὗ τῆς ἀντοχῆς δρομεὺς ὀφείλει νὰ μεταχειρίζηται πολλαπλασιασμὸν ποδηλάτου μεγαλητέρον τῶν ἑπτὰ μέτρων, ἀναλόγως τῶν δυνάμεών του.

Μεταξὺ ἐνὸς sprinter καὶ ἐνὸς stayer παρατηρεῖται καὶ ἡ ἐξῆς διαφορὰ· ὅτι ὁ μὲν sprinter δύναται νὰ τρέξῃ τακτικῶς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἐπὶ ἕξ μῆνας τοῦ ἔτους, ὁ δὲ stayer διὰ νὰ μὴ ὑποστῇ κατάπτωσιν καὶ ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών του δὲν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ἀγῶνας παρὰ μόνον τρεῖς μῆνας τὸ ἔτος καὶ οὐχὶ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, ἀλλ' ἀνὰ δεκαπέντε ἡμέρας ἢ καὶ ἀνὰ ἀραιότερα χρονικὰ διαστήματα, ἐὰν ἤθελε συμμετάσχῃ ἀγῶνων ἀποστάσεως μεγαλητέρας τῶν ἑκατὸν χιλιομέτρων.

Μετ' ἀγῶνα ἐπὶ ἀποστάσεως μεγαλητέρας τῶν πενήκοντα χιλιομέτρων καὶ διεξαχθέντα μὲ ταχύτητα ἀνωτέραν ἐκείνης, ἣν διανύει συνήθως ὁ προπονούμενος, ἐπάναγκες εἶνε ν' ἀπόσχῃ τῆς ἀσκήσεώς του τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας.

Γενικῶς ὀφείλει ὁ προπονούμενος εἰς ἀντοχὴν νὰ προσέχῃ πολὺ μήπως ὑποστῇ ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεών του διὰ τῆς διηγενοῦς ἀσκήσεως.

Ἐν τέλει παρατηροῦμεν, ὅτι καθ' ἣν περιπτώσιν δρομεὺς τις εἶτε ταχύτητος εἶτε ἀντοχῆς ἤθελεν ἀποφασίσῃ νὰ τρέξῃ ἐν Ποδηλατοδρομίῳ, μετὰ τὴν προαπαιτουμένην ἐγκύμνασιν ἐπὶ ὁδοῦ ὀφείλει νὰ προσπαθῆ ν' ἀποφεύγῃ εἰς τὸ ἐξῆς πᾶσαν προπόνησιν ἐπὶ δρόμου, καθόσον διαφέρει οὐσιμῶς ἡ πορεία τοῦ ποδηλάτου ἐπὶ τοῦ δρόμου τῆς τοῦ στίβου.

ΤΟ CHAMPIONNAT ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΙΦΟΥΣ

Οἱ ἐν Παρισίοις ξιφισταὶ εὐρίσκοντο ἐν ἀπελπισία καθόσον, ἐνῶ πρὸ δύο ἐτῶν διωργανοῦντο πανταχοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀγῶνες, εἰς Παρισίους οὐδεὶς τοιοῦτος.

Ἡ ἐφημερὶς «Figaro» ἐνῶ εἶχε κατὰ τὰ ἔτη 1896 καὶ 1897 διωργανώσῃ τοὺς

δύο πρώτους ἀγῶνας τοῦ εἴδους τούτου, κατὰ τὸ 1898 οὐδὲν διενήργησε.

Ἐδένησεν ὅθεν ὅπως ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Sports» διωργανώσῃ τι διὰ τὴν ξιφασκίαν καὶ νὰ προλειάνῃ τὴν ὁδὸν διὰ τοὺς μεγαλοὺς ἀγῶνας οἵτινες θέλουσι λάβῃ χώραν κατὰ τὸ 1900.

Ἡ σπουδὴ καὶ ἡ περὶ τὸ ξιφος ἀσκήσις καθὼς καὶ ἡ ἀπομίμνσις τῆς μονομαχίας εἶενον πρὸς ἀνάπτυξιν, καὶ ἀκριβῶς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου ἐστράφησαν αἱ προσπάθειαι τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Sports».

Ἡ ἰδέα τοῦ Championnat τοῦ κόσμου τοῦ ξιφους μεταξὺ φιλάθλων ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον κατὰ Ἰανουάριον, ἔκτοτε δ' νῦδοικίμνσε ταχέως. Ἐξελέγη ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. H. de Villeneuve, τοῦ διακεκριμένου προέδρου τῆς «Ἐταιρίας περὶ ἐνθαρρύνσεως τῆς Ὀπλομαχητικῆς» καὶ τῆς ὁποίας τὰ μέλη-ἑβδομήκοντα περίπου τὸν ἀριθμὸν-εἶχον ἐκλεγῆ μεταξὺ τῶν διασημοτέρων ξιφιστῶν τοῦ Κόσμου.

Ἐφίλοπότην κανονισμὸς, συμφώνως τῷ τοῦ «Société d' Escrime à l' Epée de Paris» ὅστις παρέσχεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Sports» τὴν συμμετοχὴν του.

Εὐθὺς ὡς τὸ Championnat ἀνγγέλλθη ἐπισήμως, αἱ περὶ συμμετοχῆς ὀπλώσεις ἐπλημύρνησαν ἐκ τε τῶν Παρισίων καὶ τῶν ἐπαρχιῶν πρὸ πάντων δ' ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Καὶ τῷ ὄντι, μεταξὺ τῶν εἰς τὸ championnat λαβόντων μέρος ὑπῆρχον Ἄγγλοι, Ἀμερικανοί, Ἰταλοί, Βέλγοι, Κουβαῖοι, Ἑλβετοί, Ρῶσοι κτλ. Συνεπῶς τὸ championnat αὐτὸ ὑπῆρξε διεθνές. Ἦδὼν δ' ἐμελλε νὰ ἐξευρεθῆ ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο τόπος, πρᾶγμα λίαν δύσκολον. Διότι ἔπρεπε νὰ μὴ περιπέσωσιν εἰς τὰ προνοούμενα λάθῃ.

Ἐάν, ἀφ' ἐνὸς, ἦτο ἀπαραίτητον πρὸς τελείαν ἀπομίμνσιν τῆς μονομαχίας νὰ ὑποχρεώσῃ τις τοὺς ἀνταγωνιστὰς νὰ συναγωνισθῶσιν ἐπὶ γῆς, ἔπρεπεν ἀφ' ἑτέρου νὰ εὐρεθῆ εἰς στίβος εὐθὺς τριάκοντα μέτρων μήκους, μὴ προσβαλλόμενος ὑπὸ τῆς βροχῆς, ἥτις ἤθελε διακόπτῃ τοὺς ἀγῶνας

καὶ διαβρέχη τὸ ἔδαφος, καὶ τοιοῦτρόπως διηυθετημένος ὥστε ἢ τε Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ καὶ οἱ θεαταὶ νὰ δύνανται νὰ βλέπωσιν άνέτως.

Οὔτε ὁ Κῆπος τῶν Παρισίων, οὔτε ὁ τοῦ Moulin-Rouge, ἐν οἷς διεξήχθησαν οἱ προηγούμενοι ἀγῶνες, παρείχον τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα.

Ὁ χῶρος τοῦ Alcazar d'été συνήνου τὰς πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενας ιδιότητες· λίαν δ' εὐγενῶς οἱ διευθυνταὶ τῶν ἰδρυμάτων τούτων ἔθεσαν αὐτὸν εἰς τὴν ἀπόλυτον διάθεσιν τοῦ κ. de Lucenski, τοῦ δραστηρίου διευθυντοῦ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Sports».

Μετὰ μεγάλου δ' ἐνθουσιασμοῦ ἔμαθεν ἡ ἐπιτροπὴ τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέρους.

Εἰς τὸ championnat μόνον φιλάθλοι ἠδύνατο νὰ λάβωσι μέρος.

Τὰ βραβεῖα ὅθεν ἔδει νὰ ᾤσιν ἀντικείμενα τέχνης. Χωρὶς νὰ παρακληθῶσιν οἱ μεγάλοι Σύνδεσμοι τῆς ξιφασκίας «L'encouragement» καὶ «L'escrime á l'épée» ἀπέστειλαν θαυμασία βραβεῖα εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Sports» καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ championnat. Καὶ αἰθουσαί τινες ξιφασκίας ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τοῦτο, ἀλλ' ἐν μικρῷ ἀριθμῷ.

Οἱ Μαικνῆναι τῆς ξιφασκίας, διακεκριμένοι φιλάθλοι, ἀπέστειλαν ἀπειρίαν βραβείων, ὧν τὰ μὲν ὠραιότερα τῶν δέ, καὶ τόσον πολυαριθμὰ, ὥστε ὄχι μόνον οἱ ὀκτῶ πρῶτοι νικήσαντες εἰς τὸ championnat ἔλαβον βραβεῖα, ἀλλὰ προσέτι πάντες οἱ ἐλθόντες πρῶτοι ἢ δεῦτεροι εἰς τινὰ ἐκ τῶν ἡμιτελικῶν συμβολῶν, καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ ἐλθόντες τρίτοι.

Πάντα ταῦτα τὰ βραβεῖα ἐξετέθησαν εἰς τινὰ προθήκην τοῦ Alcazar d'été κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγῶνων τοῦ championnat καὶ ἐκίνουν τὸν θαυμασμὸν τῶν ἀγωνιστῶν, οἵτινες τὰ διευμοιάζοντο ἤδη προκαταβολικῶς, καὶ τῶν θεατῶν, ὧν πολλοὶ μετενόουν ὡς μὴ ὀπλώσαντες ὅτι θὰ λάβωσι μέρος.

Ὁ κατάλογος τῶν ὀπλωσάντων ἐκλείσει διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 128, ἠδὴ δὲ ἤτο ἐπάναγκες νὰ ἀσχοληθῶσιν ἐπὶ πασῶν τῶν

λεπτομερειῶν τῆς ὑλικῆς διοργανώσεως τοῦ championnat, νὰ μετατοπίσωσι τὰ θρανία τοῦ concert, οὔτως ὥστε ὁ στίβος νὰ μὲν ἐλεύθερος, νὰ ἐγκαταστήσωσι τὰ διαφράγματα ὅπισθεν τῶν ὁποίων ἠθελε τοποθετηθῆ τὸ κοινόν, ὅπως ἀφήσωσιν ἐλεύθερον τὸν στίβον εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὴν ἑλλανόδικον Ἐπιτροπὴν, νὰ προετοιμάσωσιν ἱματιοθήκην διὰ τοὺς ἀγωνιστὰς, νὰ ἀποστείλωσι προσκλητήρια εἰς πάσας τὰς μεγάλας Λέσχας. Πάντες οἱ μεγάλοι Σύνδεσμοι τῶν sports, πᾶσαι αἱ αἰθουσαὶ ὀπλομαχητικῆς ἔλαβον τοιαῦτα· καθ' ἑκάστην δ' ἔφθανεν εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῶν Sports» ὀγκῶδες φάκελλος ἐπιστολῶν φιλάθλων, ζητούντων εἰσιτήρια. Πολλοὶ Ἄγγλοι διπλῶν ἐπὶ τούτῳ τὴν Μάγχνιν· ἐπίσης δ' ἀφίκοντο καὶ ἀξιωματικοὶ τινες τοῦ Ὀλλανδικοῦ στρατοῦ.

Παρίστατο ἀνάγκη ἐλέγχου, ὅπως παρεμποδίζηται ἡ εἴσοδος τοῦ τυχόντος. Ἔδει λοιπὸν νὰ διοργανωθῆ τοιοῦτος, καθὼς καὶ ἱατρικὴ ὑπηρεσία ἐν περιπτώσει ἀνάγκης - ἀποβάσης εὐτυχῶς ἀνωφελούς· καὶ ἡ σύστασις Ἑλλανόδικου Ἐπιτροπῆς διὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἀγῶνων.

Ἐπὶ τέλους, οἱ ἀγῶνες ἤρξαντο τὴν 10ῃν Ἀπριλίου καὶ ἐπερατώθησαν τὴν 20ῃν τοῦ αὐτοῦ. Διὰ κλήρου ἐτάχθησαν οἱ συναγωνιστὰὶ ἀνά ὀκτῶ εἰς συμπλέγματα ἀποτελοῦντες οὔτω τὰς (roules éliminatoires) ἡμιτελικὰς συμβολὰς.

Ἡ πρώτη καὶ δευτέρα συμβολὴν ἑκάστης roule éliminatoire προώριστο διὰ τὰς τέσσαρας demi-finales. Εἰς ἑκάστην δ' ἐξ αὐτῶν ἐλάμβανον μέρος ἑπτὰ ἀγωνισταὶ καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ἐπέτυχον μίαν τελικὴν roule ἐξ ὀκτῶ ἀγωνιστῶν.

Ἡ τελικὴ roule δὲν ἔδωκεν ἄμεσα ἀποτελέσματα. Οἱ τέσσαρες ἐπὶ ὀκτῶ παικτῶν ἤρχοντο πρῶτοι μετροῦντες ἕκαστος τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν κτυπημάτων· οὔτοι δ' ἦσαν οἱ κ. κ. Sulzbacher, ὁ Δόκτωρ Aumont, ὁ λοχαγὸς de la Falaise καὶ ὁ Louis Perré.

Μετὰ πολλοὺς διαξιφισμούς, ἡ τελικὴ τάξις τῶν νικητῶν ὑπῆρξεν ἢ ἐξῆς: 1ος

ὁ λοχαγὸς κόμης de la Falaise, 2ος ὁ Δόκτωρ Aumont, 3ος Louis Perré, 4ος Sulzbacher, 5ος ὁ κόμης G. d'Havrincourt, 6ος ὁ ὑπολοχαγὸς Clolus, 7ος Thiébaud 8ος de Boissières.

Ἴδου λοιπὸν ὁ Γαλλικὸς στρατὸς ἐπὶ κεφαλῆς διὰ τοῦ λοχαγοῦ de la Falaise ἀκολουθούμενος ἐκ τοῦ συνέγγυς ὑπὸ τῆς ἱατρικῆς διὰ τοῦ Δ. Aumont, καὶ τοῦ τύπου διὰ τῶν Perré καὶ Sulzbacher.

Ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίαι ἐχαιρέτισαν τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα, τῇ δ' ἐπαύριον μετέδθησαν οἱ νικηταὶ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Sports» ὅπως ζητήσωσι τὰ ἀνήκοντα αὐτοῖς βραβεῖα.

Αἱ δέκα αὐταὶ ἡμέραι, τῶν ἐξακολουθητικῶν ἀγῶνων, καθ' ἃς τὸ κοινόν δὲν ἐπαίστατο ἐκδιπλοῦν τὸ ἐνδιαφέρον του, ἀποδεικνύουσιν ὅπόσον τὸ sport τοῦ ξιφους εὐνοεῖται παρὰ τῇ Εὐρώπῃ, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τοῦ championnat ἀποδεικνύει ὅτι καλῆτεροι χειριστὰὶ τοῦ ξιφους εἶναι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουσιν ἐξασκηθῆ πολὺ εἰς τὸ fleuret.

Ἐν τῷ συνόλῳ ὑπῆρξε τέλειος θρίαμβος διὰ τὴν «Ἐφημερίδα Sports»· ὁ δὲ λοχαγὸς de la Falaise τὸ προσεχὲς ἔτος θὰ εἶναι ἠναγκασμένος νὰ ἀντιπαραταχθῆ ἐναντίον πολυαριθμῶν ἀνταγωνιστῶν, διὰ νὰ δυνηθῆ νὰ κρατήσῃ καὶ κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος τὸν μοναδικὸν ὄντως τίτλον τοῦ Πρωταθλητοῦ τοῦ Κόσμου τῶν ξιφιστῶν.

ΤΟ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Εἶνε δυνατόν νὰ γεννηθῆ ἔστιν ὅτε τῷ ἀνθρώπῳ ἢ εὐλογος αὐτῆ σκέψις· τί γενήσεται ἢ ἀνθρωπίνῃ βιομηχανίᾳ, ἂν ἐπὶ παραδείγματι ὁ γαιάνθραξ, ἢ ἀπαραίτητος καὶ πρώτη αὐτῆ διὰ τὸν ἀνθρώπον χρεῖα, ἐκλείψῃ πρὸς στιγμὴν ἐντελῶς ἀπὸ τῆς γῆς;

Ποῖα ἔσεται ἡ τύχη τῶν ἀναριθμητῶν ἀνὰ τὴν ὑφήλιον μηχανημάτων, ἅτινα ἔτρεφεν οὗτος δίκην τροφοῦ; Τὸ συμπέρασμα τῆς σκέψεως ταύτης, συνελόντι εἰπεῖν, εἶνε· τελεία καταστροφὴ παντός ἐν τῇ γῆνι σφαίρᾳ εὐρισκομένου ἀντικειμένου.

Ἐὰν ἔμως ὑποθέσωμεν ὅτι ἐκλείπουσιν ἕτεραι ὕλαι ἔχουσαι ὀλιγωτέραν κατανάλωσιν τοῦ γαιάνθρακος δὲν ἐπέρχεται μὲν τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα δηλ. τὸ τῆς τελείας καταστροφῆς, ἀλλὰ προκύπτουσι μέγιστα διὰ τὴν βιομηχανίαν δυσχέρεια· τὰ μάλιστα παραβλάπτουσαι καὶ κωλύουσαι τὴν πρόοδον αὐτῆς, δι' ἣ ἐπιστήμη κατιδοῦσα τὸ χεῖριστον καὶ ὠφέλιμον αὐτῶν πάνυ δικαίως τὰς ἐθεώρησεν ὡς πρώτους παράγοντας τῆς βιομηχανίας. Μεταξὺ τῶν ὕλων τούτων καταλέγεται καὶ τὸ καουτσούκ, ἢ εὐεργετικὴ αὐτῆ διὰ τὴν βιομηχανίαν ὕλη, ἣς τοσαύτη γίνεται χρησιμοποίησις καθ' ἅπασαν τὴν ὑφήλιον καὶ δὴ εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐργοστάσια κατασκευῆς ποδηλάτων. Ἡ εἰσαγωγὴ αὐτοῦ εἰς Εὐρώπην χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔτους 1750, ἢ χρεῖσις ἔμμος αὐτοῦ ἀπὸ πολλοῦ ἦν γνωστὴ τοῖς κατοίκους τοῦ Περού. Κατὰ τὸ ἔτος 1736 ὁ διαπρεπὴς Γάλλος ἐπιστήμων κ. La Condamine ἐπεμφε τὸ πρῶτον δείγμα τῆς ὕλης ταύτης εἰς Εὐρώπην.

Μετ' οὗ πολὺ καὶ ἄλλοι τινες ἐπιστήμονες περιηγηταὶ ὡς λ. χ. οἱ κ.κ. Macquer, Fabroni, Bernard, Ovisson, Roxbourg, ἐποίησαντο περὶ αὐτοῦ μνείαν ἐν διαφόροις συγγράμμασι καὶ περιοδικοῖς.

Ἐν τούτοις μέχρι τοῦ ἔτους 1800 τὸ καουτσούκ ἔθεωρεῖτο ἀπλῶς ὡς ἀντικείμενον περιεργείας καὶ ὁμοίως κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ μέγεθος πρὸς μεγάλα ἄπικα, ἠδύνατο δὲ τις νὰ ἴδῃ αὐτὸ εἰς τὰς βιβλιοθήκας ἐνίων ἱατρῶν, ἢ μεταξὺ ὀρυκτῶν, κογχυλίων, καὶ διαφόρων δειγμάτων μετάλλων, παρὰ τοῖς ἀσχολουμένοις εἰς συλλογὰς ἀντικειμένων ἀνηκόντων εἰς τὰς Φυσικὰς Ἐπιστήμας.

Οἱ ἀπλοϊκώτεροι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐθεβαίουσαν μετὰ σπουδαιότητος ἀκαδημαϊκῆς ὅτι τὰ ἐκ καουτσούκ δειγμάτων ἦσαν ζωικὰ προϊόντα προερχόμενα ἐκ ζεβρωῶν ἤτοι ἀγρίων ἔνων! Οἱ φρονιμώτεροι ἔμμος ἀντέτεινον λέγοντες, ὅτι μόνον ἢ ὀνομασία κόμμι ἤρκει νὰ πιστοποιῆσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ καουτσούκ ὡς φυτικῆς οὐσίας καὶ τὸ κόμμι αὐτὸ προήρχετο ἐκ τῆς μεσημβρινῆς Ἀμερικῆς, ἀλλ' οὐδεὶς μεθ' ὕλα ταῦτα ἐπροθυμοποιεῖτο νὰ ἐπωφεληθῆ τὰς ιδιότητος τοῦ θαυμασίου τούτου φυτοῦ. Ὁ πρῶτος ὅστις παρήρησεν ὅτι τὸ καουτσούκ ἀφίρει τὰ διὰ μολυβδοκοινδύλου χαρασσόμενα γράμματα ἐνόμισεν ὅτι ἔκαμε μεγάλην ἀνακάλυψιν!

Οἱ μαθηταὶ τοῦ Ἀγγλικῶ γυμνασίου Harcourt ἐπενόησαν ἐλαστικὰς σφαίρας, ἃς

ἐχρησιμοποίησαν χάριν παιδείας κατά τὰ διαλείματα τῶν μαθημάτων.

Τέλος, ὅτε μετὰ παρέλευσιν 10-15 ἐτῶν ἡ βιομηχανία ἐπενόησε διάφορους ἐφαρμογὰς τοῦ καουτσούκ, ἡ προσοχή τῆς ἐπιστήμης διεγέρθη, καὶ ἡ ὕλη αὕτη ἤρξατο νὰ σπουδάζεται καὶ ἐρευνᾶται μετὰ μείζονος προσοχῆς.

Ὀὄτω τῷ 1793 βλέπομεν τὰ πρῶτα δείγματα ὑφασμάτων ἐπικεκαλυμμένων (*doublés*) διὰ καουτσούκ, τοιούτων δὲ ὑφασμάτων ἐγένετο τὸ πρῶτον κατὰ τὸ ἔτος 1811 χρῆσις διὰ τὸν στρατὸν.

Περὶ τὸ ἔτος 1751 καὶ 1768 οἱ κ.κ. *Iresnau* καὶ *Macquer* ἀπέστειλαν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν δείγματα καουτσούκ συγκομισθέντος ἐν Καϋέννη.

Τῷ 1761 ὁ κ. *Herissant* εἶχε καταδείξει διὰ πειραμάτων στεφθέντων ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τὸ διαλυτὸν τοῦ καουτσούκ ἐν τῇ χημικῇ καλούμενῳ ἐλαίῳ τῆς τερεδινθίνης, τῷ ἐλαίῳ τοῦ Δίππελ καὶ τῷ αἰθέρι.

Τῷ 1793 ὁ κ. *Besson* ἐφήρμοσεν τὰς ιδιότητας ταύτας πρὸς κατασκευὴν ἀδιαδρόχων ἐνδυμάτων. Τέλος τῷ 1820 ὁ κ. *Nadler* ἐπενόησε τὸν τρόπον τοῦ κόπτειν εἰς τεμάχια τὸ καουτσούκ καὶ τὸν τρόπον τῆς ὑφάνσεως αὐτοῦ.

Ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς αὐτοῦ εἰς Εὐρώπην ἡ βιομηχανία ἐχρησιμοποίησε τὸ καουτσούκ εἰς μικροῦ λόγου ἀξίας ἐφαρμογὰς. Ἡ πρώτη σπουδαία ἐφαρμογή ἐγένετο τῷ 1823 ὑπὸ τοῦ Ἰρλανδοῦ κ. *Mac-Intosh*, συνίστατο δὲ αὕτη εἰς τὴν κατασκευὴν ἀδιαδρόχων ὑφασμάτων.

Ἄλλ' αἱ ιδιότητες τοῦ καουτσούκ καὶ κυρίως ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἐπίδρασις τοῦ ψύχους καὶ τῆς θερμότητος περιώριζον τὴν διόδοσιν αὐτοῦ. Διότι τὸ καουτσούκ ἐκτιθέμενον ἐπὶ μακρὸν χρόνον εἰς θερμοκρασίαν 30° - 40° καθίσταται μαλακόν, καταστρέφεται βαθμηδὸν καὶ ἀποβάλλει τὰς δύο αὐτοῦ οὐσιώδεις ιδιότητας, δηλ. τὸ ἀδιάδρочον καὶ τὴν ἐλαστικότητα. Ἄν δὲ τοῦναντίον ἐπὶ τινὰ χρόνον μείνῃ ἐκτεθειμένον εἰς τὸ ψυχρὸς καθίσταται σκληρὸν καὶ διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ θραυσθῇ. Αἱ ἐλλείψεις ὅμως αὗται διωρθώθησαν διὰ τῆς ἐξαιρέτου ἐφευρέσεως τῆς θειώσεως τοῦ καουτσούκ ἐπινοηθείσης ἐν Ἀμερικῇ τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ κ. *Goodyear*. Εἰς τὴν πείραμα ὁ Ἀμερικανὸς οὗτος ἐπιστήμων ἐθέριμανε μίγμα καουτσούκ καὶ ἀνθῆων θείου διὰ θερμοκρασίας λίαν ὑψηλῆς. Παρατήρησεν ὅτι τὸ παραχθέν ἦν ἀπρόσδλητον ὑπὸ τῶν συνή-

θων διαλυτικῶν οὐσιῶν, ἀντείχε δὲ κάλλιστα εἰς ὑψηλὴν τε καὶ χαμηλὴν θερμοκρασίαν.

Τὸ καουτσούκ ἐν φυσικῇ καταστάσει εἶνε χυμὸς ἐκρέων ἐκ πολλῶν δένδρων, ὧν τινα μόνον ἐχρησιμοποίηθησαν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ. Ἡ καλλιτέρα ποιότης καουτσούκ προέρχεται ἐκ τῶν χωρῶν τῶν Τροπικῶν, Νέας Γρενάδης, Μεξικῶν καὶ Βενεζουέλης, κατωτέρα δὲ πῶς ποιότης εἶνε ἡ τῆς Βραζιλίας καὶ Γουιάνης. Κατὰ τὸν χημικὸν *Faraday*, ἡ χημικὴ σύστασις τοῦ καουτσούκ εἶνε ἡ ἑξῆς:

Καουτσούκ	31.70
Κηρὸς οὐσία πικρὰ	7.13
Οὐσία διαλυτὴ ἐν τῇ ὕδατι	2.90
Ἄλδουμίνιον διαλυτὸν	1.90
Υἰδρῷ ἄλατα κ.τ.λ.	56.37

Ἐκ τοῦ πίνακος τούτου καταφαίνεται ὅτι ὁ ἀρχικὸς χυμὸς τοῦ καουτσούκ περιέχει καὶ πολλὰς ξένας οὐσίας. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ἐκ τοῦ χυμοῦ ἐκείνου καθαρὸν καουτσούκ, ἀνάγκη ν' ἀποχωρισθῇ τοῦτο ἐξ αὐτῶν.

ΣΥΓΚΟΜΙΔΗ ΤΟΥ ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ

Ἐν Βραζιλίᾳ ἡ ἐξαγωγή τοῦ καουτσούκ γίνεται ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν δι' ἐντομῶν, ἀφ' ὧν ἐκρέει χυμὸς. Οὗτος συλλέγεται ἐντὸς δοχείων ἐξ ἀργίλλου, τοποθετομένων κάτωθεν τῆς ἐντομῆς. Μετὰ παρέλευσιν τριῶν περίπου ὡρῶν τὰ δοχεῖα ταῦτα, ἔχοντα μέγεθος κυάθου, πληροῦνται. Ἐκ τῆς ἐντομῆς παύει πλέον ἐκρέον τὸ ὑγρὸν καὶ ἡ χάραξις κλείεται. Μετὰ ταῦτα συναθροίζουσι ἐντὸς καδδίσκου τὸ συλλεγὲν ὑγρὸν καὶ ἀνάπτουσι πυρὰν ἐκ χλωρῶν ξύλων, παραγόντων ἀφθονον καπνὸν καὶ χρησιμεύοντων ἵνα ἐπιφέρωσι τὴν ἀποξηρανσιν.

Οἱ ἐργάται φέροντες μικρὰς σανίδας ἐν σχήματι κοπάνου, βυθίζουσι ταύτας ἐντὸς τοῦ χυμοῦ, τὰς ἐξάγουσι καὶ εἴτα τὰς ξηραίνουσι ὑπεράνω τοῦ πυρός. Ἡ σανὶς καλύπτεται ὑπὸ λεπτοῦ στρώματος (*pellicule*) καουτσούκ, τὴν ἐξάγουσι, καὶ ἡ ἐργασία αὕτη ἐπαναλαμβάνεται, ἕως οὗ τὸ καλύπτον τὴν σανίδα στρώμα τοῦ καουτσούκ γίνῃ ἀρκετὰ παχύ, ὅτε διασχίζουσι αὐτὸ εἰς τὰ πλάγια καὶ τὸ ἀποσπῶσι.

Τὸ οὕτω παραχθὲν καουτσούκ εἶνε καθάρτατον. Ὁ κ. *La Condamine* ὡς ἐξῆς ἐκφράζεται περὶ τῆς ὕλης ταύτης: «Εἶνε ρητίνη, λέγει, ἐκ τῶν περιεργότερων, τόσον διὰ τὴν χρῆσιν, ἣν δύνανται νὰ κάμωσι οἱ ἄνθρωποι, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ φύσιν. Τοῦτο ἐκρέει ἐκ δένδρου ἀξαναμένου εἰς πολλὰ μέρη

τῆς Ἀμερικῆς, ἔλαβε δὲ τὸ ὄνομα καουτσούκ ὑπὸ φυλῆς τινος Ἰνδῶν, κατοικούντων τὴν δὲχθην τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων. Τὸ καουτσούκ περιελίεται ἐν γαλακτώδει χυμῷ πολλῶν δένδρων καὶ ἰδίως τῆς *Siphonia Cahucha*. Οἱ ἰθαγενεῖς κατασκευάζουσι ἐξ αὐτοῦ πυρσούς διαμέτρου 1 1/2 δακτύλου καὶ δύο ποδῶν μήκους. Οἱ πυρσοὶ οὗτοι καίουσι κάλλιστα ἀνευ θραυαλίδος καὶ παράγουσι ἀρκετὰ ὡραίαν λάμψιν, καίόμενοι δὲ ἀναδίδουσι ὀσμὴν οὐχὶ δυσάρεστον εἰς μόνον ἐκ τῶν πυρσῶν τούτων δύναται νὰ διατηρηθῇ ἀνημμένος περὶ τὰς 16 ὥρας! Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ *Guizo* ἀλείφουσι διὰ ρητίνης καουτσούκ ὑφάσματα, ἄτινα μεταχειρίζονται διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἡμεῖς μεταχειρίζομεθα τὸ κηρωτὸν (*μουσαμᾶ*)».

Οἱ παρὰ τὰς δὲχθας τοῦ ποταμοῦ τῶν Ἀμαζόνων οἰκούντες Ἰνδοὶ κατασκευάζουσι ἐκ τῆς ρητίνης ταύτης ἀτεχνα ὄλως ἀντικείμενα παντὸς εἶδους. Κατασκευάζουσι ἐπίσης ὑποδήματα μονοκόμματα ἀδιάβραχα, ἄτινα ἀφοῦ τεθῶσι ἐπὶ τῆς πυρᾶς καὶ καπνισθῶσι, ὁμοιάουσι ἀκριβῶς πρὸς τὸ σύνθηες δέρμα ἀφ' οὗ κατασκευάζομεν ὑποδήματα. Τὰ τοιαῦτα ὑποδήματα εἰσι κατάλληλα διὰ χώραν λίαν ὑετώδη, διασχίζομένην ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν ἀφθονούντων ὕδατων, ἄτινα ὁ περιηγητὴς εἶνε πολλὰκις ἠναγκασμένος νὰ διεέλθῃ.

Παρὰ τοῖς Μαδακάζοις, οἱ πομμένες συλλέγοντες τὸ καουτσούκ ἐν ρευστῇ καταστάσει ἐντὸς σωλῆνων ἐξ ἰνδοκαλάμου, πεφραγμένων ἐκ τῶν κάτω, στερεοποιοῦσι ἐπειτα τὸ ἐν αὐτοῖς περιεχόμενον καουτσούκ, ἐκθέτοντες τὸν κλάμον εἰς τὸν ἥλιον ἢ εἰς τὸ πῦρ. Ὅταν δὲ ἐνοήσωσι πλέον ὅτι τὸ καουτσούκ ἐστερεοποιήθη, θραύουσι τὸν κλάμον καὶ ἐπιτυγχάνουσι χορδὰς, ἀς ἀποχωρίζοντες καὶ κατεργάζομενοι, καθιστῶσι καταλλήλους δι' ὄργανα, ἄτινα χρησιμοποιοῦσι χάριν διασκεδάσεως, καθ' ὃν τρόπον οἱ πομμένες παρ' ἡμῖν ἔχουσι τὸ κοινῶς καλούμενον σουράβλι.

Τὴν πρῶτην θέσιν, δυνάμεθα εἶπειν, ὡς πρὸς τὴν παραγωγικὴν δύναμιν τοῦ ἐδάφους εἶχεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1875 - 1881 ἡ Βραζιλία, ἐνθα ὑπάρχει πληθὺς τοιούτων δένδρων, ἔχοντων ὡς ἔγγιστα ὕψος 158 - 200 ποδῶν! δηλαδὴ 45, 50, 60 μέτρων. Ὁραιότατα καὶ μεγαλοπρεπέστατα δάση καταστρέφονται κατ' ἔτος ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συγκομιδῆς καουτσούκ.

Κατὰ δεύτερον λόγον ἤρχοντο αἱ Ἰνδαί,

ἀλλ' ὑστέρον κατὰ πολὺ ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς συναγωγῆς, καθ' ὃ οἱ ἰθαγενεῖς μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσι καλῶς τὰ παραγωγικὰ δένδρα ἀπὸ τὰ λοιπὰ μὴ τοιαῦτα, κατέστρεφον ἀδιακρίτως πᾶν δένδρον. Τὴν καταστροφήν ταύτην τῶν δασῶν κατιδοῦσα ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ θέλουσα νὰ θέσῃ φραγμὸν, ἀπέστειλε κατὰ Μάρτιον τοῦ 1874 ἐπιτροπὴν συγκεκλιμένην ἐκ διαπρεπῶν ἐπιστημόνων, ἵνα ἐπιμεληθῇ τῆς σπορᾶς τοῦ φυτοῦ, ὅπερ ἐπρομηθεύθη ἐκ Βραζιλίας. Πράγματι δὲ ἡ σπορὰ αὕτη γη-δοκίμησε καὶ τὸ φυτὸν ἐντὸς βραχέως χρονικοῦ διαστήματος ἐπολλαπλασιάσθη ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Κατὰ Ἰούλιον τοῦ 1876, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐκ δευτέρου περὶ τὰς 90,000 σπερμάτων Βραζιλιανοῦ φυτοῦ, ὧν αἱ 25,000 ἀπεστάλησαν εἰς Κεϋλάννην πρὸς σποράν.

Ἡ χρησιμοποίησις τῆς ὕλης ταύτης εἰς τοὺς τροχοὺς τῶν ποδηλάτων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῶν, ἡ τελειοποίησις ὅμως τῶν διαφόρων εἰδῶν καουτσούκ *plein, creux, pneumatique*, ἀριθμεῖ ζῶν ὀλίγων ἐτῶν καὶ ἰδίως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1847, ὅτε οἱ ἀδελφοὶ *Whitthurst* ἔλαβον δίπλωμα ἐφευρέσεως διὰ τὰ διάφορα εἶδη καουτσούκ. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ κατασκευασταὶ περιέβαλλον τοὺς τροχοὺς διὰ καουτσούκ *massif*, ὅπερ διὰ πολλοὺς λόγους, οὗς οἱ ποδηλατῆται ἐξ ἰδίας πείρας γνωρίζουσι, ἐκρίθη ὄλως ἀλυσιτελές, καὶ οἱ κατασκευασταὶ ἐπέδωθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν ἑτέρου εἶδους καουτσούκ, ὅπερ ἐκλήθη *creux* καὶ ἐθεράπευσε μὲν τὰς ἀτελείας τοῦ *massif*, ἀλλ' ἐπαρουσίαζεν ἕτερα μειονεκτήματα, ὧν τὸ σπουδαιότερον ἦν ἡ ἐπαύξεισις τοῦ βάρους τοῦ ποδηλάτου. Τέλος, περὶ τὸ ἔτος 1888 ὁ Ἰρλανδὸς *Dunlop* ἀκούων τὸν μικρὸν αὐτοῦ υἶόν παραπονούμενον κατὰ τοῦ ποδηλάτου τοῦ ὅτι τὸν ἠνώχλει ἡ λεπτότης τοῦ ἐλαστικοῦ, ἐπενόησε λαμπρὸν σύστημα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ ἔτος 1845 ἐφευρέσεως τοῦ Ἀγγλοῦ *Thomson*. Ὅπερ ἐπικρατεῖ καὶ σήμερον, τὸ δὲ εἶδος τοῦ καουτσούκ τούτου ἔλαβε τὸ ὄνομα τοῦ κατασκευαστοῦ. Ἐκτοτε τὰ ἄλλα εἶδη τοῦ καουτσούκ, δηλ. τὰ *plein et creux*, τείνουσι ὁσημέραι νὰ ἐξαφανισθῶσι ἐντελῶς ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, διότι τὰ *pneumatique* ὑπερέβησαν τὰ ἄλλα κατὰ τὴν τελειότητα, καταστήσαντα τὸ ποδηλάτων ἐλαφρότατον, ἐλαστικότερον καὶ ταχύτατον.

ΑΓΩΝΕΣ

ΦΙΛΟΠΡΟΟΔΩΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ προανηγυγείλαμεν, οἱ ἀθλητικοὶ καὶ γυμναστικοὶ ἀγῶνες τοῦ Συλλόγου τῶν Φιλοπροόδων Τριπόλεως ἐγένοντο τὴν 21 - 23 Μαΐου ἐν πάσῃ τάξει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ. Πρώτην φοράν ἡ Τρίπολις ἐτέλεσε τοιαύτην ἑορτήν. Ὁλόκληρος ἡ πόλις ἦτο ἀνάστατος, ἰδίως δὲ τὴν Κυριακὴν, ἡμέραν τοῦ Μαντινικοῦ δρόμου, ἡ Τρίπολις ἦτο ἐπὶ ποδός.

Οἱ ἀγῶνες τῶν Φιλοπροόδων ἀπέδειξαν φαινώδως, ὅτι ἡ Μαντινεία δὲν στερεῖται ἱκανοῦ γυμναστικοῦ ὑλικοῦ καὶ μολονότι ἡ προπόνησις ἦτο μόλις τρίμηνος κατῳρθωσέν εἰς τίνα ἀγωνίσματα νὰ ὑπερβῇ τὴν ἐπίδοσιν (record) καὶ αὐτῶν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων, τῆ ἐπιμόνω καὶ πεφωτισμένη διδασκαλίᾳ τοῦ ἐνθουσιώδους καὶ βέκτου γυμναστοῦ κ. Γρηγορίου Στροπέλη, διδασκάλου τῆς γυμναστικῆς παρὰ τῷ Διδασκαλείῳ Πελοποννήσου.

Οἱ ἀγῶνες διεξήχθησαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν ἐν τῷ Γυμναστηρίῳ τοῦ Συλλόγου, ὅπερ εἶχε διακοσμηθῆ ἑορτασίμως.

ΗΜΕΡΑ ΠΡΩΤΗ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Πρώτοι προσέρχονται οἱ διδασκαλισταὶ ὑπὸ τὸν διδάσκαλον τῶν ὁμοιομόρφως ἐνδεδιημένοι καὶ κρατοῦντες ἀνὰ χεῖρας κοντούς. Παρατάσσονται εἰς δύο στίχους καὶ ἐκτελοῦσι διαφόρους ρυθμικὰς ἀσκήσεις, ὑπὸ τὸν ἦχον τῆς μουσικῆς τοῦ Συλλόγου, διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Καλαμά, καὶ τῶν ἀσμάτων ὁμάδος διδασκαλιστῶν, ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ κ. Χρ. Κολώκα.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Ἀλυτάρχης εἰδοποιεῖ τὴν Ἐπιτροπὴν ὅτι ἀρχονται οἱ ἀγῶνες.

Ἄγων δρόμου παίδων 100 μέτρων. Διαγωνίζονται 4 παῖδες· ὁ πρῶτος, Δ. Μ. Μελιδώνης, ἐτῶν 12, ἐκ Σπάρτης, διατρέχει τὸ διάστημα εἰς 16".

Δρόμος ἐφήδων 100 μέτρων. Ἠγωνίσθησαν δύο σειραί. Οἱ νικηταὶ ἐκάστης διαγωνίζονται τὸν τελικὸν καὶ ἀναδείκνυται πρῶτος ὁ Π. Ζαμπέλης, διατρέξας 12" καὶ δεύτερος ὁ Γ. Τζαννόπουλος εἰς 15", ἀμφότεροι ἐκ Τριπόλεως.

Ἀλμα ἀπλοῦν παίδων. Διαγωνίζονται 4, ἐξ ὧν νικητὴς ἀναδείκνυται ὁ δω-

δεκαετὴς Πολ. Σουλμιώτης ἐκ Γορτυνίας, πηδήσας μέτρα 4,50, δεύτερος δὲ ὁ Δ. Μελιδώνης, πηδήσας μέτρα 4,25.

Δρόμος μετ' ἐμποδίων 110 μέτρων. Διαγωνίζονται 6, εἰς δύο σειράς· ἐκ τῆς πρώτης σειράς πρῶτος ἔρχεται ὁ Π. Ζαμπέλης, ἐκ τῆς δευτέρας ὁ Γ. Δαρρωνάς· ὁ τελικὸς ἀγὼν μεταξύ τῶν δύο τούτων ἀνεβλήθη διὰ τὴν Κυριακὴν. Ἐνταῦθα ὀφείλομεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι ὁ κάλλιστος ἄλτης κ. Ἄθαν. Καράμπελας, συντάκτης τῆς «Ἠχοῦς τοῦ Μωρέως», ὄθηθεις ἀπὸ τὸν συναγωνιστὴν του, ἔπεσε καὶ ἐμωλωπίσθη δεινῶς εἰς τὸ γόνυ, ὅπερ τὸν ἠνάγκασε ν' ἀποσυρθῆ.

Ἀλμα εἰς ὕψος ἐπὶ κοντῷ. Διαγωνίζονται δύο, ὁ Δ. Πρεβεζάνος ἐκ Κανδύλας, καὶ ὁ Γ. Ν. Στεφανοπούλος ἐκ Τριπόλεως. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ πρῶτος, πηδήσας μέτρα 2.40, δεύτερος ὁ Γ. Στεφανοπούλος, ὑστερήσας κατὰ 5 ἐκ.

Ἀλμα ἀπλοῦν. Διηγωνίσθησαν 4, ἐξ ὧν νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Κ. Βαρόβερης ἐκ Τριπόλεως, πηδήσας μέτρα 5.35, δεύτερος ἦλθεν ὁ τραυματισθείς, ὡς ἄνω εἶρηται, Ἄθ. Καράμπελας, ὑστερήσας κατὰ 2 ἐκ.

Λιθοβολία (βάρους 5 ὀκάδ.). Διηγωνίσθησαν 5. Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ δεκαπενταετὴς Γ. Γ. Δαρρωνάς ἐκ Τριπόλεως, ῥίψας αὐτὸν μέτρα 15.35· δεύτερος ἦλθεν ὁ Δ. Κουτρομπῆς ἐκ Τεγέας, ῥίψας μέτρα 14.95.

Ἀναορχήσις ἐπὶ κάλῳ. Διηγωνίσθησαν 6. Τὰ πρωτεῖα κατέκτησεν ὁ Θ. Παπαδονλιόπουλος ἐκ Μεθώνης, ἀναορχηθεὶς ἀκόπως, χαριέντως καὶ κανονικῶς· δεύτερος ὁ δεκαπενταετὴς Ἀποστ. Δελοπούλος ἐκ Τριπόλεως.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ἐπαιάνιζεν ἡ Φιλαρμονικὴ ἐναλλάξ καὶ ἡ ὀρχήστρα τοῦ Συλλόγου.

ΗΜΕΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ, ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Κατὰ τὸ πρόγραμμα, ἡ σκοποβολὴ ἐμελλε νὰ διεξαχθῆ εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον στρατιωτικὸν Σκοπευτήριον. Ὁ ἀλυτάρχης κ. Γαβριὴλ Προκοπέας, μετὰ τοῦ εὐγενῶς προσενηχθέντος κ. Π. Τζίτσοπούλου, ὑπολοχαγοῦ τοῦ πεζικοῦ, ἀκαμάτως ὑπὸ τὸ θάλλος τοῦ ἡλίου ἐργασθέντες, προετοίμασαν τὰ τῆς σκοποβολῆς. Τὴν 4 μ μ. ἤρξατο ὁ ἀγὼν δι' ὄπλον Γκρᾶ. Διηγωνίσθησαν 20· νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ Ἄρ. Γαλανάκης ἐκ Τριπόλεως.

δεύτερος ὁ Κ. Κανδρεβιώτης, ἐπίσης ἐκ Τριπόλεως.

ΗΜΕΡΑ ΤΡΙΤΗ, ΚΥΡΙΑΚΗ

Οἱ δώδεκα δρομεῖς τοῦ Μαντινικοῦ δρόμου τῶν 12 χιλιομέτρων ἀνεχώρησαν ἐκ τοῦ Γυμναστηρίου ἐφ' ἁμαξῶν τῆ 3,15 μ. μ. Τούτους ἠκολούθησαν καὶ ποδηλάται, χρησιμώτατοι εἰς τὴν συνοδείαν, καὶ ἄλλαι ἁμαξαι χάριν περιεργείας.

Τῆ 4 ὥρα ὁ κ. Ἀλυτάρχης ἀγγέλλει τὴν ἐπαναλήψιν τῶν ἐπομένων ἀγῶνων.

Τελικὸς δρόμος μετ' ἐμποδίων τῶν 110 μέτρων. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Γ. Δαρρωνάς εἰς 26", δεύτερος ὁ Π. Ζαμπέλης, εἰς 29", ἀμφότεροι Τριπολίται.

Πάλιν παίδων. Διηγωνίσθησαν ἑξ. Πρῶτοι νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ Ἄθ. Σαλαλάτας, ἐτῶν 11, καὶ Γ. Ζαρογιαννης, ἐτῶν 13· δεύτεροι οἱ Γ. Χοντος, ἐτῶν 12, καὶ Κ. Σεχώτης ἐτῶν 13, ἅπαντες Τριπολίται.

Ἀλμα εἰς ὕψος. Ν. Γ. Θεοδωροπούλος Ἄγ. Φλώρος ἐτῶν 18 ἐπήδησεν 1,45 μ. Π. Ζαμπέλης, 1,40 μ.

Ἄρσις βαρῶν. Ε. Ἀλεξοπούλος, ἐκ Τσιπιανῶν ἐσηκωσεν ὀκάδας 68. Κ. Βαρόβερης, ὀκάδ. 56.

Δρόμος 1500 μέτρων. Ἐλαβον μέρος πέντε. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Π. Ζαμπέλης, σιανύσας τὴν ἀποστασιν εἰς 4' 28", δεύτερος ὁ Χ. Φράγκος ἐκ Βαλτετσίου εἰς 5' 20".

Κρίκοι. Ὁραίας πλαστικὰς εἰκόνας μετὰ χάριτος ἐξετέλεσαν ὁ Ἄπ. Δελοπούλος καὶ ὁ ἀθλητικὸν ἔχων τὸ σῶμα Γ. Καράμπελας, τυχόντες τοῦ πρώτου βραβεῖου· τῶν δευτερείων ἐκρίθη ἀξίος ὁ Κ. Σεχώτης, ἅπαντες Τριπολίται.

Δρόμος 400 μέτρων. Εἰς τούτον ἔλαβον μέρος πέντε. Πρῶτος ἔφθασεν ὁ Π. Ζαμπέλης, διανύσας αὐτὸν εἰς 1' 5", δεύτερος ὁ Β. Σουλμιώτης, εἰς 1' 8".

Μονόζυγον. Μετέσχον ἑξ, ἐξ ὧν ὁ Α. Δελοπούλος ἐκρίθη ἀξίος τῶν πρωτείων, ὁ δὲ Ἄθ. Δημητρόπουλος τῶν δευτερείων, ἀμφότεροι Τριπολίται, ἐτῶν 15.

Δίζυγον. Πρῶτος ὁ ἐκ Κανδύλας Δ. Πρεβεζάνος, ἐτῶν 23, χειροκροτηθεὶς, δεύτερος ὁ Ἄπ. Δελοπούλος.

Σφαῖρα (βάρους ὀκ. 5.325). Διηγωνίσθησαν ἑξ. Ὁ Γ. Δαρρωνάς ἔφθασε μέτρα 10,10, ὁ δὲ Ν. Γεωργαντάς, ἐτῶν 18, ἐκ Στενοῦ, 9,65 μ.

Δρόμος 800 μέτρων. Π. Ζαμπέλης, διανύσας αὐτὸν εἰς 2' 18", καὶ Χ. Φράγκος εἰς 2' 21".

Ἀλμα τριπλοῦν, παίδων. Ὁ Γ. Πετρούλας ἐκ Τεγέας ἐπήδησεν 9,95 μ., ὁ δὲ Πολ. Σουλμιώτης 9,75 μ., ἀμφότεροι 13 ἐτῶν.

Ἀλμα τριπλοῦν, ἐφήδων. Ὁ ἐκ Γορτυνίας Β. Σουλμιώτης ἐπήδησε μέτρα 10,20, ὁ δὲ Εὐάγ. Παπαντωνίου ἐκ Τριπόλεως, 10,15 μ., ἀμφότεροι 16 ἐτῶν.

Ἀλμα τριπλοῦν. Ὁ Ν. Γ. Θεοδωροπούλος, ἐτῶν 18, ἐξ Ἄγ. Φλώρου, ἐπήδησεν 11,60 μ., ὁ δὲ Β. Κωνσταντάκης, ἐτῶν 20, ἐκ Μεσσηνίας, μέτρα 11.35.

Πάλιν ἐφήδων. Εἰς ταύτην νικηταὶ ἀνεδείχθησαν οἱ Ν. Γεωργαντάς καὶ Γ. Δαρρωνάς· δεύτεροι ἦλθον οἱ Γ. Τσαγκούρος ἐκ Στεμνιτζῆς καὶ Γ. Στεφανοπούλος.

Ἐνεκεν τῆς προκεχωρηκυίας ὥρας δὲν ἐπανελήφθη ἡ πάλιν μεταξύ τῶν νικητῶν, ἐγένετο δὲ ἡ **Δισκοβολία**, καθ' ἣν ὁ Γ. Δαρρωνάς ἔρριψεν 28,70 μ., ὁ δὲ Ν. Γεωργαντάς 28,50 μ.

Μετὰ τὸ ἀγώνισμα τοῦτο κατέφθασαν οἱ δρομεῖς τοῦ Μαντινικοῦ δρόμου, καὶ πρῶτος ὁ Ἀλέξ. Παζιωτόπουλος, Μαντινεὺς (Τσιπιανὰ), ἐτῶν 30, ἕγγαμος, διανύσας τὰ 12 χιλιομέτ. εἰς 42'. Ἐν τῷ μεταξύ ἀφικνεῖται ὁ δεύτερος δρομεὺς Κουτσογιάννης, Τεγεάτης, διανύσας τὸ αὐτὸ διάστημα εἰς 44', καὶ εἶτα οἱ ἄλλοι. Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν ὀλίγων λεπτῶν ἐν τῷ ἀποδυτηρίῳ, συναθροίζονται οἱ πρῶτοι καὶ δευτεροὶ νικηταὶ ἐπὶ τοῦ στίβου, βαδίζουσιν ἐν παρατάξει καὶ ἴστανται πρὸ τῆς ἐξέδρας. Ὁ Γραμματεὺς διαλαλεῖ διὰ τοῦ κήρυκος τὸ ὄνομα τοῦ νικητοῦ καὶ τὸ ἀγώνισμα, ὁ δὲ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Α. Ρηγόπουλος προσφέρει τὰ βραβεῖα, προσφώνων ἕνα ἕκαστον. Ὁ ἀ' δρομεὺς λαμβάνει ὠραῖον κυνηγετικὸν δίκαννον ὄπλον καὶ ἐν μετάλλιον ἀργυροῦν τοῦ «**Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν.**» Πάντες οἱ πρῶτοι νικηταὶ στεφανοῦνται διὰ δάφνης μὲ ἐνεπιγράφους ὠραίας ταινίας, οἱ δευτεροὶ λαμβάνουσι κλάδον ἐλαίας καὶ εἰς ὄλους ἀπονέμεται ἐν δίπλωμα. Αἱ ἐπεφημίαι εἶνε ἀτελεύτητοι, ἡ δὲ συγκίνησις τοῦ πλήθους ἀπερίγραπτος. Τέλος παρελαύνουσιν οἱ νικηταὶ ἐστεφανωμένοι διὰ τοῦ στίβου καὶ ἡ χαρὰ καὶ ἡ συγκίνησις τοῦ πλήθους κορυφούται.

Οὕτως ἔληξαν οἱ ἀγῶνες τῶν Φιλοπρο-

δων, αφήσαντες εποχὴν εἰς τὰ γυμναστικά χρονικά τῆς Ἑλλάδος.

Ἐγκάρδια συγχαρητήρια ἀπευθύνομεν εἰς τὸν Πρόεδρον κ. Α. Ρηγόπουλον, ὅστις κατόρθωσε διὰ τῶν ἀγόντων κόπων του νὰ προσδώσῃ εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Φιλοπροόδων Τριπόλεως ἐπίσηλον θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν Ἑλληνικῶν Συλλόγων.

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΝ Τῷ ΕΞΩΤΕΡΙΚῷ

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΟΥ BORDEAUX-PARIS

Δι' ἐνάτην ἤδη φοράν ἔλαβε χώραν ὁ μέγας ἐνιαύσιος ποδηλατικός ἀγὼν Bordeaux-Paris ὅστις ἐστέφη ὑπὸ λαμπροτάτης ἐπιτυχίας.

Ὁ ἀγὼν οὗτος κατέστη ἐν Γαλλίᾳ δημοφιλέστατος ἐπισύρων τὴν κοινὴν ἐκάστοτε προσοχήν. Καὶ τοῦτο διότι, ὅσοι συνεισμένοι καὶ ἂν εἴνε εἰς τὰς ἐπιτευχθείσας ταχύτητας, δὲν δύνανται νὰ μένωσιν ἀδιάφοροι πρὸ τοῦ ἀσυνήθους αὐτοῦ κατορθώματος, τοῦ νὰ βλέπωσι διανοομένην τὴν ἀπὸ Bordeaux εἰς Παρίσιους ἀπόστασιν, ἐκ 594 χιλιομέτρων, εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῶν εἰκοσι τεσσάρων ὡρῶν.

Ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἔτους, ὁ ἀγὼν Bordeaux-Paris ἔλαβε πανηγυρικὴν ὄψιν διὰ τῆς τελέσεως ἐπὶ τούτῳ πλείστων ὄσων ἐορτῶν.

Αἱ ἐορταὶ αὗται, ἃς δύναται τις νὰ τιτλοφορήσῃ ἐορτὰς τοῦ ποδηλάτου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου (automobile), προσήλθον ἐκ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ συστήματος τῶν προελαυνόντων, ἧτις ἐγένετο κατὰ τὸ ἔτος 1897.

Ἦδη πραγματοποιήθη δι' ὀλίγων τὴν ἱστορίαν τοῦ μοναδικοῦ ἀνά τὸν κόσμον ποδηλατικοῦ ἀγῶνος ἀντοχῆς δρόμου, Bordeaux-Paris.

Κατὰ τὸ 1891, πρῶτον ἔτος τοῦ ἀγῶνος τούτου τοῦ δρόμου, πλείστοι ὅσοι συμμετέσχον αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον δύο Ἄγγλοι, οἱ Mills καὶ Holbein, οἱ καὶ νικηταί, ἔσχον ὑπηρεσίαν τινα προελαυνόντων (entraîneurs) διὰ τινῶν ποδηλατῶν ἐπὶ δικύκλων (bicyclettes).

Τὰ ἀκόλουθα ἔτη τὸ σύστημα τῶν προελαυνόντων (entraîneurs) διοργανοῦτο τελειότερον καὶ ἐγενικεύθη. Τὸ Bordeaux-Paris προσέβλεπε διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ δρόμου ἑκατοστίας ποδηλατῶν, ἐπιφορτισμένων νὰ προσφέρωσιν εἰς τοὺς φίλους τῶν πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν ὅσῃ τὸ δυνατόν μεγαλητέρας ταχύτητος.

Οἱ ἐπὶ δικύκλων προελαυνόντες (entraîneurs) ποδηλάται μὴ ὄντες ἀρκετὰ ταχεῖς ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ tandems, ἅτινα ἔκαμον τὴν πρῶτην ἐμφάνισίν των τῷ 1893, ἀλλὰ τὸ ἀκόλουθον ἔτος ἀντεκατεστάθησαν καὶ ταῦτα ὑπὸ τριέδρων, τετραέδρων καὶ πενταέδρων ποδηλατῶν.

Καὶ τὸ σύστημα ὁμοίως τοῦτο τῶν προελαυνόντων ἀπεδείχθη μετ' ὀλίγον ἀνεπαρκές, καὶ τὸ 1897, ὁ G. Rivierre ἔσχε τὴν ἀρκετὰ εὐφυῆ ἰδέαν νὰ μεταχειρισθῇ τὸ αὐτοκίνητον ὅπως τοῦ χρησιμεύσῃ ὡς προελαύνων ἀπὸ Tours εἰς Παρίσιους.

Ἡ δοκιμὴ ὑπῆρξεν ἀποτελεσματικὴ· τὸ δ' ἐπόμενον ἔτος πάντες οἱ συναγωνισταὶ ἐτάχθησαν εἰς γραμμὴν ἔχοντες εἰς τὴν διάθεσίν των, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, αὐτοκίνητα.

Ἡ ἀνάμιξις αὕτη τοῦ αὐτοκινήτου εἰς τὸν δρόμον Bordeaux-Paris ἔδωκε γένεσιν εἰς ἐορτὰς αὐτοκινήτων καὶ ποδηλατῶν, τελουμένης ἐπὶ ὀλόκληρον ἑβδομάδα ἐν Bordeaux.

Ἐπιωφελοῦμενοι μετὰ πολλῆς διορατικότητος τὴν ἀναγκαίαν ἔνωσιν τῶν δύο sports, τοῦ ποδηλάτου καὶ τοῦ αὐτοκινήτου, sportsmen τινὲς ἐκ Bordeaux, τῆ πρωτοβουλία τοῦ κ. Journu, ἀπεφάσισαν νὰ διοργανώσωσιν, ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ ποδηλατικοῦ ἀγῶνος Bordeaux-Paris, ἀγῶνας ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἀποστάσεως μεταξὺ τῶν αὐτοκινήτων τῶν μελλόντων νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προελαυνόντες.

Ἡ ἰδέα αὕτη ἔσχε τοιαύτην ἐπιτυχίαν ὥστε τοῦ λοιποῦ τὸ « Criterium des entraîneurs » ἐγένετο πλέον ἐνιαύσιος ἀγὼν ὅπως ὁ τοῦ Bordeaux-Paris.

PARIS-BORDEAUX ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἐπάρχουσιν ἀγῶνες οἵτινες ἔχουσιν τὸ πρόνομον τοῦ νὰ προξενῶσι μεγάλην ἐντύπωσιν. Ὁ δρόμος Paris-Bordeaux αὐτοκινήτων ὑπῆρξεν ἐκ τῶν τοιούτων. Τοῦτο ὀφείλεται ἀναμφιβόλως εἰς τὸν ποδηλατικὸν ἀγῶνα μεθ' οὗ εἴνε ἠνωμένος.

Κατὰ τὸ 1898 νικητὴς τοῦ ἀγῶνος τῶν αὐτοκινήτων ὑπῆρξεν ὁ κ. René de Knyff ὅστις, καταβάλλων τὸν Charron, διήνευσε τὴν ἀπόστασιν εἰς 15 ὥρας 15'.

Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὁ δρόμος διήγειρε περὶ αὐτὸν σημαντικὴν κίνησιν. Οἱ περισσώτεροι τῶν συναγωνιστῶν παρουσιάζοντο μετ' ἀμάξας ἐπιφορτισμένας μετ' κινητήρας φανταστικῆς δυνάμεως, 20 ἴππων, δυνάμενας τοῦτέστι νὰ διανύσωσι 60 χιλιόμετρα καθ' ὥραν ἐπὶ ὁμαλοῦ ἐδάφους.

Διοργανωθεὶς ὑπὸ τοῦ «Velo» μετὰ πολλῆς

ἐπιμελείας ὁ δρόμος συνήνωσε τὸν θαυμάσιον ἀριθμὸν 65 συμμετασχόντων· 28 ἀμάξαι καὶ 37 motorcycles ἐτέθησαν εἰς γραμμὴν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν τετάρτην 26 Μαΐου εἰς τὰς 3 ὥρας τῆς πρωΐας πρὸς τὰ κάτω τῆς ἀκτῆς τῆς Suresnes.

Τὰ motorcycles ἀνεχώρησαν εἰς τὰς 3 καὶ 13', αἱ δὲ ἀμάξαι εἰς τὰς 3 καὶ 32'.

Ὁ ἀγὼν διεξήχθη μετ' ἰλιγγιώδη ταχύτητα, ἐὰν λάβῃ τις ὑπ' ὄψιν, τὰ μύρια ἐμπόδια, τοὺς μύριους κινδύνους οἵτινες ἀνέμενον τοὺς συναγωνιστάς ἐπὶ τῶν 565 χιλιομέτρων τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀγῶνος. (Χάρης δ' εἰς ἀνόητόν τινα κανονισμὸν ἐνὸς τῶν γελοίων διοικήτων μας, διὰ τὸν ὅποιον τὸ αὐτοκίνητον εἶνε κίνδυνος, ἔδει νὰ λάβῃ τις ἐγγραφὸν νομαρχιακὴν καὶ δημοτικὴν ἀδειαν ὅπως δυνηθῇ νὰ τρέξῃ [λάβῃ μέρος] εἰς τὸν δρόμον Paris-Bordeaux). Εὐτυχῶς ὁμοίως οὐδὲν δυστύχημα συνέβη.

Ὁ ἀγὼν οὗτος ἔδωκε τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα.

Ἄμαξαι - 1ος Charron εἰς 11 ὥρας 43' 20''
2ος R. de Knyff εἰς 11 ὥρ. 51' 26''
3ος Girardot εἰς 12 ὥρ. 32' 35''

Δεκατρεῖς ἄλλοι συναγωνισταὶ ἠκολούθησαν.

Motocycles - 1ος Bardin εἰς 13 ὥρας 22' 42''
2ος Teste εἰς 13 ὥρας 29'.
3ος de Méaulne εἰς 13 ὥρ. 44'.

PARIS-BORDEAUX-PARIS

Μετὰ τὸν ἀγῶνα Paris-Bordeaux ἐρχόμεθα εἰς τὸν ἀγῶνα Bordeaux-Paris.

Ὁ ἐνωτός ἀγὼν τοῦ μεγάλου κλασσικοῦ δρόμου εἶχε συναθροισθῆ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μικρὸν τινα ἀριθμὸν συναγωνιστῶν· ἡ ποσότης παρουσίαζεν ἐλλείψεις, ἀλλ' ἡ ποιότης ἦτο ἀνωτέρα καθόσον συμμετέσχον οἱ διασημότεροι ποδηλάται ἀντοχῆς.

Τὸ σημεῖον ἐδόθη εἰς τοὺς δέκα ἀναχωροῦντας τὸ Σάββατον εἰς τὰς 27 Μαΐου εἰς τὰς 9 τῆς ἐσπέρας, εἰς τὸ μέρος τὸ ὀνομαζόμενον Quatre-Pavillons, παρουσίᾳ πολλοῦ πλήθους.

Μεταξὺ τῶν ἀναχωρούντων ἦσαν αἱ ἐξῆς ἐξοχότητες τοῦ ἀγῶνος τοῦ δρόμου: G. Rivierre, Constant Huret, Cordang, Maurice Garin, J. Fischer καὶ Bertin.

Πάντες εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των αὐτοκίνητα· τινὲς δ' εἶς αὐτῶν εἶχον ὑπηρεσίαν ἀξιοθαύμαστον, ὡς ὁ Huret οὗτινος ἐμελλον νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προελαυνόντες ὁ René de Knyff καὶ ὁ Girardot, καὶ ὁ Fischer οὗτινος ἐμελλε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς προελαύνων ὁ Charrot.

Ὁ ἀγὼν Bordeaux-Paris ἐγένετο παραίτιος πεισματώδους μονομαχίας μεταξὺ τοῦ Γάλλου Huret καὶ τοῦ Γερμανοῦ Fischer. Ἄλλ' ὁ Huret, μεθ' ὅλας τὰς πέντε πτώσεις του, ὦν ἡ μία λίαν δυνατὴ, ἐνίκησε. Καὶ δικαίως, διότι νομίζω, ὅτι εἶνε ἀνώτερος τοῦ ἀντιπάλου του. Ὁ

HURET

ἐπικινδυνώδεστερος τῶν ἀντιπάλων Cordang ὁ recondmmand τῶν 24 ὡρῶν ἠναγκάσθη νὰ ἀποσυρθῇ μετὰ βίαιαν πτώσιν εἰς Libourne.

Ἴδου κατὰ ποίαν τάξιν ἐγένετο ἡ ἀφιξίς εἰς εἰς τὸ ποδηλατοδρόμιον τοῦ Parc des Princes ὕπερ ἧτο πλήρης θεατῶν.

1ος Huret εἰς 16 ὥρας 35' 47''
2ος Fischer εἰς 17 ὥρας 21' 26''
3ος Garin εἰς 18 ὥρας 43'
4ος Rivierre εἰς 20 ὥρας 24'.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ χρόνοι καταρρίπτουσι τὸ record τῆς ἀποστάσεως ταύτης τῶν παρελθόντων ἐτῶν.

ΤΟ ΜΕΓΑ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ὁ Μέγας ποδηλατικός ἀγὼν ταχύτητος, οὗτινος ἐπαθλον εἶνε βραβεῖον τῆς πόλεως τῶν Παρισίων, διεξήχθη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐν τῷ Δημοτικῷ Ποδηλατοδρομίῳ τῆς πόλεως τῶν Παρισίων,

τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ εἶχε διακοσμηθῆ καταλλήλως.

Τὸ μέγα ποδηλατικὸν βραβεῖον τῆς πόλεως Παρισίων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρέσχε μέγιστον ἐνδιαφέρον. Πρῶτον διότι κατὰ πρώτην φοράν ἡ ὀργάνωσις αὐτοῦ εἶχεν ἀνατεθῆ εἰς τὴν Ποδηλατικὴν Ἐνωσιν τῆς Γαλλίας, ἥτις, μετὰ τινὰς καλὰς διαδοχικὰς μεταβολὰς, κατέστη ἐν τῇ ποδηλατικο-ἀθλητικῇ Γαλλίᾳ ἀληθὴς δύναμις.

Δεύτερον, ἐνεκα δικαιοσύνης ἀποφάσεως τῶν διοργανωτῶν αὐτοῦ, καθ' ἣν νικητῆς τοῦ Μεγάλου Βραβεῖου τῶν Παρισίων, θὰ ἀνεδεικνύετο ὁ τεσσάρων ἀλληλοδιαδόχων δρόμων νικητῆς.

Τρίτον, διότι τὸ Μέγα βραβεῖον τῶν Παρισίων ἐκέρδισε κατὰ τὸ ἔτος 1899 εἰς Ἴταλόν. Τὸ πρῶτον Μέγα βραβεῖον κατὰ τὸ 1893, εἶχε κερδηθῆ ὑφ' ἐνός Ἀμερικανοῦ, τοῦ Banker. Ἐπειτα οἱ Morin καὶ Bourillon ἐνεγράφησαν μόνον εἰς τὸν κατάλογον τῶν νικητῶν.

Ἡ νίκη τοῦ Ἰταλοῦ Tommaselli, μεγάλης ἀθλητικῆς ἀξίας, συννοοῦντος τὰ προτερήματα ἀληθοῦς Sportsman, θὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς πολλοὺς ἀγῶνας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ πλείστων ἄλλων κορυφαίων ποδηλατῶν, οἵτινες θὰ τῷ διαμψισθητίσῃ τὴν δόξαν.

Ὁ Tommaselli ἐνίκησε κανονικώτατα τοὺς τελικοὺς ἀντιπάλους του, ἐν οἷς ἕνα συμπατριώτην του, τὸν Momo καὶ ἕνα Ὀλλανδόν, τὸν Meyers. Οἱ Γάλλοι εἶχον καθ' ὄλοκλήριαν ἠττηθῆ.

Παραθέτομεν ἐνταῦθα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μεγάλου ἀγῶνος:

Μέγα βραβεῖον τῶν Παρισίων.

Πρῶτος ἡμιτελικῶς δρόμος. — 1ος Meyers, 2ος Jacquelin, 3ος Passini.

Χρόνος 3' 26" ²/₅. 200 μέτρα 12" ²/₅.

Δεύτερος ἡμιτελικῶς. — 1ος Tommaselli, 2ος Bourrillon, 5ος Jaap Eden

Χρόνος 3' 10" ²/₅. 200 μ. 13".

Τρίτος ἡμιτελικῶς. — 1ος Momo, 2ος Lounet, 3ος Deschamps

Χρόνος 4' 43" ¹/₅. 200 μ. 11" ¹/₅.

Τελικός. — 1ος Tommaselli, 2ος Meyers, 3ος Momo.

Χρόνος 4' 12" ²/₅. Τελευταῖα στροφὴν μέτρα 404, 28" ²/₅. 200 μέτρα 13". 100 μέτρα 6" ²/₅.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡῶ ΝΑΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Μετὰ τὴν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν τῶν Γ' Παγκυπρίων ἀγῶνων οἱ Κύπριοι, ἀληθεὶς φλαβλοὶ, δὲν ἐπαυσαν νὰ ἐργάζωνται ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς σωμαστικῆς. Δύο δὲ ναυτικοὺς ἀγῶνας διεξήγαγον ἐν Λεμεσσῶ καὶ Λάρνακι, στεφθέντας ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας, ὧν παραθέτομεν τὰ ἀποτελέσματα. Εὐχόμεθα, ὅπως τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τῶν ἀδελφῶν Κυπρίων μιμηθῶσι καὶ οἱ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι Γυμναστικοὶ καὶ Ἀθλητικοὶ Σύλλογοι.

Οἱ ναυτικοὶ ἀγῶνες ἐν Λεμεσσῶ ἐγένοντο ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἐλληνικῆς Σχολῆς τὴν Παρασκευὴν 21 Μαΐου, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου.

Εἰς τὴν Ἰστιοπλοῖαν νικητῆς ἀνεδείχθη ὁ Θ. Α. Ρωσσίδης, ἐπιβαίνων τῆς λέμβου «Εὐτυχίας».

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Νησοδρομίας ἐνίκησεν ὁ Κ. Συμεωνίδης.

Εἰς τὸν Κωπηλατικὸν ἀγῶνα τῶν δικώπων λέμβων μετὰ ἕνα ἐρέτην ἐνίκησεν ὁ Λοῖζος Γεωργιάδης.

Εἰς δὲ τὴν Κωπηλασίαν τετρακώπων λέμβων πρῶτην ἔφθασεν ἡ λέμβος «Γεώργιος» μετὰ πηδαλιούχον τὸν Α. Λουκίδην καὶ πλήρωμα τοὺς Μ. Φ. Κολακίδην, Ἡλ. Διαγκούσην, Χρ. Κ. Ρωσσίδην καὶ Δημ. Ν. Ρωσσίδην.

Ἐν Λάρνακι οἱ λεμβοδρομικοὶ ἀγῶνες ἐγένοντο τὴν 30 Ἰουνίου.

Τὸ πρῶτον ἀγώνισμα ἦτο ἡ Ἰστιοδρομία. Κατ' αὐτὴν ἔλαβον μέρος τέσσαρες λέμβοι, ἐκ τῶν ὁποίων πρῶτη μὲν ἔφθασεν ἡ ὑπὸ τὸν κ. Ἀνσελ πηδαλιούχουμένη, δευτέρα δὲ ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Πράγγου.

Τὸ δεύτερον, τρίτον καὶ τέταρτον ἦσαν κωπηλατοδρομίαι διὰ τεσσάρων κωπῶν μεταξὺ δύο λέμβων, τοῦ «Κανάρη» καὶ τῆς «Ἀστραπῆς» πάντοτε. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην κωπηλατοδρομίαν πρῶτη ἔφθασεν ὁ «Κανάρης» μετὰ πηδαλιούχον τὸν κ. Ἀντ. Γ. Λοῖζου, εἰς τὴν δευτέραν πάλιν ὁ «Κανάρης», μετὰ πηδαλιούχον τὸν κ. Ἀντ. Κ. Βονιτσιάνον καὶ εἰς τὴν τρί-

την ἡ «Ἀστραπῆ», μετὰ πηδαλιούχον τὸν κ. Πέτρον Χ. Ἰωσήφ. Κατὰ τὴν τρίτην ταύτην κωπηλατοδρομίαν τὸ ἀντίπαλον πρὸς τὴν «Ἀστραπῆν» πλήρωμα ἦτο τὸ ἀγγλικόν, καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἀνῆλθον μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν ἡμετέρων.

Τὸ πέμπτον ἀγώνισμα ἦτο ἡ νησο-

δρομία, καθ' ἣν ἀνεδείχθη νικητῆς ὁ καταδιωκόμενος κ. Α. Καρέττης.

Τὸ ἕκτον ἀγώνισμα ἦτο ὁ τελικός ἀγὼν τῶν ἐφύδων μεταξὺ τῶν κερδισάντων πληρωμάτων κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν κωπηλατοδρομίαν. Κατὰ τοῦτον πρῶτη ἔφθασεν ὁ «Κανάρης», μετὰ πηδαλιούχον τὸν κ. Ἀντ. Κ. Βονιτσιάνον.

ΑΓΩΝΕΣ ΠΡΟΣ ΑΝΑΔΕΙΞΙΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΩΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1899

Ὁ Σύνδεσμος τῶν Γαλλικῶν Ἀθλητικῶν καὶ Γυμναστικῶν Σωματείων διεξέγαγε τὴν Κυριακὴν 18 Ἰουνίου, ἐν τῷ γηπέδῳ τοῦ Racing Club εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης τὰ Championnats τῆς Γαλλίας, τῶν ὁποίων ἡ ἵδρυσις ἀνατρέχει εἰς τὸ ἔτος 1887.

Τῶν ἀγῶνων συμμετέσχε καὶ εἰς Ἀμερικανὸς ἀθλητῆς, ὁ νεώτατος μετὰ ἰσχυροῦς καὶ ἐλαστικοῦς μυῶνας Sheldon τοῦ Πανεπιστημίου Yale, ἐγκατεστημένος ἐν Παρισίῳ, ὅστις ἐνίκησεν εὐκολώτατα εἰς τρία ἀγωνίσματα.

Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 110 μέτρων μετ' ἐμποδίων. — 1ος Klingelhoef R. C. F., 2ος Muller Soehnée R. C. F., 3ος Hendricks I. C. Lillois.

Ὁ δρόμος οὗτος ἐκερδήθη εὐκόλως, ὁ δὲ χρόνος εἰς ὃν διήνυσε τὸ διάστημα τοῦτο ὁ πρῶτος νικητῆς ἐξισοῦται μετὰ τὸ record τὸ ὅποιον κατείχεν ὁ Lecuyer.

Σφαιροβολία. — 1ος Sheldon U.S.F. S.A., 11 μ. 69 (record) 2ος Mattanowitch R.S.F. 11 μ. 03, 3ος Kurtz S.B. 10 μ. 93.

Ὁ ἀγὼν οὗτος διήγειρε μέγιστον ἐν-

διαφέρον, τὸν δὲ νικητὴν αὐτοῦ Sheldon ὑπεδέχθη τὸ κοινὸν διὰ παταγωγῶν χειροκροτημάτων καὶ φρενιτωδῶν ἐπευφημιῶν.

Δρόμος 100 μέτρων. — 1ος Houdet U. A. I., 2ος Ludwig S. F., 3ος Bignon R. S. F., 4ος Ramon R.S.C., 5ος Bieth S.O.E. Toulouse. 3μ. 1μ. Χρόνος 11" ¹/₅.

Εἰς τὸν δρόμον τοῦτον ὁ Bieth ἀπέτυχεν εἰς τὴν ἀναχώρησίν του καὶ ὁ Houdet ἐπωφελοῦμενος τούτου ἐνίκησεν εὐκολώτατα ἀφήσας τοὺς ἀντιπάλους του 3 μέτρα ὀπίσθεν.

Ἄλμα εἰς ὕψος. — Εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐρχονται πρῶτοι ὡς ἰσόπαλοι (dead-heat), οἱ Widmer R.C.F. καὶ Sheldon U. S. F. S. A. πηδύσαντες 1μ. 75, 3ος Combemale R. C.F. 1μ. 70. (Non

placés) Faraquhar RCF.

Μετὰ τὴν υπερπήδησιν τῆς δοκίδος ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν νικητῶν εἰς 1μ. 75 ἐκ., αὐτὴ ἐτοποθετήθη εἰς ὕψος 1μ. 80· οὐδεὶς ὁμῶς τῶν συναγωνιζομένων κατώρθωσε νὰ υπερπηδῆσῃ αὐτήν. Κατόπιν δὲ ἀλλῆς τινος ἀποπειρας μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐορτῆς οἱ τελικοὶ νικηταὶ ἐφάνησαν ἰσόπαλοι.

Ἄλμα εἰς ὕψος.

Δρόμος 400 μέτρων. — 1ος Houdet U. A. I., 2ος Goudard R. C. F., 3ος Faidide U.A.I. N. pl. R. Widmer R. S. F., Goury S.F., Dagot S.F., 5m., 1m. Χρόνος 51".

Ευθύς από της αναχωρήσεως ο Widmer τρέχει όσον δύναται ακολουθούμενος εις απόστασιν 5 μέτρων παρά του Houdet.

Ο τελευταίος ούτος καταφθάνει εκ νέου τόν επίφοβον αντίπαλόν του **κατά τὴν δεξιὰν γραμμὴν** (τὸν δεξιὸν κύκλον). Ο Widmer ἀποκάμνει εις απόστασιν ἐξή-

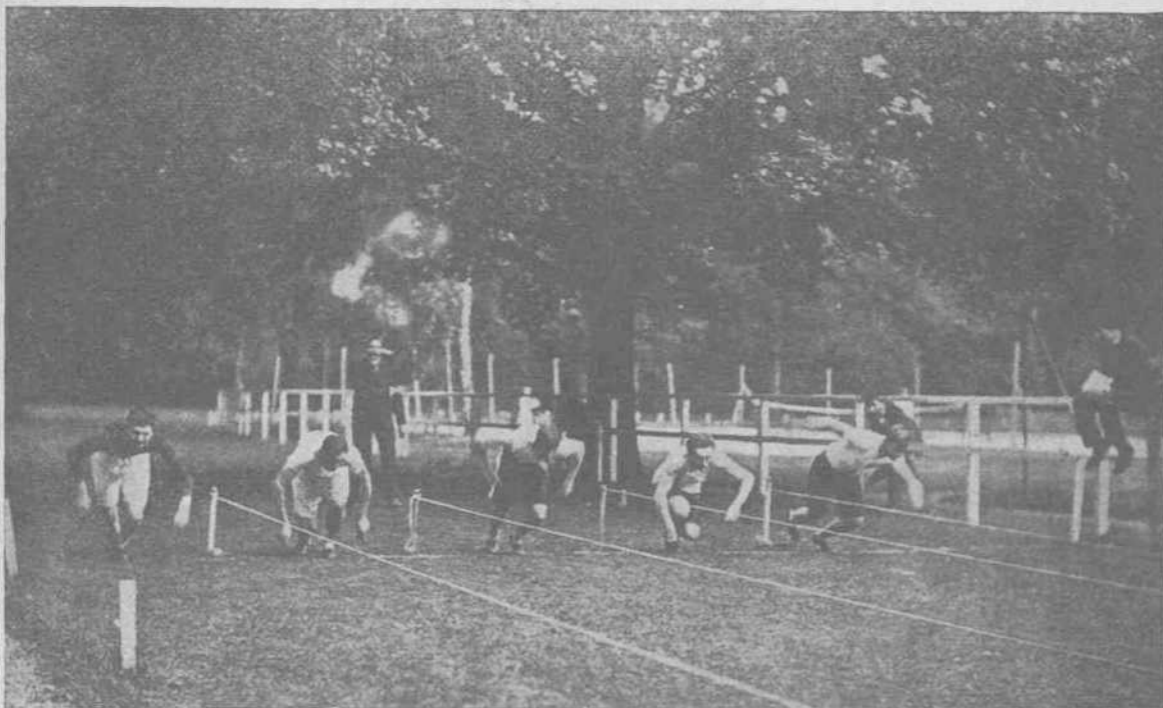
τὸ διάστημα τοῦτο εις ἐξαιρετὸν χρόνον, υπολειφθεὶς δὲ τοῦ record κατὰ 4".

Ο Sourdille, κεκοπιακῶς, οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐπροξενήσεν, ὁ δὲ Avé ἐξησθένησεν εις τὸν τελευταῖον γύρον.

Άλμα εις μῆκος. — 1ος Sheldon U. S.F.S.A. 6μ. 34, 2ος Delannoy R. C. F. 6μ. 30, 3ος Farquhar R.C.F. 6μ. 06.

Ἐν προσέτι record κατεροίφθη. Τὸ ἀρχαῖον κατείχεν ὁ Gluchowski μὲ 6μ. 32.

Δρόμος 400 μέτρων ἐμποδίων. — 1ος Tauzin R.C.F., 2ος L. de Ro R.C.F. N.

Τελικὸς ἀγὼν τῶν 100 μέτρων.

κοντα μέτρων ἀπὸ τοῦ τέρματος, οὕτω δὲ ὁ Houdet θριαμβεῖ εὐκόλως διανύσας τὴν ἀπόστασιν ταύτην εις 51" καταφθάνων περίπου τὸ record τῆς Γαλλίας εις τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὅπερ εἶνε 50 ³/₅.

Δισκοβολία. — 1ος Lebegue 31μ 52, Q. de St. Cyr 31μ. 32, Sheldon 31μ. 18.

Δρόμος 1.500 μέτρων. — 1ος Deloge R. S. F., 2ος Avé S. A. M., 3ος Gambard S.A.M., 4ος Champoudry S. A. M., 5ος Délivré S.F., 6ος Sourdille U. A. I., 7ος Jeanjean U.A.I. N. pl. Tummer R.C.F., Lagnier R. S. C., Pillivuyt Havre A. C., Fovaron S. F., Audoin S. A., Libournais, Houdard U. S. Dijonnaise 10m., 2m. Χρόνος 4' 14" ¹/₅.

Ο Deloge ἐνίκησεν εὐκόλως διατρέξας

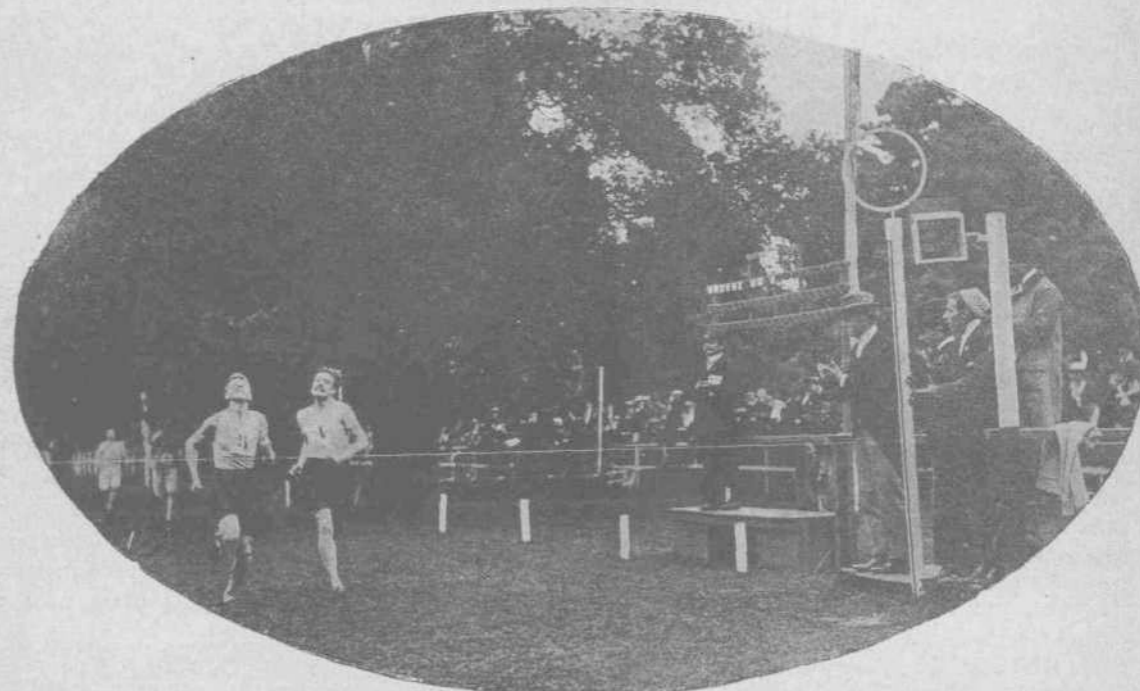
pl. Vornière U. A. I. Χρόνος 59" ¹/₅. Δρόμος ἀνευ ἐνδιαφέροντος· ευθύς ἀπὸ τῆς αναχωρήσεως, ὁ Tauzin ὑπερβαίνει τοὺς ἀντιπάλους του καὶ νικᾷ εὐκόλως.

Άλμα ἐπὶ κοντῷ. — 1ος Sheldon U. S.F.S.A. 2μ. 95, 2ος E. Tauzin R. C. F. καὶ Gontier C.C. ἰσοπαλοὶ (deat-heat) 2μ. 85, 4ος Lemaire U.S.A. 2μ. 80 N. pl. Richmann L. A., Degas F. R. Lyonnaises.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπειδὴ ὁ Sheldon καὶ ὁ Tauzin κατέβαλον ὄλας τῶν τὰς δυνάμεις μέχρις ἐξαντλήσεως, ὁ δὲ Gontier (**κατὰ τὸ παρὸν εις τὸ οὐνταγμα** δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑποστῇ προπόνησιν) ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν ἔδωκεν ὅποια ἀποτελέσματα ἀνέμενον παρ' αὐτοῦ.

Δρόμος 800 μέτρων. — 1ος Desquand A.P.F., 2ος Courbière S.A., Toulousain, 3ος Pillivuyt Havre A.C. N. pl., 4ος

παρουσίασε μίαν ἐκπληξιν, καθόσον οὐδέως ἀνέμενε τὴν νίκην τοῦ Desquand. Κατὰ τινὰ στιγμῶν, οἱ Courbière καὶ Pil-

Τέρμα τοῦ ἀγῶνος τῶν 1500 μέτρων.

Clément R.S.C., 5ος Pinet F.C.L. Gardwel R.C.F., Ch. de Saint-Cyr R.S.C., Moriceau UAI, Cezan SA, Bordelais, Mazzucchelli 10m. 2m. Χρόνος 2' 2" ¹/₅.

Δρόμος διεξαχθεὶς ὁμαλῶς καὶ ὅστις

liviuyt ἦλθον πρῶτοι κατὰ τὴν (**δεξιὰν γραμμὴν**) τὸν **δεξιὸν κύκλον**, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ ἀντισταθῶσιν εις τὸ κεραυνοβόλον emballage τοῦ Desquand, ὅστις ὑπερέβη αὐτοὺς.

ΑΓΩΝΕΣ ΒΟΥΡΒΟΥΡΩΝ

Χαίροντες ἐμάθομεν παρὰ τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου Βουρβούρων τὴν τέλει τῶν τρίτων ἐνιαυσίων ἀγῶνων αὐτοῦ κατὰ τὰς 22 καὶ 29 προσεχούσας Αὐγούστου ἐν τῇ φυσικῇ σταδίῳ τῶν Βουρβούρων ἐπὶ τοῦ Πάρωνος. Περιγραφήν τοῦ ἐν λόγῳ σταδίου καθὼς καὶ τῶν περιουσῶν ἀγῶνων τοῦ ἐν λόγῳ Συλλόγου ἐδημοσίευσεν τὸ περιοδικὸν ἡμῶν εις τὸ πρῶτον αὐτοῦ φυλλάδιον, εὐγενῶς σταλεῖσάν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Συλλόγου. Συγχρόνως δ' ἐλάβομεν καὶ λεπτομερῆ πρόγραμμα τῶν ἐν λόγῳ ἀγῶνων, ἐν ᾧ βλέπομεν ὅτι ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀθλητικῶν καὶ γυμναστικῶν ἀγωνισμάτων, θέλουσι λάβει χώραν καὶ ποητικαὶ ἀγῶνες, εἰς οὓς θὰ ἀγωνισθῶσιν οἱ βουλευμένοι συγγράφοντες ποίημα ἐθνικόν, ἔχον ὡς ὑπόθεσιν τὴν αὐτόνομον Κρήτην.

Πρὸς δὲ θὰ λάβῃ χώραν καὶ Μαραθῶνιος δρόμος ἀπὸ Τριπόλεως εις Ἀράχωβαν καὶ εις νέος δρόμος **ἀκτινοειδῆς**, ἐκ τῶν πλατειῶν

δηλονότι τῶν περὶ τὸ στάδιον χωρίων Καστρίου, Ἁγίου Πέτρου, Βουρβούρων κλπ. θὰ ἐκκινήσῃσι ταυτοχρόνως τῇ 5ῃ μ.μ. ὄρα τῆς 22ας Αὐγούστου δρομεῖς κατευθυνόμενοι πρὸς τὸ στάδιον. Οἱ δὲ κατὰ χωρίον νικηταὶ θὰ βραβευθῶσιν.

Ἐν τέλει ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια εἰς τὸν Ἀθλητικὸν Σύλλογον Βουρβούρων καθὼς καὶ εἰς τὸν Γυμναστικὸν Σύνδεσμον τῶν περὶ τὸν Πάρωννα χωρίων διὰ τοῦς κόπους καὶ τὰς ἀόκνους προσπάθειας, οὓς καταβάλλουν διὰ τὸ μέγα καὶ ἐθνωφελές ἔργον, τῆς διαδόσεως τοῦ ἀθλητισμοῦ παρὰ τῇ χωρικῇ λαῖ τῆς Πελοποννήσου, πράγμα τὸ ὅποσον ἐξευγενίζει καὶ ἐξημερώνει τὰ ἦθη καὶ ἀνυψοῖ τὸ ἐθνικὸν φρόνημα. Ὅντες δ' ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι περὶ τῆς λαμπρᾶς ἐπιτυχίας τῶν ἀγῶνων τούτων ἐπιφυλασσόμεθα ἐν καιρῷ νὰ γράψωμεν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῶν.

ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΖΩΗ

ΟΜΙΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ἡ σωμασμία κίμνει καθημερινῶς καὶ ἐν βῆμα πρὸς τὰ ἔμπροσ.

Οἱ τελευταῖοι γυμναστικοὶ ἀγῶνες τῶν διαφόρων Σωματείων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν εἶνε μία ἀναντίλεκτος ἀπόδειξις, ὅτι δὲν ὑφίστανται ταῦτα ὀνόματι μόνον, ἀλλ' ὅτι ἡ δρᾶσις των, ἥτις ἀνεκότη κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν συμφορῶν τὰς πατρίδος μας, ἤρχισε καὶ πάλιν νὰ γίνηται αἰσθητή.

Ἡ φρενίτις, ἡ ὁποία διεδέχθη τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, δὲν ἔχει καμμίαν σχέσιν μετὰ τὴν λογικὴν καὶ συστηματικὴν ἐργασίαν ἡ ὁποία γίνεται σήμερον, ὅπως ἡ σωμασμία καὶ ἐν γένει ἡ υπαίθριος ζωὴ, φέρουν ἀντιπερισπασμὸν εἰς τὰς συγκεντρώσεις τῶν θιασωτῶν τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, τὰ ὁποία διαδίδονται καθημερινῶς με-

στήθη μόλις ἀπὸ τῆς 31 Μαρτίου, διωργάνωσεν ἤδη δύο ἐκτάκτως ἐπιτυχεῖς ἐκδρομάς.

Ἡ πρώτη ἐγένετο εἰς τὸν Διόνυσον, ὅπου τὸ ὁμώνυμον λατομεῖον, εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Θέσπιδος, τοῦ πατρὸς τοῦ ἑλληνικοῦ δράματος. Ἐκεῖ σώζονται λείψανα ἀρχαίου θεάτρου καθὼς καὶ ναοῦ τοῦ Διονύσου, τὰ ὁποία ὀφείλονται εἰς τὰς ἀνασκαφάς, ἃς πρὸ τινῶν ἐτῶν ἔκαμεν ἐκεῖ ἡ Ἀμερικανικὴ Σχολή.

Οἱ ἐκδρομαὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, εἰς Κηφισίαν, λίαν πρῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἄλλοι μὲν δι' ἀμαξῶν, καὶ ἄλλοι δι' ὄνων, εἰς Διόνυσον.

Ὁ δρόμος εἶνε ωραιότατος. Κατ' ἀρχὰς ἀκολουθεῖ τις τὴν ὁδὸν Τατοῦ, καὶ μετὰ τινὰ πορείαν, εἰς διχασμὸν αὐτῆς, στρέφεται πρὸς τὰ

Τὸ καρβαίνιον τοῦ Διονύσου.

ἑλὴν τὴν εὐκολίαν καὶ ταχύτητα τοῦ κακοῦ, νὰ ἐξυπνήσωσι δὲ τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἀπὸ τὸν μαρσαμῶδη βίον, τὸν ὁποῖον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διήγει, καὶ ἡ ὁποία ἀφίνει νὰ παρέλθῃ ἡ χρυσὴ τῆς ἐποχῆς, χωρὶς νὰ χαρῆ, χωρὶς νὰ ζήσῃ.

Καὶ ἰδοὺ σήμερον ἔχομεν ν' ἀναγράψωμεν εὐχάριστον ἀποτέλεσμα τοῦ νέου τρόπου τοῦ σκέπτεσθαι, διότι ἡ ἰδρυσις τοῦ Ὀμίλου τῶν Ἐκδρομῶν, τὴν ὁποίαν εὐφροσύνως χαιρετίζομεν, δὲν εἶνε οὐδὲν ἄλλο ἢ συνέπεια τῆς κατανοήσεως τῆς ἀνάγκης τῆς υπαίθριου ζωῆς, ἡ ὁποία πρὸς οὐδὲν δύναται νὰ παραβληθῇ, ὅταν συνδυάζῃ τὴν τέρψιν καὶ διδασκαλίαν, ὅπως εἰς τὰς ἐκδρομάς, τὰς ὁποίας διοργανῶναι τὸ λαμπρὸν τοῦτο Σωματεῖον.

Ὁ Ὀμιλος τῶν Ἐκδρομῶν, ὁ ὁποῖος συνε-

δεξιὰ, καὶ ἀνέρχεται κανονικῶς καὶ ἀνεπαισθητῶς ἀνωφέρειαν, ἥτις φέρει εἰς τὸν Διόνυσον.

Ἡ θεὰ ἀπ' ἐκεῖ εἶνε μαγευτικὴ. Τὰ ὄρη τῆς Εὐβοίας διαγράφονται μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα. Οἱ λόφοι, οἵτινες χρησιμεύουν ὡς πλαίσιον τοῦ πανοράματος, ἀφίνουν νὰ χρυσῶζῃ διὰ μέσου αὐτῶν ἡ θάλασσα, τμήμα τοῦ Εὐβοϊκοῦ κόλπου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Διόνυσον αὐτόν, ὡς φυσικὴν καλλονήν, ἀρκεῖ νὰ σὰς εἶπω ὅτι εἶνε κατάφυτος καὶ ὅτι θὰ εὐρητῆ ἀφθονοὶ καὶ καλὸν νερόν. Ρύαξ διαυγῆς ἀκολουθεῖ τὴν κλίσιν τοῦ ἐδάφους καὶ διὰ διαδοχικῶν καταρρακτῶν τρέχει δροσερῶς καὶ ζωογόνος.

Ἡ ἡμέρα διήλθεν ἑλὴ με ἀδιάπτωτον χαρὰν ἐκεῖ ἔξω εἰς τὸν ἀνοικτὸν καὶ καθαρὸν ἀέρα, καὶ τὸ ἑσπέρας τὸ εὐθυμον καρβαίνιον τῶν ἀμαξῶν

καὶ ὄνων, τὸ ὁποῖον ἀφίνει τὴν μαγικὴν τοποθεσίαν τοῦ Διονύσου, ἦτο μία πραγματικὴ εἰκὼν τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας.

Ἡ δευτέρα ἐκδρομὴ, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὸν Πόρον, ἐπερύλαξεν εἰς τοὺς ἐκδρομαῖς ὅλα τὰ θέλητρα τῆς θαλάσσης.

Μὲ τὸ ἀτμόπλοιο «Ναῦπλιον» τῆς Ἑταιρίας Γουδῆ, τὸ ὁποῖον ἐνοικίασθη ἀπὸ τὸν Ὀμιλον, οἱ ἐκδρομαῖς ἀφῆκαν τὸν Πειραιᾶ καὶ διηυθύνθησαν πρὸς τὰ στενὰ τῆς Σαλαμίνας.

Ἐκεῖ τὸ πλοῖον μόλις ἐκινεῖτο, διὰ νὰ δύναται ὁ ἀγαπητὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σπυρ. Λάμπρος νὰ διδάσκῃ ὅ,τι σχετικὸν πρὸς τὰ μέρη τὰ ὁποία διήρχοντο.

Ὁ κ. Λάμπρος, ὁ ὁποῖος εἶνε καὶ Ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ὀμίλου τῶν Ἐκδρομῶν, εἰς τὸν Διόνυσον ὅπως καὶ εἰς τὰ στενὰ τῆς Σαλαμίνας, ἐνεθουσίασεν ὅλον τὸν κόσμον διὰ τῆς διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν τόσον εὐγενῶς ἀνέλαθεν. Εἶνε δὲ τόσον προσφιλεῖς εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ὅ χρυσόστομος οὗτος ἡμιλητῆς, ὥστε, μολοντί

διήλθε μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀγκιστρίου, ἀφῆκε δεξιὰ τὰ Μέθανα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στενὸν τοῦ Πόρου.

Τάξις παραδειγματικὴ κατὰ τὴν ἀποδίβασην.

Ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ναῦπλιον» διὰ Πόρον.

Λέμβοι, ναυλωθεῖσαι ἐπὶ τούτῳ, περιμένον ἐκεῖ με ἐρυθρὰν διακριτικὴν σημάειαν. Ἡ παραλία τοῦ Πόρου ἐγένετο ἀπὸ τοὺς ἐκδρομαῖς, οἵτινες ἐδιόζοντο νὰ ἱκανοποιήσωσι τὴν ὕβριν, τὴν ὁποίαν ὁ θαλάσσιος πλοῦς εἶχε διεγείρει.

Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ κόσμος ἐπέρασεν εἰς τὴν Πελοπόννησον, ὅπου ὁ Γαλατᾶς, καὶ διήλθεν εὐχαρίστους ὥρας ὑπὸ τὰ ἀρωματώδη φυλλώματα τῶν λιμονεῶν.

Περὶ τὴν 4ῃν περίπτου ὥραν μ. μ., ἔλαβον χάωραν καὶ πρόχειροι λεμβοδρομαῖς, εἰς τοὺς νικητὰς τῶν ὁποίων ἀπενεμήθησαν ἀναμνηστικὰ μετάλλια τῆς ἐκδρομῆς.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν τὸ ἀτμόπλοιο διήλθε πρὸ τῆς Μονῆς, παρέπλευσε τὸν Πόρον ἐκ τῶν ὀπισθεν καὶ ἐφθάσε περὶ τὴν 10ῃν ὥραν εἰς Πειραιᾶ.

Δὲν πρέπει νὰ λησμο-

Τὸ χωρίον Γαλατᾶς ἐπὶ τῆς Πελοποννήσου.

δὲν ἔχει τὴν ἡλικίαν του, εἶνε ὅμως δι' αὐτὴν ὅ,τι εἰς τὴν ἐποχὴν του ὁ Νέστορ, «οὐ ἀπὸ στόμα βέεν αὐδῆ».

Κατόπιν τὸ ἀτμόπλοιο ἐκαμψεν ἀριστερὰ,

νῆσω νὰ σὰς εἶπω, ὅτι κατὰ τὸν πλοῦν ἐγένετο δύο τετράχωροι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος καθὼς καὶ μερικοὶ τρελλοὶ γῦροι πόλκαξ.

Κατὰ τὰς δύο ἐκδρομάς εἶδομεν οἰκογενεια-

κως τούς κ.κ. Αναστ. Βάρβογλην, Δ. Βλαστόν, Ζ. Ζαφειρόπουλον, Γ. Σεϊδαν, Σπ. Βελέντζαν, Σπ. Λάμπρον και, και, και...

Είμαι βέβαιος, ότι πολλοί άναθλητικοί Άθηναιοί θα μετενόησαν, διότι έχασαν την ευκαιρίαν να διασκεδάσουν καλά και να μάθουν συγχρόνως τόσα και τόσα ώραία πράγματα.

Άλλ' άς παρηγορηθώ, διότι ό Όμιλος των Έκδρομών θα κάμει την Κυριακήν 20 Ίουνίου νέαν θαλασσίαν έκδρομήν εις τον ναόν της Άθηνάς της Αίγίνης. Έλπίζω ότι δεν θα λείψουν τουλάχιστον εκεί.

Καλήν άντάμωσιν.

ΤΑΣΗΣ

ΑΓΩΝΕΣ

ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΟΥ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Τόν παρελθόντα Μάϊον ό έν Σπάρτη «Σπαρτιατικός Γυμναστικός Σύλλογος» έτέλεσεν διά πρώτην φοράν από της ιδρύσεως αυτού επίσημους άγώνας.

Ο Σπαρτιατικός Γυμναστικός Σύλλογος, ιδρυθείς πρό διαιτίας, ήρχισεν εργαζόμενος δραστηρίως πρός διάδοσιν του άθλητισμού παρά τη νεολαία Σπάρτης. Έν όλίγω δέ σχετικώς χρόνω τα άποτελέσματα της εργασίας αυτού υπήρξαν λαμπρά, θα ήσαν δέ πολύ υπέρτερα εάν μη παρενέπιπτον δυστυχώς πολλά αίτια και ιδίως ό άτυχής ήμών πόλεμος, άτινα διέκοψαν επίτινα χρονον την προοδευτικήν αυτού εργοσίαν καθώς και την κανονικήν λειτουργίαν του γυμναστηρίου του. Ηρχισεν όμως εκ νέου την εργοσίαν του ταύτην, και κατά τον παρελθόντα Μάϊον τό Διοικ. Συμβούλιον αυτού, έχον συνεπίκουρον τον προοδευτικώτατον συμπολίτην αυτού κ. Δημ. Ματάλαν, όστις προθυμότατα διά γενναίου ποσοϋ ενίσχυσεν αυτό εις τάς ενεργείας του, προέκέρυξε τούς πρώτους επίσημους άγώνας αυτού, όστινες ήσαν πολύ επιτυχείς λαμβανομένου υπ' όψιν ότι ό Γυμναστικός Σύλλογος Σπάρτης ιδρύθη πρό όλίγου χρονικού διαστήματος, και ως ειρηται άνωτέρω, παρενέπσαν διάφορα άλλα αίτια έμποδίσαντα την πλήρη αυτού επιτυχίαν. Ο «Ποδηλατικός Σύλλογος Άθηνών» μεγάλως

ένδιαφερόμενος διά πάν ότι άφορά την έν Ελλάδα άθλητικήν κίνησιν, είχαν άποστείλη ως επαθλον άργυρούν άναμνηστικόν μετάλλιον.

Τά άποτελέσματα των άγώνων έχουσιν ως εξής:

Μονόζυγον. — Νικητής ό κ. Κ. Τσίρος.

Άλμα επί κοντό. — Νικητής ό κ. Π. Παπαδόπουλος, πηδήσας εις ύψος 2 μ. 82 λαβών ως επαθλον τό μετάλ. του Π.Σ.Α.

Σφαιροβολία. — Νικητής ό κ. Π. Στρατηγάκης, ρίψας την σφαίραν εις άπόστασιν 8 μ 70

Άλμα τριπλούν. — Άν. Γιαννούλης, πηδήσας 11 μ. 26.

Άναρριχησίς επί κάλω. — ό κ. Π. Ρουσόπουλος.

Δρόμος 2000 μέτρων. — Οί κ. Γ. Μαντζαράκος και Σόλ. Μιχαλόπουλος, καταφθάσαντες ταύτοχρόνως και διανύσαντες τό διάστημα εις 7' 32".

Δρόμος 300 μέτρων. — Ο κ. Κ. Παπαδόπουλος εις 47".

Δίζυγον. — Ο κ. Θ. Βαρούνης.

Άλμα άπλούν. — Ο κ. Γ. Μάντζαρης πηδήσας 4 μ 90

Δισκοβολία. — Ο κ. Π. Κρούσκας ρίψας εις μήκος 24 μ. 82.

Άρσις βαρών. — Ο κ. Π. Παπαστρατηγάκης.

Δρόμος 5000 μέτρων. — Ο κ. Γ. Λαμπρινάκος, διανύσας τό διάστημα εις 23'. Ο δρόμος ούτος διηνύθη εις τόσον πολύ σχετικώς χρόνον, καθόσον οι προπορευόμενοι των δρομέων ήπεις, άμαξαι κλ. παρεκώλυον σπουδαίως την ελευθέραν κίνησιν των.

Τελευταίοντες έκφράζομεν τά εγκάρδια ήμών συγχαρητήρια πρός τό Διοικ. Συμβούλιον του Σπαρτιατικού Γυμναστικού Συλλόγου διά τούς πρός διάδοσιν του άθλητισμού κόπους αυτού, επίσης δέ και εις την νεολαίαν της Σπάρτης ήτις, πεπείσμεθα, ότι δεν θέλει παύση βοηθοϋσα τον έν λόγω Σύλλογον, εις τό εργον αυτού άλλ' ενθιμουμένη τούς ένδόξους αυτούς προγόνους, θα προσπαθήση να καταστή άνταξία αυτών, επαναφέρουσα την Σπάρτην εις την αρχαίαν αυτής δόξαν και ευκλειαν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΩΝ

Τη πρωτοβουλία των εν Άθήναις Έλλήνων Γυμναστών ιδρύθη Σωματεϊον υπό την επωνυμίαν **Σύνδεσμος των Έλλήνων Γυμναστών**, σκοπόν έχον την διαρρύθμισιν Έλληνικού Γυμναστικού Συστήματος και την προαγωγήν του Γυμναστικού κλάδου. Όμολογουμένως ήτο άπαραίτητος ή ίδρυσις του Σωματείου τούτου πρός υποστήριξιν των δικαίων αξιώσεων των καλών τούτων δημοσίων υπαλλήλων, πρός ους τοιαύτην άστοργίαν ή Πολιτεία απέδειξεν, άποστερήσασα αυτούς πασών των κατά χρονικάς περιόδους υλικών άποζημιώσεων άσυνας εις τούς λοιπούς υπαλλήλους αυτής παρέχει, και παραχωρούσα μόνον γλίσχρον τι μισθάριον, μη επαρκούν ουτε πρός εϋπρεπή ένώπιον των μαθητών των παρουσίαν.

Είνε καιρός πλέον οι άνθρωποι αυτοί οι μη άπολαμβάνοντες και όμως εργαζόμενοι, οι μη προαγόμενοι και όμως διηνεκώς μοχθοῦντες, οι μη έχοντες καθωρισμένην θέσιν έν τη υπαλληλική ιεραρχία και όμως έσημέραι προάγοντες ήθικώς τον κλάδον των και κατακτώντες θέσιν έν τη έκτιμήσει και τη σεβασμῃ της κοινωσίας, είναι καιρός λέγομεν να ίκανοποιηθώσιν, αναγομένης της θέσεως αυτών εις Ισην και πρός την των άλλων συναδέλφων των καθηγητών περιωπήν.

Επιφυλασόμενοι να επανέλθωμεν επί του ζητήματος τούτου όταν περατουμένης της εφετεινής γυμναστικής περιόδου θα κρίνωμεν τό εργον των Έλλήνων Γυμναστών, ευχόμεθα ευημερίαν και προκοπήν εις τό άρτιούστατον Σωματεϊον, αλλά και θάρρος και καρτερίαν έν τη άγωνι, όν πρόκειται ν' αναλάβη υπέρ των δικαιωμάτων του.

Γενρέμων δέ και των αρχαιρεσιών του Σύνδεσμου εξέλεγγσαν πρόεδρος ό κ. Σωτ. Πέππας, διευθυντής του Κεντρικού Γυμναστηρίου, γραμματεΰς ό κ. Γ. Μαυράκης ιατρός, καθηγητής της γυμναστικής σχολής, και ταμίας ό κ. Σπ. Άρβανίτης καθηγητής κλπ. και πάρεδρον μέλος ή δεσποσύνη Κατίνα Άθανασίου καθηγήτρια της γυμναστικής έν τη Άρσακείη.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1900

Έπ' ευκαιρία της έκθέσεως του 1900 μεγάλοι άθλητικοί έορταί θέλουσι διοργανωθῆ αι μέν υπό της πόλεως των Παρισίων, αι δέ υπό της Έπιτροπείας της

Έκθέσεως. Αι υπό της Έπιτροπείας διοργανισθησόμενοι εισέρχονται εις την χορείαν των ολυμπιακών άγώνων, των οποίων ή πρώτη ολυμπιάς έλαβε χώραν κατά τό 1896 έν Άθήναις.

Όπως διεξαχθώσιν αυται καλώς ή κυβερνησις ώνόμασε δι' ένα έκαστον ειδικόν άθλητικόν άγώνισμα έπιτροπάς σεβαστάς κατά τον αριθμόν, ενίοτε δέ και έξ αίτίας των έν αυταίς προσωπικοτήτων. Ήδύνατό τις να επιθυμήση έκάστοτε έκλογήν προσώπων πλέον αυθεντικών, άλλ' αι έπιτροπαί αυται είναι ως πάντοτε ή ευκαιρία διά πολλούς ραδιούργους να αναδείξωσι την μηδαιμνότητα αυτών την όποιαν τοσοῦτον περί πολλού ποιούνται εις τάς διοικήσεις του Κράτους.

Μέρος των διαφόρων αυτών Έπιτροπών προήλθεν έξ έκλογής των τμημάτων των, άτινα συνεκροτήθησαν κατά τον έξής τροπον:

Άθλητικοί άγώνες. - Πρόεδρος ό κ. Παύλος Escudier μέλος του Δημοτικού Συμβουλίου των Παρισίων και πρόεδρος της Ένώσεως των Γαλλικών Σύνδέσμων των άθλητικών άγωνισμάτων, Ιος αντιπρόεδρος ό κ. Callot, 2ος αντιπρόεδρος ό κ. Πέτρος de Coubertin, 3ος αντιπρόεδρος ό κ. Marcadet. Γραμματεΰς ό κ. Raoul Fobens.

Γυμναστική. - Πρόεδρος ό κ. Belle, γερουσιαστής, Ιος αντιπρόεδρος ό κ. Cazalet, 2ος αντιπρόεδρος ό συνταγματάρχης κ. Dégué, 3ος αντιπρόεδρος ό κ. Bellan του Δημοτικού Συμβουλίου των Παρισίων. Γραμματεΰς ό κ. Loufil.

Ξιθάσκία. - Πρόεδρος ό κ. Hébrard de Villeneuve, Ιος αντιπρόεδρος ό κ. de la Croix, 2ος αντιπρόεδρος ό κ. Guyon, 3ος αντιπρόεδρος ό λοχαγός κ. Sénat. Γραμματεΰς ό κ. Armand de la Fremoir.

Σκοποβολή. - Πρόεδρος ό Συνταγματάρχης κ. Guérin, Ιος αντιπρόεδρος ό κ. Lermusiaux, 2ος αντιπρόεδρος ό κόμης κ. Glary, 3ος αντιπρόεδρος ό κ. Maurice Faure. Γραμματεΰς ό κ. Sadi-Carnot.

Αεροναυτική. - Πρόεδρος ό κ. Gailletet, Ιος αντιπρόεδρος ό συνταγματάρχης κ. Renard, 2ος αντιπρόεδρος ό κ. Παύλος Decauville, 3ος αντιπρόεδρος ό κ. Cornu. Γραμματεΰς ό κ. Έδουάρδος Surcouf.

Προεσχώς θα δημοσιεύσωμεν την σύστασιν των άλλων έπιτροπών.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΙ ΑΥΤΟΥ

Τὴν ἐσπέραν τῆς 8ης παρελθόντος Ἰουνίου ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου, ἐν συνελεύσει τοῦ Διοικητικοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου καὶ πολλῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐνεχειρίσθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς τὸν κ. Κωνστ. Παρασκευαῖδον μετάλλιον ἀργυροῦν, φέρον ἐπὶ τῆς μιᾶς μὲν ὄψεως τὴν κρανοφόρον Ἀθηνᾶν, ἐπὶ τῆς ἑτέρας δὲ ἐντὸς στεφάνης ἐκ κλάδων ἐλαίας τὰς ἐξῆς λέξεις:

ΠΟΔΗΛΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΩ

Κ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗ.

Record πεζοπορικῶν

ΑΘΗΝΑΙ - ΝΑΥΠΛΙΟΝ

1899

Κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ κυκλοτεροῦς τούτου μεταλλίου ὁ κ. Γ. Νικολόπουλος, γενικὸς Ἐφορὸς τῆς Ποδηλατικῆς καὶ Ἀθλητικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀνατολῆς ἐξῆρε δι' ὀλίγων λέξεων τὸ μοναδικὸν record τῆς ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων (24) διανύσεως τῆς ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Ναύπλιον ἀποστάσεως ἐξ ἑκατὸν πενήκοντα τεσσάρων (154) χιλιομέτρων, περὶ γενομένης ἐν τῇ ἡδὴ πρεσβυτικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ, ἐν ἐποχῇ μεγάλης θερμότητος καὶ ἐν ὁδῷ ἀθλία καὶ λειψυδρία μεγάλη.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας, ἃς ἐκάλυψαν οἱ παριστάμενοι διὰ ζιτωκραυγῶν ὑπὲρ τοῦ «Παρασκευαῖδου μας», ἀπάντησεν ὁ Παρασκευαῖδης ὡς ἐξῆς:

«Γενναῖοι, χαίρετε!

Τὴν ἀνθρωπότητα ὁ ἀθλητισμὸς ἐξανθρωπίζει οὗτος καθίστησιν ὡραῖον τὸ σῶμα ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἰσχυρὸν τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν ἡμερον· ἀναδείκνυσιν ἐπομένως ἡγέτας λαῶν καὶ διευθυντὰς ἐπιχειρήσεων καὶ σοφοὺς διακεκριμένους, χρησίμους ἐν πᾶσιν.

Τὰ καλὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ, ὡς πᾶν ἀγαθόν, κτῶνται διὰ κινδύνων καὶ κόπων οὐδὲ λησμονῶ, διὰ πρό τινας γενναίους νεανίας ἐν Σύρῳ πλησίον τῆς πόλεως ποδηλατῶν, κατέπεσεν ἀπὸ γεφύρας καὶ ἐφονεύθη,

καὶ ὅτι ἐκάστοτε δυστυχήματα εἰς ἀθλητὰς συμβαίνουσιν, ἐν ᾧ τοῦναντίον πλεῖστοι αἱ ἐκ τοῦ ἀθλητισμοῦ ὠφέλειαι γίνονται, οἷαι καὶ ἐπ' ἐμοῦ προέκυψαν, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ὑγείαν μου, διατηρηθεῖσαν μέχρι τῆς ἐξηκονταετίας μου παραδόξως ἀνευ οὐδεμιᾶς κατὰ τὸν βίον μου ἀσθενείας· καὶ οὐδεὶς θὰ μαρτυρήσῃ τοῦναντίον καὶ διὰ τὴν ἐπὶ εἰκοσιτετραετίαν δικαστικὴν μου ὑπηρεσίαν, ἥτοι ὅτι μοὶ συνέβη ἐξ ἀσθενείας κώλυμα.

Τὸ πρὸς ἐμὲ βραβεῖον τοῦ Ποδηλατικοῦ ἡμῶν Συλλόγου δίδεται διὰ τὸν ὑπέρτατον βαθμὸν (record ἢ ὑπέρορον) προσφάτου μέχρι Ναυπλίου πεζοπορίας μου· ἃς εἰπόμεν, ὅτι ὁ μακρὸς ἐν ἀθλητικαῖς πεζοπορίαῖς βίος μου συνδέει κατὰ φαντασίαν τὴν ἐνδοξὸν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν ζωὴν μὲ τὴν ὑφισταμένην, καὶ ἃς ἐλπίζομεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τοῦλάχιστον τοῦτο τῆς ἐξηκονταετίας μου θ' ἀναδείξομεν καὶ ὑπερτέραν τῆς ἀρχαίας μου πεζοπορίας τὴν ἐπιτυχίαν μεταγενεστέρας, καθ' ἣν θὰ καταβιάσω τὸ ὑπέρορον (record) τῆς εἰκοσιτετραῶρου πορείας ἐπὶ ἑκατὸν πενήκοντα (150) χιλιομέτρων κατὰ τινας ἔτι ὥρας, ὅπως γίνεται συνεχῶς εἰς ἡμᾶς διὰ τὴν ποδηλασίαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἀθλητὰς δι' ὅλα τὰ ἀγωνίσματα, καταρριπτομένων τῶν πρώων ὑπεροχῶν.

Εὐχαριστῶ ὑμῖν ἐπὶ τῇ ἀποδοθείσῃ μοι τιμῇ τῆς ἀπονομῆς τοῦ βραβεῖου.

Καρτερεῖτε, χαίρετε!

Νέα μέλη τοῦ Ποδηλατικοῦ Συλλόγου ἐξελέχθησαν τακτικῶς οἱ κ. κ. Ἰάκ. Θεοφιλάς, Γ. Καρατζᾶς, Ἰάκ. Ὀρφανίδης, Γ. Κατσελίδης, Ν. Πασπάτης, Ἀλ. Καστριώτης, Ἰω. Κασσαβέτης, Κ. Πρώιος καὶ Π. Ὀρφανίδης.

Ἀπο τῆς 1ης ἐλευσομένου Σεπτεμβρίου ἐμισθώθη ὡς Κατάστημα τοῦ «Ποδηλατικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν» ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπ' ἀριθ. 42 μεγάλη οἰκία τοῦ κ. Ἰω. Π. Λάμπρου.